

Úřední věstník

Evropské unie

L 328

České vydání

Právní předpisy

Svazek 49

24. listopadu 2006

Obsah	I	<i>Akty, jejichž zveřejnění je povinné</i>	
	★	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1692/2006 ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí druhý program „Marco Polo“ pro poskytování finanční pomoci Společenství za účelem zlepšení vlivu systému nákladní dopravy na životní prostředí („Marco Polo II“) a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1382/2003 ⁽¹⁾	1
	★	Směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů	14
		II	<i>Akty, jejichž zveřejnění není povinné</i>
		Rada	
		2006/782/ES:	
	★	Rozhodnutí Rady ze dne 24. října 2006, kterým se mění rozhodnutí 90/424/EHS o některých výdajích ve veterinární oblasti	57
		<i>Akty přijaté podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii</i>	
	★	Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci	59

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

Cena: 18 EUR

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1692/2006

ze dne 24. října 2006,

kterým se zavádí druhý program „Marco Polo“ pro poskytování finanční pomoci Společenství za účelem zlepšení vlivu systému nákladní dopravy na životní prostředí („Marco Polo II“) a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 1382/2003

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 71 odst. 1 a čl. 80 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Bílá kniha Komise o společné dopravní politice ze září 2001 klade důraz na rozvoj intermodality jako praktického a účinného prostředku pro dosažení vyváženého dopravního systému a navrhuje nejen rozvoj „mořských dálnic“, vysoce kvalitní integrované intermodální námořní varianty, ale také intenzivnější využívání železniční dopravy a vnitrozemské plavby jako klíčových složek této strategie. Evropská rada na svém zasedání v Göteborgu ve dnech 15. a 16. června 2001 prohlásila, že jádrem strategie udržitelného rozvoje je změna poměru mezi jednotlivými druhy dopravy. Dále na svém zasedání v Barceloně konaném ve dnech 15. a 16. března 2002 Evropská rada zdůraznila nutnost omezování výskytu dopravních neprůjezdností v místech zhuštěné dopravy v několika regionech, a to zejména v Alpách, Pyrenejích a Baltském moři – znamená toho, že námořní trasy mořských dálnic jsou nedílnou a důležitou součástí transevropské dopravní sítě. Tržně orientovaný program financování intermodality je ústředním nástrojem pro další rozvoj intermodální

dopravy a měl by zvláště podporovat vytváření mořských dálnic a mimo jiné zajišťovat zlepšení hospodářské, sociální a územní soudržnosti a železniční a vnitrozemské vodní dopravy.

(2) Nebude-li přijato rozhodné opatření, vzroste do roku 2013 celková silniční nákladní doprava v Evropě o více než 60 %. Pro období let 2007–2013 to znamená nárůst tunokilometrů ročně pro 25 členských států Evropské unie, s negativními důsledky z hlediska dodatečných výdajů na silniční infrastrukturu, nehodovosti, dopravních neprůjezdností, místního a globálního znečištění, spolehlivosti zásobovacího řetězce a logistických postupů a škod na životním prostředí.

(3) Aby bylo možné zvládnout nárůst silniční nákladní dopravy, musí být ještě více než dosud využívána pobřežní plavba, železnice a vnitrozemské vodní cesty a je nezbytné podporovat další silné podněty z dopravního a logistického odvětví, např. vývoj technických inovací vozového parku, aby se omezovaly dopravní neprůjezdnosti na silnicích.

(4) Program zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1382/2003 ze dne 22. července 2003 o poskytování finanční pomoci Společenství za účelem zlepšení vlivu systému nákladní dopravy na životní prostředí (program Marco Polo) ⁽³⁾ by proto měl být rozšířen o nové akce zaměřené na skutečné omezování mezinárodní silniční dopravy. Komise proto navrhla důraznější program (dále jen „program Marco Polo II“ nebo „program“) pro rozšíření intermodality, omezení dopravních neprůjezdností na silnicích a zlepšení vlivu systému nákladní dopravy na životní prostředí ve Společenství. Pro dosažení tohoto cíle by program měl podporovat akce na

⁽¹⁾ Úř. věst. C 234, 22.9.2005, s. 19.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. května 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 12. října 2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 788/2004 (Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 17).

- trhu nákladní dopravy, logistiky a na ostatních příslušných trzích, a to s přihlédnutím k potřebám malých a středních podniků. Měl by pomoci převést alespoň očekávaný celkový nárůst v mezinárodní silniční nákladní dopravě, ale pokud možno více, na pobřežní plavbu, železniční a vnitrozemskou vodní dopravu nebo na kombinaci druhů dopravy s co nejkratšími silničními úseky. Program Marco Polo zavedený nařízením (ES) č. 1382/2003 by tedy měl být nahrazen.
- (5) Program Marco Polo II zahrnuje různé typy akcí, které by měly přispět k měřitelné a udržitelné změně podílu jednotlivých druhů dopravy a lepší spolupráci na trhu intermodální dopravy. Dále by akce v rámci programu Marco Polo II měly přispět rovněž ke skutečnému snížení mezinárodní silniční nákladní dopravy.
- (6) Akce financované v rámci programu Marco Polo II by měly být ze zeměpisného hlediska mezinárodní. Za účelem vyjádření evropského rozměru akcí by projekty měly být předkládány podniky usazenými v různých zemích ve formě konsorcia podávajícího akcí. Účastníci tohoto konsorcia by v souladu s vnitrostátními předpisy měly mít možnost být i veřejnoprávní subjekty, pokud se zabývají hospodářskou činností.
- (7) Žadatelé by měli mít možnost předložit nový nebo případně stávající projekt, který co nejlépe odpovídá současným potřebám trhu. Vhodné projekty, zejména projekty zohledňující potřeby malých a středních podniků, by neměly být odrazovány jakýmkoliv příliš strnulým vymezením způsobitelných akcí.
- (8) V některých případech může být přínos rozvíjení stávající služby z hlediska další změny podílu jednotlivých druhů dopravy, kvality, vlivu na životní prostředí a životaschopnosti přinejmenším stejný jako přínos zavedení nové služby, které představuje značné výdaje.
- (9) Aby podpora spuštění akcí převodu na jiný druh dopravy byla průhledná, objektivní a jasně vymezená, měla by být založena na úsporách společenských nákladů vyvolaných užíváním pobřežní plavby, železniční a vnitrozemské vodní dopravy namísto samotné silniční dopravy. Z tohoto důvodu by toto nařízení mělo stanovit orientační částku finanční pomoci ve vztahu k převedeným tunokilometrům v silniční nákladní dopravě.
- (10) Finanční pomoc Společenství stanovovanou na základě tunokilometrů převedených ze silnice na pobřežní plavbu, železnici nebo vnitrozemské vodní cesty nebo na základě omezení počtu tunokilometrů nebo vozových kilometrů silniční nákladní dopravy by mělo být možné upravovat tak, aby byly odměňovány vysoce kvalitní projekty nebo projekty, které jsou skutečným přínosem pro životní prostředí.
- (11) Při rozdělování finančních prostředků by se zvláštní pozornost měla věnovat také citlivým a městským oblastem v rámci zeměpisné oblasti působnosti programu.
- (12) Výsledky všech akcí programu by měly být odpovídajícím způsobem šířeny, aby byla zajištěna publicita, průhlednost a výměna osvědčených postupů.
- (13) Během procesu výběru akcí a během jejich trvání je nezbytné zajistit, aby zvolená akce skutečně přispívala ke společné dopravní politice a nevedla, v míře poškozující společné zájmy, k narušení hospodářské soutěže. Komise by proto měla vyhodnotit provádění obou programů. Nejpozději do 30. června 2007 by měla předložit hodnotící zprávu o výsledcích programu Marco Polo za období 2003–2006.
- (14) Akce by neměly vést, v míře poškozující společné zájmy, k narušení hospodářské soutěže, zejména mezi druhy dopravy jinými než silniční doprava nebo v rámci jednotlivých alternativních druhů dopravy. Takovému zamezení narušování by měla být věnována zvláštní pozornost, aby tyto akce přispěly k převodu nákladní dopravy ze silnice na alternativní druhy dopravy namísto stažení nákladní dopravy ze současných služeb poskytovaných železnicí, pobřežní plavbou a vnitrozemskými vodními cestami.
- (15) Jelikož cíle programu Marco Polo II nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej vzhledem k oblasti působnosti programu může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle.
- (16) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽¹⁾.
- (17) Toto nařízení stanoví pro celou dobu trvání programu finanční krytí, které je pro rozpočtový orgán hlavní referenční hodnotou při ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 37 interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení⁽²⁾.

(1) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

(2) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

- (18) V zájmu zabezpečení návaznosti a průhlednosti programu Marco Polo by měla být stanovena přechodná ustanovení týkající se smluv a postupu výběru akcí,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení zřizuje finanční nástroj (dále jen „program Marco Polo II“ nebo „program“), jehož cílem je omezit dopravní neprůjezdnost, zlepšit vliv dopravního systému na životní prostředí a rozšířit intermodální dopravu a tím přispět k účinnému a udržitelnému dopravnímu systému s přidáním hodnotou na úrovni EU, bez negativního dopadu na hospodářskou, sociální nebo územní soudržnost. Tento program potrvá od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013 s cílem dosáhnout na konci programu takový převod dopravy na pobřežní plavbu, železniční a vnitrozemskou vodní dopravu nebo na kombinaci druhů dopravy s co nejkratšími silničními úseky, který činí podstatnou část očekávaného celkového ročního nárůstu v mezinárodní silniční nákladní dopravě, měřeno v tunokilometrech.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „akcí“ projekt, který je prováděn podniky a v systému silniční nákladní dopravy přispívá k omezení výskytu dopravních neprůjezdností nebo ke zlepšení vlivu systému dopravy na životní prostředí na území členských států nebo zúčastněných zemí; zprostředkující akce, akce k převodu na jiný druh dopravy a všeobecné vzdělávací akce mohou zahrnovat několik koordinovaných projektů;
- b) „zprostředkující akcí“ inovační akce zaměřená na překonání významných strukturálních překážek pro Společenství na trhu nákladní dopravy, jež narušují účinné fungování trhu, konkurenceschopnost pobřežní plavby, železniční nebo vnitrozemské vodní dopravy nebo účinnost přepravních řetězců využívajících těchto druhů dopravy, včetně úpravy nebo vytvoření pomocné infrastruktury; pro účely této definice se takovou strukturální překážkou rozumí každá překážka, která nevyplývá z prováděcích předpisů, je konkrétní, není dočasná a brání řádnému fungování řetězce nákladní přepravy;
- c) „akcí mořské dálnice“ inovační akce, jejímž přímým důsledkem je převod nákladů ze silnice na pobřežní plavbu nebo na kombinaci pobřežní plavby s jinými druhy dopravy s co nejkratšími silničními úseky; akce tohoto druhu mohou zahrnovat úpravy nebo vytvoření pomocné infrastruktury, která je nutná pro provádění velkoobjemové služby intermodální námořní přepravy s vysokou frekvencí a která zahrnuje, pokud možno, využívání druhů dopravy, které jsou nejšetrnější k životnímu prostředí, jako je například železniční a vnitrozemská vodní doprava pro vnitrozemskou nákladní dopravu a zajištění integrovaných služeb „z domu do domu“; začleněny by měly být, je-li to možné, rovněž zdroje nejbližších regionů;
- d) „akcí k převodu na jiný druh dopravy“ akce, jejímž přímým, měřitelným a okamžitým důsledkem je převod nákladů ze silnice na pobřežní plavbu, železnici, vnitrozemské vodní cesty nebo na kombinaci jednotlivých druhů dopravy s co nejkratšími silničními úseky a která není zprostředkující akcí; to případně zahrnuje akce, u kterých k převodu na jiný druh dopravy dochází v důsledku rozvoje existující služby; Komise prozkoumá možnost podpory projektů týkajících se pomocných infrastruktur;
- e) „akcí k zamezení dopravy“ inovační akce, jejímž důsledkem je začlenění dopravy do výrobní logistiky s cílem zabránit vysokému procentuálnímu podílu silniční nákladní dopravy, aniž by tím byly nepříznivě dotčeny výrobní kapacity nebo pracovní síly; akce tohoto typu mohou zahrnovat úpravy nebo vytvoření pomocné infrastruktury a zařízení;
- f) „všeobecnou vzdělávací akcí“ akce zaměřená na zlepšení spolupráce při strukturální optimalizaci pracovních metod a procesů v řetězci nákladní přepravy, přičemž se zohlední požadavky logistiky;
- g) „inovační akcí“ akce, která zahrnuje prvky, jež doposud na daném trhu neexistovaly;
- h) „pomocnou infrastrukturou“ infrastruktura, která je nezbytná a dostatečná pro dosažení cílů akcí, včetně zařízení pro nákladní a osobní dopravu;
- i) „doprovodným opatřením“ opatření, jehož cílem je připravit nebo podporovat současné nebo budoucí akce, mimo jiné činnosti související s šířením informací, sledování a vyhodnocování projektů a sběr a analýza statistických údajů; opatření zaměřená na obchodování s výrobky, procesy nebo službami, odbytové činnosti a propagace doprovodnými opatřeními nejsou;
- j) „přípravným opatřením“ opatření na přípravu zprostředkující akce, akce mořské dálnice nebo akce k zamezení dopravy, jako jsou technické, provozní nebo finanční studie proveditelnosti a zkoušky zařízení;

- k) „podnikem“ subjekt zabývající se hospodářskou činností bez ohledu na právní postavení subjektu a způsob jeho financování;
- l) „konsorcium“ sdružení alespoň dvou podniků, které společně uskutečňují akci a sdílejí riziko s ní spojené;
- m) „tunokilometrem“ přeprava jedné tuny nákladu nebo jejího objemového ekvivalentu na vzdálenost jednoho kilometru;
- n) „vozovým kilometrem“ přemístění naloženého nebo prázdného silničního nákladního vozidla na vzdálenost jednoho kilometru;
- o) „blízkou třetí zemí“ země, která není členem Evropské unie a která má společnou hranici s Evropskou unií nebo pobřeží u uzavřeného nebo polouzavřeného moře sousedícího s Evropskou unií.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Program zahrnuje akce:
  - a) týkající se území alespoň dvou členských států
nebo
  - b) týkající se území alespoň jednoho členského státu a území blízké třetí země.
2. Týká-li se akce území třetí země, pak výdaje vzniklé na území této země nejsou programem hrazeny, s výjimkou případů uvedených v odstavcích 3 a 4.
3. Program je otevřen účasti zemí kandidujících na přistoupení k Evropské unii. Účast se řídí podmínkami stanovenými v dohodách o přidružení uzavřených s těmito zeměmi a probíhá na základě pravidel stanovených v rozhodnutích vydaných Radou přidružení pro každou dotyčnou zemi.
4. Program je otevřen účasti členských států Evropského sdružení volného obchodu a Evropského hospodářského prostoru a blízkých třetích zemí, a to na základě dodatečných prostředků a v souladu s postupy dohodnutými s těmito zeměmi.

KAPITOLA II

ZPŮSOBILÍ ŽADATELÉ A AKCE

Článek 4

Způsobilí žadatelé

1. Akce jsou zpravidla předkládány konsorcium dvou nebo více podniků usazených alespoň ve dvou různých členských státech nebo alespoň v jednom členském státě a jedné blízké třetí

zemi, nebo je může v případě dopravního spojení s blízkou třetí zemí ve výjimečných případech předložit jediný podnik usazený v členském státě.

2. Podniky, které nejsou usazený v zúčastněné zemi uvedené v čl. 3 odst. 3 a 4, mohou být k projektu přidruženy, avšak nesmí být v rámci programu za žádných okolností financovány Společenstvím.

Článek 5

Způsobilé akce a podmínky financování

1. Způsobilé pro financování v rámci programu jsou tyto akce:
  - a) zprostředkující akce; zvláštní pozornost si zaslouží zejména akce zaměřené na zlepšení synergie v oblastech železniční a vnitrozemské vodní dopravy a pobřežní plavby (včetně mořských dálnic) lepším využíváním stávajících infrastruktur;
  - b) akce mořské dálnice; v rámci Evropské unie takové akce využívají transevropské sítě vymezené v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1692/96/ES ze dne 23. července 1996 o hlavních směrech Společenství pro rozvoj transevropské dopravní sítě⁽¹⁾;
  - c) akce k převodu na jiný druh dopravy;
  - d) akce k zamezení dopravy;
  - e) všeobecné vzdělávací akce.

2. Konkrétní podmínky financování a další požadavky na různé akce jsou stanoveny v příloze I. Podmínky financování pomocných infrastruktur ve smyslu čl. 2 písm. h) jsou stanoveny v příloze II.

3. Finanční pomoc Společenství se zakládá na smlouvách sjednaných mezi Komisí a příjemcem. Podmínky těchto smluv se pokud možno snaží udržet finanční a administrativní zátěž na minimální úrovni, například usnadněním bankovních záruk, které jsou příznivé pro podnikání, předpokládaných na základě příslušných pravidel a předpisů, zejména nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽²⁾, aby se dosáhlo co nejvyšší správní účinnosti a pružnosti.

(1) Úř. věst. L 228, 9.9.1996, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím č. 884/2004/ES (Úř. věst. L 167, 30.4.2004, s. 1).

(2) Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

4. Aniž jsou dotčeny celkové cíle politiky uvedené v článku 1, roční priority ve výzvě k předkládání žádostí týkající se zprostředkujících akcí a všeobecných vzdělávacích akcí stanoví a případně přezkoumá Komise, které je nápomocen výbor uvedený v článku 10, postupem podle čl. 10 odst. 2.

Článek 6

Podrobná pravidla

Podrobná pravidla týkající se předkládání a výběru akcí v rámci programu se přijmou postupem podle čl. 10 odst. 2.

Článek 7

Státní podpora

Finanční pomoc Společenství pro akce, na něž se program vztahuje, nevyklučuje, aby těmto akcím byla poskytnuta státní podpora na celostátní, regionální nebo místní úrovni, je-li tato podpora slučitelná s pravidly pro státní podpory stanovenými Smlouvou a je-li v rámci úhrnných limitů stanovených v příloze I pro každý druh akce. Celková podpora poskytnutá ve formě státní podpory a finanční pomoci Společenství nepřekročí v případě pomocné infrastruktury 50 % způsobilých nákladů.

KAPITOLA III

PŘEDKLÁDÁNÍ A VÝBĚR AKCÍ

Článek 8

Předkládání akcí

Akce se předkládají Komisi v souladu s podrobnými pravidly vydanými podle článku 6. Podání musí obsahovat veškeré nezbytné informace, které Komisi umožní provést výběr v souladu s článkem 9.

Článek 9

Výběr akcí pro poskytnutí finanční pomoci

Komise vyhodnotí předložené akce. Při výběru akce pro poskytnutí finanční pomoci v rámci programu Komise zohlední:

- a) cíle uvedené v článku 1;
- b) podmínky stanovené v příloze I a případně v příloze II;

- c) příspěvek akcí k omezení výskytu dopravních neprůjezdností;
- d) relativní přínos akcí pro životní prostředí, včetně jejich příspěvku k omezení negativních účinků na životní prostředí způsobených pobřežní plavbou a železniční a vnitrozemskou vodní dopravou. Zvláštní pozornost bude věnována projektům, které jdou nad právně závazné environmentální požadavky;
- e) celkovou udržitelnost akce.

Rozhodnutí o poskytnutí finanční pomoci se přijme postupem podle čl. 10 odst. 2.

Komise o svém rozhodnutí informuje příjemce.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 10

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.
  2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
- Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 11

Rozpočet

Finanční krytí na provádění programu Marco Polo II v období od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013 se stanoví na 400 milionů EUR ⁽¹⁾.

Roční rozpočtové položky schválí rozpočtový orgán v mezích finančního rámce.

Článek 12

Rezerva pro doprovodná opatření a vyhodnocení programu

Na doprovodná opatření a nezávislé vyhodnocení provádění článku 5 se vyčlení až 5 % rozpočtu stanoveného tímto nařízením.

⁽¹⁾ Tato částka je založena na údajích z roku 2004 a podléhá technickému přezkumu pro zohlednění inflace.

Článek 13

Ochrana finančních zájmů Evropských společenství

1. Při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení Komise zajistí, aby byly chráněny finanční zájmy Evropských společenství použitím preventivních opatření zaměřených proti podvodům, korupci a jiným nedovoleným činnostem, účinnými kontrolami a vymáháním neoprávněně vyplacených částek a v případě zjištění nesrovnalostí účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi, a to v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ⁽¹⁾, nařízením Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem ⁽²⁾ a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽³⁾.

2. U akcí financovaných na základě tohoto nařízení se „nesrovnalostí“ uvedenou v článku 1 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 rozumí jakékoli porušení právního předpisu Společenství nebo jakékoliv nesplnění smluvní povinnosti vyplývající z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v důsledku kterého je nebo by mohl být z důvodu neoprávněného výdaje poškozen souhrnný rozpočet Evropské unie nebo rozpočty jí spravované.

3. Smlouvy a dohody, jakož i dohody s dotčenými třetími zeměmi vyplývající z tohoto nařízení stanoví zejména dohled a finanční kontrolu prováděné Komisí nebo jí pověřeným zástupcem a audity prováděné Účetním dvorem, a to podle potřeby i na místě.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 24. října 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Článek 14

Hodnocení

1. Alespoň dvakrát ročně Komise informuje výbor o finančním provádění programu a poskytne nejnovější informace o stavu všech akcí financovaných v rámci programu.

Komise provede průběžné i závěrečné hodnocení programu, aby bylo možné zhodnotit jeho přínos pro cíle dopravní politiky Společenství a efektivní využití rozpočtových prostředků.

2. Do 30. června 2007 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů hodnotící zprávu o výsledcích programu Marco Polo za období 2003–2006. Pokud ze zprávy vyplýne nutnost program Marco Polo II upravit, předloží Komise odpovídající návrhy.

Článek 15

Zrušení

Nařízení (ES) č. 1382/2003 se zrušuje s účinkem od 14. prosince 2006.

Smlouvy týkající se akcí založených na nařízení (ES) č. 1382/2003 se až do svého provozního a finančního uzavření nadále řídí uvedeným nařízením. Nařízením (ES) č. 1382/2003 se rovněž řídí celé hodnocení a výběr akcí pro rok 2006, a to i pokud tento proces skončí v roce 2007.

Článek 16

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 14. prosince 2006.

Za Radu
předsedkyně
P. LEHTOMÄKI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

PŘÍLOHA I

Podmínky a požadavky financování podle čl. 5 odst. 2

Typ akce	A. Zprostředkující	B. Mořské dálnice	C. Převod na jiný druh dopravy	D. Zamezení dopravy	E. Všeobecné vzdělávání
	čl. 5 odst. 1 písm. a)	čl. 5 odst. 1 písm. b)	čl. 5 odst. 1 písm. c)	čl. 5 odst. 1 písm. d)	čl. 5 odst. 1 písm. e)
1. Podmínky financování	a) Zprostředkující akce dosáhne svých cílů nejdéle za 60 měsíců a podle realistického obchodního plánu zůstane po tomto období životaschopná;	a) Akce „mořské dálnice“ (MD) dosáhne svých cílů nejdéle za 60 měsíců a podle realistického obchodního plánu zůstane po tomto období životaschopná;	a) Akce k převodu na jiný druh dopravy dosáhne svých cílů nejdéle za 36 měsíců a podle realistického obchodního plánu zůstane po tomto období životaschopná;	a) Akce k zamezení dopravy dosáhne svých cílů nejdéle za 60 měsíců a podle realistického obchodního plánu zůstane po tomto období životaschopná;	a) Všeobecná vzdělávací akce povede ke zlepšení na trhu obchodních dopravních služeb, zejména podpoří nebo usnadní zamezení silniční nákladní dopravy nebo převod nákladní dopravy ze silnice na pobřežní plavbu, železnici a vnitrozemské vodní cesty, a to zlepšením spolupráce a sdílením know-how; bude trvat nejdéle 24 měsíců;
	b) zprostředkující akce má na evropské úrovni inovační charakter, pokud jde o logistiku, technologii, metody, zařízení, výroby, infrastrukturu nebo poskytované služby;	b) akce MD má na evropské úrovni inovační charakter, pokud jde o logistiku, technologii, metody, zařízení, výroby, infrastrukturu nebo poskytované služby; bude se zohledňovat také vysoká kvalita služeb, zjednodušené procesy a inspekce, splnění bezpečnostních norem, dobrý přístup do přístavů, účinná spojení ve vnitrozemí a pružné a účinné služby v přístavech;	b) akce k převodu na jiný druh dopravy nevede, v míře poškozující společné zájmy, k narušení hospodářské souměry na příslušných trzích, zejména mezi alternativními druhy dopravy a silniční dopravou nebo v rámci jednotlivých druhů dopravy;	b) akce k zamezení dopravy má na evropské úrovni inovační charakter, pokud jde o začlenění výrobní logistiky do dopravní logistiky;	b) akce má na evropské úrovni inovační charakter;

Typ akce	A. Zprostředkující	B. Mořské dálnice	C. Převod na jiný druh dopravy	D. Zamezení dopravy	E. Všeobecné vzdělávání
	čl. 5 odst. 1 písm. a)	čl. 5 odst. 1 písm. b)	čl. 5 odst. 1 písm. c)	čl. 5 odst. 1 písm. d)	čl. 5 odst. 1 písm. e)
	c) zprostředkující akce povede ke skutečnému, měřitelnému a udržitelnému převodu dopravy ze silnice na pobřežní plavbu, železnici či vnitrozemské vodní cesty;	c) cílem akce MD je podpořit velkoobjemové intermodální služby pobřežní plavby s vysokou frekvencí pro nákladní dopravu, včetně případné smíšené osobní a nákladní dopravy, nebo kombinaci pobřežní plavby s jinými druhy dopravy s co nejkratšími silničními úseky; akce by pokud možno měla zahrnovat služby integrované nákladní dopravy ve vnitrozemí po železnici nebo vnitrozemských vodních cestách;	c) akce k převodu na jiný druh dopravy navrhuje realistický plán určující konkrétní etapy, kterými se snaží dosáhnout svých cílů;	c) cílem akce k zamezení dopravy je podpořit vyšší účinnost mezinárodní nákladní dopravy na evropských trzích, bez narušení ekonomického růstu, zaměřením se na úpravu výrobních nebo distribučních procesů, a tím dosáhnout kratších přepravních vzdáleností, vyšších faktorů ložnosti, snížení jízdy prázdných vozidel, snížení objemu nebo hmotnosti nebo jiného účinku vedoucího k významnému omezení silniční nákladní dopravy, aniž by byla negativně ovlivněna výrobní kapacita nebo pracovní síly;	c) akce nevede, v míře poškozující společné zájmy, k narušení hospodářské soutěže na příslušných trzích, zejména mezi alternativními druhy dopravy a silniční dopravou nebo v rámci jednotlivých druhů dopravy;
	d) zprostředkující akce navrhuje realistický plán určující konkrétní etapy, kterými se snaží dosáhnout svých cílů, a stanoví potřebu pomoci Komise v oblasti řízení;	d) akce MD povede ke skutečnému, měřitelnému a udržitelnému převodu dopravy, vyššímu než předpokládaná míra růstu nákladní dopravy na silničních trasách, ze silnice na pobřežní plavbu a vnitrozemské vodní cesty nebo železnici;	d) jestliže akce spoléhá na služby poskytované třetími osobami, které nejsou účastníky konsorcia, podá žadatel důkaz o tom, že postup výběru dotyčných služeb je průhledný, objektivní a nediskriminující.	d) akce k zamezení dopravy povede ke skutečnému, měřitelnému a udržitelnému zamezení dopravy nejméně ve výši 10 procent množství nákladu měřeného v tunokilometrech nebo vozových kilometrech;	d) všeobecně vzdělávací akce navrhuje realistický plán určující konkrétní etapy, kterými se snaží dosáhnout svých cílů, a stanoví potřebu pomoci Komise v oblasti řízení.
	e) zprostředkující akce nevede, v míře poškozující společné zájmy, k narušení hospodářské soutěže na příslušných trzích, zejména mezi alternativními druhy dopravy a silniční dopravou nebo v rámci jednotlivých druhů dopravy;	e) akce MD navrhuje realistický plán určující konkrétní etapy, kterými se snaží dosáhnout svých cílů, a stanoví potřebu pomoci Komise v oblasti řízení;		e) akce k zamezení dopravy navrhuje realistický plán určující konkrétní etapy, kterými se snaží dosáhnout svých cílů, a stanoví potřebu pomoci Komise v oblasti řízení;	

Typ akce	A. Zprostředkující	B. Mořské dálnice	C. Převod na jiný druh dopravy	D. Zamezení dopravy	E. Všeobecné vzdělávání
	čl. 5 odst. 1 písm. a)	čl. 5 odst. 1 písm. b)	čl. 5 odst. 1 písm. c)	čl. 5 odst. 1 písm. d)	čl. 5 odst. 1 písm. e)
	f) jestliže akce spoléhá na služby poskytované třetími osobami, které nejsou účastníky konsorcia, podá žadatel důkaz o tom, že postup výběru dotyčných služeb je průhledný, objektivní a nediskriminující.	f) akce MD nevede, v míře poškozující společné zájmy, k narušení hospodářské soutěže na příslušných trzích, zejména mezi alternativními druhy dopravy a silniční dopravou nebo v rámci jednotlivých druhů dopravy;		f) akce k zamezení dopravy nevede, v míře poškozující společné zájmy, k narušení hospodářské soutěže na příslušných trzích, zejména mezi alternativními druhy dopravy a silniční dopravou;	
		g) jestliže akce MD spoléhá na služby poskytované třetími osobami, které nejsou účastníky konsorcia, podá žadatel důkaz o tom, že postup výběru dotyčných služeb je průhledný, objektivní a nediskriminující.		g) jestliže akce k zamezení dopravy spoléhá na služby poskytované třetími osobami, které nejsou účastníky konsorcia, podá žadatel důkaz o tom, že postup výběru dotyčných služeb je průhledný, objektivní a nediskriminující.	
2. Výše a rozsah financování	a) Finanční pomoc poskytovaná Společenstvím na zprostředkující akce je omezena nejvýše na 35 % celkových výdajů nezbytných k dosažení cílů akce a vynaložených v důsledku akce, včetně přípravných opatření a pomocné infrastruktury. Tyto výdaje jsou způsobilé pro finanční pomoc Společenství v míře, v jaké se přímo vztahují k provedení akce;	a) Finanční pomoc poskytovaná Společenstvím na akce MD je omezena nejvýše na 35 % celkových výdajů nezbytných k dosažení cílů akce a vynaložených v důsledku akce, včetně přípravných opatření a pomocné infrastruktury. Tyto výdaje jsou způsobilé pro finanční pomoc Společenství v míře, v jaké se přímo vztahují k provedení akce;	a) Finanční pomoc poskytovaná Společenstvím na akce k převodu na jiný druh dopravy je omezena nejvýše na 35 % celkových výdajů nezbytných k dosažení cílů akce a vynaložených v důsledku akce. Tyto výdaje jsou způsobilé pro finanční pomoc Společenství v míře, v jaké se přímo vztahují k provedení akce;	a) Finanční pomoc poskytovaná Společenstvím na akce k zamezení dopravy je omezena nejvýše na 35 % celkových výdajů nezbytných k dosažení cílů akce a vynaložených v důsledku akce, včetně přípravných opatření, pomocné infrastruktury a zařízení. Tyto výdaje jsou způsobilé pro finanční pomoc Společenství v míře, v jaké se přímo vztahují k provedení akce;	a) Finanční pomoc poskytovaná Společenstvím na všeobecné vzdělávací akce je omezena nejvýše na 50 % celkových výdajů nezbytných k dosažení cílů akce a vynaložených v důsledku akce. Tyto výdaje jsou způsobilé pro finanční pomoc Společenství v míře, v jaké se přímo vztahují k provedení akce;

Typ akce	A. Zprostředkující	B. Mořské dálnice	C. Převod na jiný druh dopravy	D. Zamezení dopravy	E. Všeobecné vzdělávání
	čl. 5 odst. 1 písm. a)	čl. 5 odst. 1 písm. b)	čl. 5 odst. 1 písm. c)	čl. 5 odst. 1 písm. d)	čl. 5 odst. 1 písm. e)
	Výdaje vynaložené v rámci výběrového řízení v den podání žádosti nebo později jsou způsobilé pro finanční pomoc Společenství, je-li dán konečný souhlas s financováním Společenstvím. Příspěvek na cenu movitých věcí závisí na závazku využívat tyto věci po dobu trvání pomoci, v první řadě pro akci, v souladu s dohodou o financování;	Výdaje vynaložené v rámci výběrového řízení v den podání žádosti nebo později jsou způsobilé pro finanční pomoc Společenství, je-li dán konečný souhlas s financováním Společenstvím. Příspěvek na cenu movitých věcí závisí na závazku využívat tyto věci po dobu trvání pomoci, v první řadě pro akci, v souladu s dohodou o financování;	Výdaje vynaložené v rámci výběrového řízení v den podání žádosti nebo později jsou způsobilé pro finanční pomoc Společenství, je-li dán konečný souhlas s financováním Společenstvím. Příspěvek na cenu movitých věcí závisí na závazku využívat tyto věci po dobu trvání pomoci, v první řadě pro akci, v souladu s dohodou o financování;	Výdaje vynaložené v rámci výběrového řízení v den podání žádosti nebo později jsou způsobilé pro finanční pomoc Společenství, je-li dán konečný souhlas s financováním Společenstvím. Příspěvek na cenu movitých věcí závisí na závazku využívat tyto věci po dobu trvání pomoci, v první řadě pro akci, v souladu s dohodou o financování;	Výdaje vynaložené v rámci výběrového řízení v den podání žádosti nebo později jsou způsobilé pro finanční pomoc Společenství, je-li dán konečný souhlas s financováním Společenstvím;
				b) finanční pomoc Společenství na akce k zamezení dopravy nesmí být použita k podporování obchodní nebo výrobní činnosti, která nemá žádný přímý vztah k dopravě nebo distribuci;	
	b) podmínky financování pomocné infrastruktury jsou stanoveny v příloze II.	b) finanční pomoc Společenství, kromě přípravných opatření a pomocné infrastruktury, stanovená Komisí na základě tunokilometrů převedených ze silnice na pobřežní plavbu, železnici nebo vnitrozemské vodní cesty je zpočátku stanovená na 1 EUR pro převod každých 500 tunokilometrů silniční nákladní dopravy. Tato orientační částka může být upravena zejména podle kvality projektu nebo získaného skutečného přínosu pro životní prostředí;	b) finanční pomoc Společenství, kromě pomocné infrastruktury, stanovená Komisí na základě tunokilometrů převedených ze silnice na pobřežní plavbu, železnici nebo vnitrozemské vodní cesty je zpočátku stanovená na 1 EUR pro převod každých 500 tunokilometrů silniční nákladní dopravy. Tato orientační částka může být upravena zejména podle kvality projektu nebo získaného skutečného přínosu pro životní prostředí;	c) finanční pomoc Společenství, kromě přípravných opatření, pomocné infrastruktury a zařízení, je zpočátku stanovená na 1 EUR pro zamezení každých 500 tunokilometrů nebo 25 vozových kilometrů silniční nákladní dopravy. Tato orientační částka může být upravena zejména podle kvality projektu nebo získaného skutečného přínosu pro životní prostředí;	b) podmínky financování pomocné infrastruktury: nepoužijí se.

Typ akce	A. Zprostředkující	B. Mořské dálnice	C. Převod na jiný druh dopravy	D. Zamezení dopravy	E. Všeobecné vzdělávání
	čl. 5 odst. 1 písm. a)	čl. 5 odst. 1 písm. b)	čl. 5 odst. 1 písm. c)	čl. 5 odst. 1 písm. d)	čl. 5 odst. 1 písm. e)
		c) Komise může postupem podle čl. 10 odst. 2 podle potřeby kdykoliv přezkoumat aktuální stav položek, na kterých je tento výpočet založen, a podle toho v případě potřeby upravit částku finanční pomoci Společenství;	c) Komise může postupem podle čl. 10 odst. 2 podle potřeby kdykoliv přezkoumat aktuální stav položek, na kterých je tento výpočet založen, a podle toho v případě potřeby upravit částku finanční pomoci Společenství;	d) Komise může postupem podle čl. 10 odst. 2 podle potřeby kdykoliv přezkoumat aktuální stav položek, na kterých je tento výpočet založen, a podle toho v případě potřeby upravit částku finanční pomoci Společenství;	
		d) podmínky financování pomocné infrastruktury jsou stanoveny v příloze II.	d) podmínky financování pomocné infrastruktury, pokud jsou použitelné, jsou stanoveny v příloze II.	e) podmínky financování pomocné infrastruktury jsou stanoveny v příloze II.	
3. Forma a doba trvání dohody o financování	Finanční pomoc Společenství pro zprostředkující akce je poskytována na základě dohod o financování obsahujících příslušná ustanovení o řízení a sledování. Doba trvání těchto dohod je zpravidla nejvýše 62 měsíců.	Finanční pomoc Společenství pro akce MD je poskytována na základě dohod o financování obsahujících příslušná ustanovení o řízení a sledování. Doba trvání těchto dohod je zpravidla nejvýše 62 měsíců.	Finanční pomoc Společenství pro akce k převodu na jiný druh dopravy je poskytována na základě dohod o financování. Doba trvání těchto dohod je zpravidla nejvýše 38 měsíců.	Finanční pomoc Společenství pro akce k zamezení dopravy je poskytována na základě dohod o financování obsahujících příslušná ustanovení o řízení a sledování. Doba trvání těchto dohod je zpravidla nejvýše 62 měsíců.	Finanční pomoc Společenství pro všeobecné vzdělávací akce je poskytována na základě dohod o financování obsahujících příslušná ustanovení o řízení a sledování. Doba trvání těchto dohod je zpravidla nejvýše 26 měsíců.
	Finanční pomoc Společenství nelze prodloužit za tuto nejdelší možnou dobu 62 měsíců.	Finanční pomoc Společenství nelze prodloužit za tuto nejdelší možnou dobu 62 měsíců.	Finanční pomoc Společenství nelze prodloužit za tuto nejdelší možnou dobu 38 měsíců.	Finanční pomoc Společenství nelze prodloužit za tuto nejdelší možnou dobu 62 měsíců.	Finanční pomoc Společenství nelze prodloužit za tuto nejdelší možnou dobu 26 měsíců.
4. Prahová hodnota smlouvy	Minimální orientační prahová hodnota příspěvku na jednu zprostředkující akci je 2 000 000 EUR.	Minimální orientační prahová hodnota příspěvku na jednu akci MD je 1,25 miliardy tunokilometrů nebo jejich objemový ekvivalent, které jsou převedeny na jiný druh dopravy, nebo orientační částka finanční pomoci vyjádřená v eurech, tedy 2 500 000 EUR.	Minimální orientační prahová hodnota příspěvku na jednu akci k převodu na jiný druh dopravy je 250 milionů tunokilometrů nebo jejich objemový ekvivalent, které jsou převedeny na jiný druh dopravy, orientační částka finanční pomoci vyjádřená v eurech, tedy 500 000 EUR.	Minimální rámcová orientační hodnota příspěvku na jednu akci k zamezení dopravy je 500 milionů tunokilometrů nebo 25 milionů vozových kilometrů zamezené nákladní dopravy orientační částka finanční pomoci vyjádřená v eurech, tedy 1 000 000 EUR.	Minimální rámcová orientační hodnota příspěvku na jednu všeobecnou vzdělávací akci je 250 000 EUR.

Typ akce	A. Zprostředkující	B. Mořské dálnice	C. Převod na jiný druh dopravy	D. Zamezení dopravy	E. Všeobecné vzdělávání
	čl. 5 odst. 1 písm. a)	čl. 5 odst. 1 písm. b)	čl. 5 odst. 1 písm. c)	čl. 5 odst. 1 písm. d)	čl. 5 odst. 1 písm. e)
5. Šíření	V souladu s plánem šíření jsou šířeny výsledky a metody zprostředkujících akcí a je podporována výměna osvědčených postupů, a to s cílem napomáhat dosažení cílů tohoto nařízení.	V souladu s plánem šíření jsou šířeny výsledky a metody akcí MD a je podporována výměna osvědčených postupů, a to s cílem napomáhat dosažení cílů tohoto nařízení.	U akcí k převodu na jiný druh dopravy se nepředpokládají žádné zvláštní činnosti týkající se šíření.	V souladu s plánem šíření jsou šířeny výsledky a metody akcí k zamezení dopravy a je podporována výměna osvědčených postupů, a to s cílem napomáhat dosažení cílů tohoto nařízení.	V souladu s plánem šíření jsou šířeny výsledky a metody všeobecných vzdělávacích akcí a je podporována výměna osvědčených postupů, a to s cílem napomáhat dosažení cílů tohoto nařízení.

PŘÍLOHA II

PODMÍNKY FINANCOVÁNÍ POMOCNÉ INFRASTRUKTURY PODLE ČL. 2 PÍSM. h) A ČL. 5 Odst. 2

1. Pomocná infrastruktura je způsobilá pro financování v rámci programu, jsou-li splněny tyto podmínky:
    - a) akce vyžaduje práce na infrastruktuře pro včasné provedení dopravní služby, kterou se převádí silniční nákladní doprava na jiný druh dopravy nebo se zamezuje nákladní dopravě na silnici;
    - b) práce na infrastruktuře jsou dokončeny do 24 měsíců od zahájení akce;
    - c) dopravní služba nebo zamezení dopravy jsou zahájeny do tří měsíců od dokončení prací na infrastruktuře; u akcí k zamezení dopravy je navíc celkového dohodnutého zamezení dosaženo během doby trvání dohody o financování;
    - d) jsou dodrženy příslušné právní předpisy Společenství, zejména s ohledem na životní prostředí.
  2. Nejdelsí možná doba trvání smluv uzavřených pro jednotlivé typy akcí uvedené v článku 5 může být prodloužena o dobu nezbytnou pro dokončení prací na infrastruktuře, ale v žádném případě nesmí celkově přesáhnout dobu 74 měsíců.
  3. Má-li být infrastruktura financována v rámci programu, je tím vyloučeno financování téže infrastruktury z jiných programů Společenství, zejména financování na základě rozhodnutí č. 1692/96/ES.
-

SMĚRNICE RADY 2006/88/ES

ze dne 24. října 2006

o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nálezů vodních živočichů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Živočichové pocházející z akvakultury a produkty akvakultury spadají jako živá zvířata, ryby, měkkýši a koryši do působnosti přílohy I Smlouvy. Plemenitba a chov živočichů pocházejících z akvakultury a uvádění těchto živočichů a produktů z nich získaných na trh je pro osoby pracující v tomto odvětví důležitým zdrojem příjmů.
- (2) V kontextu vnitřního trhu byla specifická veterinární pravidla pro dovoz ze třetích zemí a uvádění dotčených produktů na trh stanovena směrnicí Rady 91/67/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních předpisech pro uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů akvakultury na trh ⁽²⁾.
- (3) Případy vzplanutí ohnisek nálezů živočichů pocházejících z akvakultury by mohly v dotčeném odvětví způsobit vážné ztráty. Minimální opatření, která mají být přijata v případě vzplanutí ohnisek nejzávažnějších nálezů ryb a měkkýšů, byla stanovena směrnicí Rady 93/53/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se zavádějí minimální opatření Společenství ke zdolávání některých nálezů ryb ⁽³⁾, a směrnicí Rady 95/70/ES ze dne 22. prosince 1995, kterou se stanoví minimální opatření Společenství pro zdolávání některých nálezů mlžů ⁽⁴⁾.
- (4) Stávající právní předpisy Společenství byly vypracovány zejména s ohledem na chov lososů, pstruhů a ústřic. Od přijetí uvedených právních předpisů došlo k významnému

rozvoji odvětví akvakultury ve Společenství. V akvakultuře se nyní chová řada dalších druhů, zejména mořských ryb. Čím dál tím běžnějšími se také stávají nové chovné postupy zahrnující jiné druhy ryb, zejména v návaznosti na nedávné rozšíření Společenství. Kromě toho vzrůstá význam chovu koryšů, slávkovitých, zaděnkovitých a ušní.

- (5) Všechna opatření k tlumení nálezů mají hospodářský dopad na akvakulturu. Nedostatečné kontroly mohou vést k šíření patogenních původců, kteří mohou způsobit podstatné ztráty a ohrozit nálezový status ryb, měkkýšů a koryšů používaných v akvakultuře Společenství. Na druhou stranu nadměrná regulace by mohla vést k nadbytečným omezením volného trhu.
- (6) Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 19. září 2002 stanoví strategii udržitelného rozvoje evropské akvakultury. V rámci tohoto sdělení byl naznačen soubor opatření k vytvoření dlouhodobých pracovních příležitostí v odvětví akvakultury, zahrnujících podporu vysokých veterinárních norem a norem týkajících se životních podmínek zvířat a opatření v oblasti životního prostředí k zajištění stability celého odvětví. Tato opatření by měla být vzata v potaz.
- (7) Od přijetí směrnice 91/67/EHS ratifikovalo Společenství Dohodu Světové obchodní organizace (WTO) o používání hygienických a rostlinolékařských opatření (dohoda SPS). Dohoda SPS odkazuje na normy Světové organizace pro zdraví zvířat (OIE). Veterinární požadavky na uvádění živých živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných na trh Společenství, které jsou stanovené ve směrnici 91/67/EHS, jsou přísnější než tyto normy. Tato směrnice by proto měla zohlednit Mezinárodní zákoník zdraví vodních živočichů a Příručku diagnostických testů pro vodní živočichy OIE.
- (8) K zajištění racionálního vývoje odvětví akvakultury a zvýšení produktivity by veterinární předpisy pro vodní živočichy měly být stanoveny na úrovni Společenství. Tyto předpisy jsou nezbytné mimo jiné pro vytvoření vnitřního trhu a pro zabránění šíření nakažlivých onemocnění. Vzhledem k pokračujícímu vývoji a různorodosti odvětví akvakultury, jakož i nálezovému statusu vodních živočichů uvnitř Společenství by právní předpisy měly být pružné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 88, 11.4.2006, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 175, 19.7.1993, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 332, 30.12.1995, s. 33. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

- (9) Tato směrnice by se měla vztahovat na živočichy pocházející z akvakultury a na prostředí, která mohou mít vliv na nakažový status těchto živočichů. Obecně vzato by se ustanovení této směrnice měla vztahovat na volně žijící vodní živočichy pouze tehdy, pokud dané okolnosti prostředí mohou mít vliv na nakažový status živočichů pocházejících z akvakultury nebo pokud to je nutné k naplnění účelu právních předpisů Společenství, jako například směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽¹⁾, nebo k ochraně druhů uvedených na seznamu stanoveném Úmluvou o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES). Touto směrnicí by neměla být dotčena možnost přijetí přísnějších předpisů o vysazování nepůvodních druhů.
- (10) Příslušné orgány určené pro účely této směrnice budou vykonávat své pravomoci a povinnosti v souladu s všeobecnými zásadami stanovenými nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě⁽²⁾, a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů o krmivech a potravinách a ustanovení o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat⁽³⁾.
- (11) Pro rozvoj akvakultury ve Společenství je nezbytné zvyšovat informovanost a připravenost příslušných orgánů a provozovatelů produkčních podniků akvakultury, pokud jde o prevenci, tlumení a eradikaci nakaž vodních živočichů.
- (12) Příslušné orgány členských států by měly mít přístup k nejmodernějším technikám a znalostem v oblasti analýzy rizik a epidemiologie a měly by tyto znalosti a techniky uplatňovat. To je čím dál tím důležitější zejména proto, že mezinárodní závazky se nyní zaměřují na analýzu rizik ve vztahu k přijímání hygienických opatření.
- (13) Je vhodné zavést na úrovni Společenství systém udělování oprávnění produkčním podnikům akvakultury. Toto oprávnění by příslušným orgánům umožnil získat dokonalý přehled o odvětví akvakultury, což by usnadnilo prevenci, tlumení a eradikaci nakaž vodních živočichů. Díky udělování oprávnění by kromě toho bylo možné stanovit specifické požadavky, které musí produkční podniky akvakultury splnit, aby mohly provozovat činnost. Pokud by to bylo možné, mělo by toto udělování oprávnění být spojeno s režimem oprávnění, který členské státy již zavedly pro jiné účely, například v rámci právních předpisů v oblasti životního prostředí, nebo by mělo být do takového režimu včleněno. Takové udělování oprávnění by proto nemělo znamenat další zátěž pro odvětví akvakultury.
- (14) Členské státy by měly odmítnout udělit oprávnění, pokud by předmětná činnost znamenala nepřijatelné riziko šíření nakaž na jiné živočichy pocházející z akvakultury nebo na volně žijící populace vodních živočichů. Před vydáním rozhodnutí o zamítnutí oprávnění by se měla zvážit opatření na zmírnění rizika nebo na alternativní umístění dané činnosti.
- (15) Chov živočichů pocházejících z akvakultury za účelem lidské spotřeby je v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin⁽⁴⁾ definován jako prvovýroba. Povinnosti uložené v rámci této směrnice jednotlivým produkčním podnikům akvakultury, jako například vedení záznamů nebo interní systémy umožňující produkčním podnikům akvakultury prokázat příslušnému orgánu, že příslušné požadavky této směrnice jsou plněny, by měly být, pokud je to možné, sloučeny s povinnostmi stanovenými nařízením (ES) č. 852/2004.
- (16) Větší pozornost než tlumení nakaž, které se již vyskytly, by se měla věnovat prevenci výskytu nakaž. Proto je vhodné stanovit minimální opatření pro prevenci nakaž a snižování rizik, která by měla být uplatňována na celý produkční řetězec v akvakultuře, od oplodnění jiker a vylíhnutí až ke zpracovávání živočichů pocházejících z akvakultury k lidské spotřebě, včetně dopravy.
- (17) Za účelem zlepšení všeobecného zdraví zvířat a podpory prevence a tlumení nakaž zvířat prostřednictvím zlepšené vysledovatelnosti by měl být přesun živočichů pocházejících z akvakultury zaznamenáván. Tyto přesuny by měly případně podléhat také veterinárnímu osvědčení.
- (18) Za účelem získání přehledu o nakažové situaci, zajištění rychlé reakce v případě podezření na nakaž a za účelem ochrany hospodářství nebo chovných oblastí měkkýšů s vysokým veterinárním standardem by se ve všech takových hospodářstvích a chovných oblastech měkkýšů měl zavést veterinární dozor založený na riziku.
- (19) Je důležité zamezit šíření hlavních nakaž vodních živočichů na úrovni Společenství. Proto by měly být stanoveny harmonizované veterinární předpisy pro uvádění na trh, které by zahrnovaly specifická ustanovení týkající se druhů vnímavých k těmto nakažám. Proto by měl být vypracován seznam takových nakaž a druhů k nim vnímavých.

(1) Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(2) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 2076/2005 (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 83).

(3) Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 776/2006 (Úř. věst. L 136, 24.5.2006, s. 3).

(4) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1.

- (20) Prevalence takových nálezů vodních živočichů není ve všech částech Společenství stejná. Proto by měla existovat možnost odkazovat na členské státy prohlášené za prosté nálezky a na oblasti nebo jednotky prohlášené za prosté nálezky, pokud se jedná o části příslušného území. Je třeba stanovit obecná kritéria a postupy pro udělování, zachování, pozastavení, obnovení a odejmutí takového statusu.
- (21) Aniž je dotčena směrnice Rady č. 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽¹⁾ a dále za účelem zachování a zlepšení všeobecného nálezového statusu vodních živočichů ve Společenství by měly být členské státy, oblasti nebo jednotky prohlášené za prosté jedné nebo více nálezů uvedených na seznamu chráněny před zavlečením takové nálezky.
- (22) Členské státy mohou v případě nutnosti přijmout dočasná ochranná opatření v souladu s článkem 10 směrnice 90/425/EHS a s článkem 18 směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS ⁽²⁾.
- (23) Aby se zamezilo vytváření neodůvodněných obchodních překážek, měla by být povolena výměna živočichů pocházejících z akvakultury mezi členskými státy, oblastmi nebo jednotkami, v nichž se vyskytuje jedna nebo více takových nálezů, pod podmínkou, že rovněž v průběhu přepravy budou přijata příslušná opatření na snížení rizik.
- (24) Usmrcování a zpracovávání živočichů pocházejících z akvakultury, kteří jsou předmětem opatření na tlumení nálezů, může vést k šíření nálezů, mimo jiné v důsledku vypouštění odpadních vod obsahujících patogenní původce ze zpracovatelských závodů. Proto je nezbytné, aby členské státy měly přístup k zpracovatelským zařízením, které byly řádně oprávněny k takovému usmrcování a zpracování, aniž by došlo k ohrožení nálezového statusu chovaných a volně žijících vodních živočichů, a to i s ohledem na vypouštění odpadních vod.
- (25) Určení referenčních laboratoří Společenství a národních referenčních laboratoří by mělo přispět k vysoké kvalitě a jednotnosti diagnostických výsledků. Tohoto cíle lze dosáhnout například použitím potvrzených diagnostických testů a pořádáním srovnávacího testování a školení personálu laboratoří.
- (26) Laboratoře podílející se na vyšetřování úředních vzorků by měly pracovat v souladu s mezinárodně schválenými postupy nebo kritérii založenými na výkonnostních normách a měly by v největší možné míře používat potvrzené diagnostické metody. Evropský výbor pro normalizaci (CEN) a Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO) vyvinuly evropské normy (EN), respektive mezinárodní normy ISO, které se týkají řady činností spojených s takovým vyšetřováním a jsou vhodné pro potřeby této směrnice. Tyto normy se týkají zejména fungování a hodnocení laboratoří a fungování a akreditace kontrolních subjektů.
- (27) Aby se zajistilo včasné zjištění jakéhokoli možného vzplanutí ohnisek nálezky vodních živočichů, je nutné, aby osoby přicházející do styku s vodními živočichy náležejícími k vnímavým druhům měly povinnost ohlašovat jakékoli podezření nálezky příslušným orgánům. Aby se zajistilo, že provozovatelé produkčních podniků akvakultury znají a používají všeobecná pravidla tlumení nálezů a biologické bezpečnosti stanovená touto směrnicí, měly by se v členských státech provádět rutinní kontroly.
- (28) Je nezbytné zabránit šíření neexotických, ale vážných nálezů živočichů pocházejících z akvakultury, jakmile dojde k vzplanutí ohniska takové nálezky, pomocí pečlivého sledování přesunů živých živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných, jakož i používání zařízení, které může být kontaminováno. Volba opatření, která budou použita příslušnými orgány, by měla záviset na epidemiologické situaci v dotčeném členském státě.
- (29) Pro zlepšování nálezového statusu Společenství je vhodné, aby členské státy předkládaly epidemiologicky zaměřené programy ke tlumení a eradikaci některých nálezů za účelem uznání na úrovni Společenství.
- (30) Co se týče těch nálezů, které nepodléhají opatřením Společenství, ale které jsou významné z lokálního hlediska, mělo by odvětví akvakultury za pomoci příslušných orgánů členských států přijmout větší zodpovědnost, pokud jde o prevenci zavlečení nebo tlumení takových nálezů pomocí samoregulace a vytvářením „pravidel správné praxe“. Může však být nezbytné, aby členské státy zavedly určitá vnitrostátní opatření. Tato vnitrostátní opatření by měla být opodstatněná, nezbytná a úměrná zamýšleným cílům. Navíc by neměla ovlivňovat obchod mezi členskými státy, pokud to není nutné v zájmu prevence zavlečení nebo tlumení nálezů, a měla by být schválena a pravidelně přezkoumávána na úrovni Společenství. Do doby, než budou podle této směrnice zavedena taková opatření, by měly zůstat v platnosti dodatečné záruky poskytnuté rozhodnutím Komise 2004/453/ES ze dne 29. dubna 2004, kterým se provádí směrnice Rady 91/67/EHS, pokud jde o opatření proti některým chorobám živočichů pocházejících z akvakultury ⁽³⁾.

(1) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES (Úř. věst. L 315, 19.11.2002, s. 14).

(2) Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

(3) Úř. věst. L 156, 30.4.2004, s. 5. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím Komise 2006/272/ES (Úř. věst. L 99, 7.4.2006, s. 31).

- (31) Poznání dosud neznámých nákaz vodních živočichů se neustále rozvíjí. Proto může být nezbytné, aby členské státy uplatnily opatření na tlumení nákazy v případě takové nově se objevující nákazy. Taková opatření by měla být pohotová a přizpůsobená každému jednotlivému případu, ale neměla by být uplatňována déle, než je nezbytné pro dosažení jejich cíle. Vzhledem k tomu, že takové nově se objevující nákazy mohou mít vliv také na ostatní členské státy, by měly být o výskytu jakékoliv nově se objevující nákazy a o jakýchkoliv přijatých opatřeních pro tlumení informovány všechny členské státy i Komise.
- (32) Pro dosažení základního cíle zachování statusu území prostého nákazy v členských státech a návratu k němu v případě vzplanutí ohniska nákazy je nezbytné a vhodné stanovit pravidla týkající se opatření pro zvyšování připravenosti na nákazy. Ohniska by měla být zdolávána, jak rychle to je jen možné, v případě nutnosti nouzovým očkováním, aby se omezily negativní vlivy na produkci živých živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných a na obchod s nimi.
- (33) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčebných přípravků⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky⁽²⁾, požadují, aby kromě minimálních výjimek všechny veterinární léčivé přípravky uváděné na trh uvnitř Společenství byly zaregistrovány. Obecně vzato by všechny očkovací látky používané ve Společenství měly být zaregistrovány. Členské státy však mohou povolit použití produktu bez registrace v případě závažné epidemie a za splnění určitých podmínek v souladu s nařízením (ES) č. 726/2004. Očkovací látky proti exotickým a nově se objevujícím nálezům živočichů pocházejících z akvakultury mohou splňovat podmínky pro takovou výjimku.
- (34) Tato směrnice by měla stanovit opatření k zabezpečení nezbytné úrovně připravenosti na efektivní zvládnutí nouzové situace spojené s výskytem jedné nebo více závažných exotických nebo nově se objevujících nákaz postihujících akvakulturu, zejména prostřednictvím vypracování pohotovostních plánů na tlumení takových nákaz. Tyto pohotovostní plány by měly být pravidelně přezkoumávány a aktualizovány.
- (35) V případech, kdy tlumení závažné nákazy živočichů pocházejících z akvakultury podléhá harmonizovaným eradikačním opatřením Společenství, by členský státům mělo být dovoleno použití finančního příspěvku ze strany Společenství podle nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 o Evropském rybářském fondu⁽³⁾. Každá žádost o podporu ze strany Společenství by měla být přezkoumána z hlediska dodržování kontrolních ustanovení této směrnice.
- (36) Živí živočichové pocházejících z akvakultury a produkty z nich získané, dovezené ze třetích zemí nesmějí představovat zdravotní nebezpečí pro vodní živočichy ve Společenství. Za tím účelem by tato směrnice měla stanovit preventivní opatření proti zavlečení epizootických nákaz.
- (37) Pro ochranu nálezové situace vodních živočichů ve Společenství je nebytné zajistit, aby zásilky živých živočichů pocházejících z akvakultury provážené přes Společenství splňovaly příslušné veterinární požadavky týkající se dotčených druhů.
- (38) Uvádění okrasných vodních živočichů na trh zahrnuje širokou škálu druhů, často tropických druhů, které jsou chovány pouze pro okrasné účely. Tito okrasní vodní živočichové jsou běžně chováni v soukromých akváriích nebo jezírkách, v zahradních centrech nebo ve výstavních akváriích, která nejsou v přímém kontaktu s vodami Společenství. Okrasní vodní živočichové chováni za takových podmínek proto nepředstavují stejné riziko pro ostatní obory akvakultury Společenství nebo volně žijící populace. Je proto vhodné stanovit zvláštní pravidla týkající se uvádění okrasných vodních živočichů držených za takových podmínek na trh, jejich tranzitu a dovozu.
- (39) Pokud jsou však okrasní vodní živočichové drženi mimo uzavřené systémy nebo akvária v přímém kontaktu s přírodními vodami Společenství, mohli by představovat závažné riziko pro akvakulturu Společenství a volně žijící populace. To platí zejména pro populace kaprovitých (*Cyprinidae*), jelikož populární okrasné ryby jako kapr koi jsou vnímavé k některým nálezům postihujícím i jiné druhy kaprovitých, které jsou chovány ve Společenství nebo se vyskytují ve volné přírodě. V takových případech by měla platit obecná ustanovení této směrnice.
- (40) Vytvoření elektronických prostředků výměny informací je nezbytné k zjednodušení a je v zájmu odvětví akvakultury a příslušných orgánů. Pro splnění této povinnosti je třeba vytvořit společná kritéria.
- (41) Členské státy by měly stanovit předpisy týkající se sankcí v případě porušení ustanovení této směrnice a zajistit jejich provádění. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/28/ES (Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 58).

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 223, 15.8.2006, s. 1.

- (42) Členské státy jsou v souladu s odstavcem 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾ vybízeny k tomu, aby jak ve vlastním zájmu, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude pokud možno patrný vzájemný vztah této směrnice a prováděcích předpisů, a aby tyto tabulky zveřejnily.
- (43) Jelikož cílů této směrnice, tj. zajistit sblížení pojmů, zásad a postupů tvořících společný základ pro veterinární právní předpisy týkající se vodních živočichů ve Společenství, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu s principem subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (44) Opatření nezbytná pro provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾.
- (45) Je vhodné aktualizovat veterinární právní předpisy Společenství týkající se živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných. Směrnice 91/67/EHS, 93/53/EHS a 95/70/ES by proto měly být zrušeny a nahrazeny touto směrnicí,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví:
  - a) veterinární požadavky pro uvádění na trh, dovoz a tranzit živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných;
  - b) minimální preventivní opatření zaměřená na zvyšování informovanosti a připravenosti příslušných orgánů, provozovatelů produkčních podniků akvakultury a dalších subjektů spojených s tímto odvětvím ohledně nálezů živočichů pocházejících z akvakultury;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

- c) minimální opatření na tlumení nákazy, která mají být použita v případech podezření nebo potvrzení ohniska některých nálezů vodních živočichů.

2. Členským státům je ponechána možnost přijmout přísnější opatření v oblasti působnosti kapitoly II článku 13 a kapitoly V za podmínky, že tato opatření nebudou mít vliv na obchod s ostatními členskými státy.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se nevztahuje na:
  - a) okrasné vodní živočichy chované v nekomerčních akváriích;
  - b) volně žijící vodní živočichy sbírané nebo lovené pro přímé zapojení do potravního řetězce;
  - c) vodní živočichy ulovené za účelem výroby rybí moučky, rybího krmiva, rybího tuku nebo podobných produktů.
2. Kapitola II, kapitola III oddíly 1 až 4 a kapitola VII se nepoužijí, pokud jsou okrasní vodní živočichové drženi v obchodech se zvířaty určenými pro zájmové chovy, zahradních centrech, zahradních rybníčcích, komerčních akváriích nebo u velkoobchodníků,
  - a) které nepřicházejí do přímého styku s přírodními vodami ve Společenství,
 nebo
  - b) které jsou vybaveny zařízením pro čištění odpadních vod, jež přijatelnou měrou snižuje nebezpečí rozšíření nálezů do přírodních vod.
3. Touto směrnicí nejsou dotčeny předpisy týkající se ochrany druhů nebo vysazování nepůvodních druhů.

Článek 3

Definice

1. Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:
  - a) „akvakulturou“ se rozumí chov nebo pěstování vodních organismů za použití postupů navržených pro zvýšení produkce těchto organismů nad rámec přirozené kapacity prostředí, přičemž tyto organismy zůstávají majetkem jedné nebo více fyzických nebo právnických osob po celou dobu chovu nebo pěstování až do doby jejich těžby;

- b) „živočichem pocházejícím z akvakultury“ se rozumí jakýkoliv vodní živočich ve všech svých životních stádiích, včetně jiker a mlíčí/gamet, chovaný v hospodářství nebo v chovné oblasti měkkýšů, včetně jakéhokoliv vodního živočicha původně volně žijícího, určeného pro chov v hospodářství nebo v chovné oblasti měkkýšů;
- c) „produkčním podnikem akvakultury“ se rozumí jakýkoliv soukromý nebo veřejný podnik, ziskový nebo neziskový, který vykonává jakoukoliv činnost spojenou s chovem, držením nebo pěstováním živočichů pocházejících z akvakultury;
- d) „provozovatelem produkčního podniku akvakultury“ se rozumí fyzické nebo právnické osoby, které odpovídají za zajištění toho, aby byly požadavky této směrnice dodržovány v produkčních podnicích akvakultury, které řídí;
- e) „vodním živočichem“ se rozumí:
- i) ryba nadtřídy *Agnatha*, a tříd *Chondrichthyes* a *Osteichthyes*,
  - ii) měkkýš kmene *Mollusca*,
  - iii) koryš podkmene *Crustacea*;
- f) „oprávněným zpracovatelským zařízením“ se rozumí jakýkoliv potravinářský podnik schválený v souladu s článkem 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu⁽¹⁾, ke zpracovávání živočichů pocházejících z akvakultury pro potravinářské účely a oprávněný v souladu s články 4 a 5 této směrnice;
- g) „provozovatelem oprávněného zpracovatelského zařízení“ se rozumí fyzické nebo právnické osoby, které odpovídají za zajištění toho, aby byly požadavky této směrnice dodržovány v oprávněném zpracovatelském zařízení, které řídí;
- h) „hospodářstvím“ se rozumí jakékoliv prostory, uzavřená oblast nebo zařízení provozované produkčním podnikem akvakultury, v němž jsou živočichové pocházející z akvakultury chováni za účelem jejich uvedení na trh, s výjimkou podniků, v nichž jsou volně žijící vodní živočichové vytěžení nebo ulovení k lidské spotřebě dočasně drženi před usmrcením, aniž by byli krmeni;
- i) „chovem“ se rozumí chov živočichů pocházejících z akvakultury v hospodářství nebo v chovné oblasti měkkýšů;
- j) „chovnou oblastí měkkýšů“ se rozumí produkční oblast nebo sádkovací oblast, v níž všechny produkční podniky akvakultury fungují v rámci společného systému biologické bezpečnosti;
- k) „okrasným vodním živočichem“ se rozumí vodní živočich, který je chován, držen nebo uváděn na trh pouze k okrasným účelům;
- l) „uvedením na trh“ se rozumí prodej, včetně nabízení k prodeji nebo jakékoliv jiné formy převodu, úplatného nebo bezúplatného, a jakákoliv forma přesunu živočichů pocházejících z akvakultury;
- m) „produkční oblastí“ se rozumějí všechny sladkovodní, mořské a vnitrozemské oblasti, oblasti při ústí řek nebo lagunové oblasti, kde se měkkýši vyskytují, buď přirozeně, nebo na nichž jsou uměle chováni, a z nichž jsou živí měkkýši sbíráni;
- n) „rybářskými oblastmi vysazování a slovu“ se rozumějí rybníky nebo jiná zařízení, v nichž se populace novým doplňováním živočichů pocházejících z akvakultury udržuje pouze pro účely rekreačního rybolovu;
- o) „sádkovací oblastí“ se rozumí všechny oblasti ve sladkých vodách, v moři, při ústí řek nebo lagunové oblasti s jasně vymezenými hranicemi, označenými bójemi, kůly nebo jinými pevnými prostředky, která jsou určena výhradně k přirozenému čištění živých měkkýšů;
- p) „volně žijícím vodním živočichem“ se rozumí vodní živočich, který není živočichem pocházejícím z akvakultury.
2. Pro účely této směrnice se použijí rovněž tyto definice:
- a) technické definice uvedené v příloze I;
  - b) případně definice uvedené v:
    - i) článcích 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽²⁾,
    - ii) článku 2 nařízení (ES) č. 852/2004,
    - iii) článku 2 nařízení (ES) č. 853/2004,
    - iv) článku 2 nařízení (ES) č. 882/2004.

KAPITOLA II

PRODUKČNÍ PODNIKY AKVAKULTURY A OPRÁVNĚNÁ ZPRACOVATELSKÁ ZAŘÍZENÍ

Článek 4

Udělování oprávnění produkčním podnikům akvakultury a zpracovatelským zařízením

1. Členské státy zajistí, aby každý produkční podnik akvakultury byl v souladu s článkem 5 řádně oprávněn příslušným orgánem.

(¹) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.

(²) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

Takové oprávnění se může případně vztahovat na více produkčních podniků akvakultury pro chov měkkýšů v rámci jedné chovné oblasti měkkýšů.

Střediska pro odesílání, střediska pro čištění nebo podobné podniky, které se nacházejí uvnitř chovné oblasti měkkýšů, však musejí mít oddělená povolení.

2. Členské státy zajistí, aby každé zpracovatelské zařízení, ve kterém se usmrcují živočišné pocházející z akvakultury za účelem tlumení nákazy v souladu s článkem 33 kapitoly V, bylo řádně zplnomocněno příslušným orgánem podle článku 5.

3. Členské státy zajistí, aby jednotlivé produkční podniky akvakultury a oprávněná zpracovatelská zařízení měly své jedinečné číslo oprávnění.

4. Odchylně od požadavku na oprávnění podle odstavce 1, členské státy mohou vyžadovat pouze registraci příslušným orgánem v případě:

- a) jiných zařízení, než jsou produkční podniky akvakultury, v nichž jsou drženi vodní živočichové, kteří nemají být uvedeni na trh;
- b) rybářských oblastí vysazování a slovu;
- c) produkčních podniků akvakultury, které živočichy pocházející z akvakultury uvádějí na trh výhradně za účelem lidské spotřeby podle čl. 1 odst. 3 písm. c) nařízení (ES) č. 853/2004.

V takových případech platí obdobně ustanovení této směrnice s ohledem na povahu, charakteristiky a situaci dotčeného zařízení, rybářských oblastí vysazování a slovu nebo podniku a na riziko šíření nákaz vodních živočichů na jiné populace vodních živočichů v důsledku obhospodařování takového zařízení nebo rybářské oblasti vysazování a slovu.

5. V případě nedodržení ustanovení této směrnice postupuje příslušný orgán v souladu s článkem 54 nařízení (ES) č. 882/2004.

Článek 5

Podmínky oprávnění

1. Členské státy zajistí, aby oprávnění podle ustanovení čl. 4 odst. 1 a 2 uděloval příslušný orgán pouze tehdy, pokud provozovatel produkčního podniku akvakultury nebo provozovatel oprávněného zpracovatelského zařízení:

- a) splňuje příslušné požadavky článků 8, 9 a 10;
- b) má zavedený systém, který provozovateli umožňuje dokázat příslušnému orgánu, že tyto příslušné požadavky jsou plněny,
  - a
- c) zůstává pod dozorem příslušného orgánu, který vykonává povinnosti stanovené v čl. 54 odst. 1.

2. Oprávnění nebude uděleno, pokud by daná činnost znamenala nepřijatelné riziko šíření nákaz do hospodářství, chovných oblastí měkkýšů nebo na volně žijící populace vodních živočichů v blízkosti hospodářství nebo chovných oblastí měkkýšů.

Před vydáním rozhodnutí o zamítnutí oprávnění však musí být zvážena opatření na zmírnění rizika, včetně možných alternativních umístění dané činnosti.

3. Členské státy zajistí, aby provozovatel produkčního podniku akvakultury nebo provozovatel oprávněného zpracovatelského zařízení předložili veškeré relevantní informace, aby umožnili příslušnému orgánu vyhodnotit, zda jsou splněny podmínky pro udělení povolení, včetně informací vyžadovaných v souladu s přílohou II příslušnému orgánu.

Článek 6

Registr

Členské státy zřídí, udržují a učiní veřejně přístupným aktualizovaný registr produkčních podniků akvakultury a oprávněných zpracovatelských zařízení, který bude obsahovat přinejmenším informace stanovené v příloze II.

Článek 7

Úřední kontroly

1. V souladu s článkem 3 nařízení (ES) č. 882/2004 provádí příslušný orgán úřední kontroly produkčních podniků akvakultury a oprávněných zpracovatelských zařízení.

2. Úřední kontroly uvedené v článku 1 sestávají přinejmenším z pravidelných inspekcí, návštěv, auditů, a případně odebrání vzorků u všech produkčních podniků akvakultury s ohledem na riziko, které produkční podnik akvakultury a oprávněné zpracovatelské zařízení představují z hlediska zavlečení a šíření nákazy. Doporučení týkající se četnosti těchto kontrol, jež závisí na nakažovém statusu příslušné oblasti nebo jednotky, jsou uvedena v části B přílohy III.

3. Prováděcí pravidla k tomuto článku mohou být přijata postupem podle čl. 62 odst. 2.

Článek 8

Povinnosti týkající se vedení záznamů – Vysledovatelnost

1. Členské státy zajistí, aby produkční podniky akvakultury vedly záznamy o:

- a) veškerých přesunech živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných do hospodářství nebo chovných oblastí měkkýšů a z nich;

b) úhynu v každé epidemiologické jednotce podle významu pro druh produkce

a

c) výsledcích veterinárního dozoru založeného na míře rizika podle článku 10.

2. Členské státy zajistí, aby oprávněná zpracovatelská zařízení vedla záznamy o veškerých přesunech živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných do těchto zařízení a z nich.

3. Členské státy zajistí, aby v případě přepravy živočichů pocházejících z akvakultury vedli dopravci záznam o:

a) úhynu v průběhu přepravy, do té míry, jak je to možné vzhledem k typu přepravy a přepravovanému druhu;

b) hospodářstvích, chovných oblastech měkkýšů a zpracovatelských zařízeních navštívených dopravním prostředkem

a

c) veškerých výměnách vody během přepravy, zejména o zdrojích nové vody a o místu vypouštění vody.

4. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení o výsledovatelnosti, členské státy zajistí, aby veškeré přesuny živočichů zaznamenané provozovateli produkčního podniku akvakultury, jak je uvedeno v odst. 1 písm. a), byly zaregistrovány způsobem, který zaručí výsledovatelnost místa původu a cílového místa. Členské státy mohou požadovat, aby takové přesuny byly zaznamenávány do vnitrostátního rejstříku a elektronicky uchovávány.

Článek 9

Správná hygienická praxe

Členské státy zajistí, aby produkční podniky akvakultury a oprávněná zpracovatelská zařízení zavedly správnou hygienickou praxi adekvátní dotčené činnosti, aby tak zabránily zavlečení a šíření nákaz.

Článek 10

Veterinární dozor

1. Členské státy zajistí, aby ve všech hospodářstvích a chovných oblastech měkkýšů byl uplatňován veterinární dozor založený na míře rizika, který je vhodný pro příslušný typ produkce.

2. Cílem veterinárního dozoru založeného na míře rizika uvedeného v odstavci 1 je odhalit:

a) jakýkoliv zvýšený úhyn ve všech hospodářstvích a chovných oblastech měkkýšů podle vhodnosti pro daný typ produkce;

b) nákazy uvedené v části II přílohy IV v hospodářstvích a chovných oblastech měkkýšů, kde se vyskytují druhy vnímavé k těmto nákazám.

3. Doporučení týkající se četnosti kontrol v rámci veterinárního dozoru, jež závisejí na nakažovém statusu příslušné oblasti nebo jednotky, jsou uvedena v části B přílohy III. Prováděním tohoto dozoru není dotčeno odebírání vzorků a dozor podle kapitoly V nebo čl. 49 odst. 3, čl. 50 odst. 4 a článku 52.

4. Veterinární dozor založený na míře rizika uvedený v odstavci 1 zohlední pokyny, které vypracuje Komise postupem podle čl. 62 odst. 2.

5. S ohledem na výsledek úředních kontrol provedených podle článku 7 a výsledek kontrol na úrovni Společenství provedených podle článku 58 a všech dalších důležitých informací předloží Komise Radě zprávu o celkovém provádění veterinárního dozoru založeném na míře rizika v členských státech. Tuto zprávu může případně doprovázet odpovídající návrh v souladu s postupem podle čl. 62 odst. 2, jímž se stanoví prováděcí pravidla k tomuto článku.

KAPITOLA III

VETERINÁRNÍ POŽADAVKY NA UVÁDĚNÍ ŽIVOČICHŮ POCHÁZEJÍCÍCH Z AKVAKULTURY A PRODUKTŮ Z NICH ZÍSKANÝCH NA TRH

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 11

Oblast působnosti

1. Pokud není stanoveno jinak, týká se tato kapitola pouze nákaz a k nim vnímavých druhů uvedených v části II přílohy IV.

2. Členské státy mohou za vědeckými účely povolit uvedení na trh živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných, kteří nejsou v souladu s touto kapitolou, pod přísným dozorem příslušného orgánu.

Příslušný orgán zajistí, aby takové uvedení na trh neohrozilo nakažový status vodních živočichů v místě určení nebo v místech tranzitu, pokud jde o nákazy uvedené v části II přílohy IV.

Jakékoliv takovéto přesuny mezi členskými státy se neuskuteční bez předchozího oznámení příslušným orgánům dotčených členských států.

Článek 12

Obecné požadavky na uvádění živočichů pocházejících z akvakultury na trh

1. Členské státy zajistí, aby uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných na trh neohrozilo nálezový status vodních živočichů v místě určení, pokud jde o nákazy uvedené v části II přílohy IV.

2. Tato kapitola stanoví prováděcí pravidla pro přesun živočichů pocházejících z akvakultury, zejména pro přesun mezi členskými státy, oblastmi a jednotkami s různými nálezovými statusy podle části A přílohy III.

Článek 13

Požadavky na prevenci nálezů ve vztahu k přepravě

1. Členské státy zajistí, aby:

a) během přepravy živočichů pocházejících z akvakultury byla uplatňována nezbytná opatření k prevenci nálezů, aby nedošlo ke změně nálezového statusu těchto živočichů během přepravy a aby se snížilo riziko šíření nálezů,

a

b) živočichové pocházející z akvakultury byli přepravováni za podmínek, které nemění jejich nálezový status, ani neohrožují nálezový status v místě určení a případně v místech tranzitu.

Tento odstavec se vztahuje i na nákazy a k nim vnímavé druhy, které nejsou uvedeny v části II přílohy IV.

2. Členské státy zajistí, aby jakékoliv výměny vody v průběhu přepravy byly prováděny na takových místech a za takových podmínek, které neohroží nálezový status:

a) převážných živočichů pocházejících z akvakultury;

b) jakýchkoliv vodních živočichů v místě výměny vody

a

c) vodních živočichů v místě určení.

Článek 14

Osvědčení o zdraví zvířat

1. Členské státy zajistí, aby uvádění živočichů pocházejících z akvakultury na trh podléhalo veterinárnímu osvědčení, jsou-li zvířata uvedena do členského státu, oblasti nebo jednotky, které jsou prohlášeny za prosté nákazy v souladu s článkem 49 a 50 nebo podléhají doзору či eradikačnímu programu podle čl. 44 odst. 1 nebo 2 za účelem:

a) chovu a doplnění stavů

nebo

b) dalšího zpracování před lidskou spotřebou, pokud:

i) ryby nejsou usmrceny a vykuchány před odesláním,

ii) měkkýši a korýši nejsou odesíláni jako nezpracované nebo zpracované produkty.

2. Členské státy rovněž zajistí, aby uvedení živočichů pocházejících z akvakultury na trh podléhalo veterinárnímu osvědčení, smějí-li tyto živočichové opustit oblast, která podléhá ustanovením o tlumení podle oddílu 3, 4, 5 a 6 kapitoly V.

Tento odstavec se vztahuje i na nákazy a k nim vnímavé druhy, které nejsou uvedeny v části II přílohy IV.

3. Oznámení prostřednictvím výpočetního systému uvedeného v čl. 20 odst. 1 směrnice 90/425/EHS podléhají tyto přesuny:

a) přesuny živočichů pocházejících z akvakultury mezi členskými státy, kde je vyžadováno osvědčení o zdraví zvířat v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku,

a

b) všechny ostatní přesuny živých živočichů pocházejících z akvakultury za účelem chovu nebo doplnění stavů mezi členskými státy, kde není podle této směrnice vyžadováno žádné osvědčení o zdraví zvířat.

4. Členské státy se mohou rozhodnout, zda ke sledování veškerých přesunů na svém území využijí výpočetního systému uvedeného v odstavci 3.

ODDÍL 2

Živočiškové pocházející z akvakultury určené pro chov a doplnění stavů

Článek 15

Obecné požadavky na uvádění živočichů pocházejících z akvakultury na trh za účelem chovu a doplnění stavů

1. Aniž by byla dotčena ustanovení kapitoly V, členské státy zajistí, aby živočiškové pocházející z akvakultury uvádění na trh za účelem chovu byli:

a) klinicky zdraví

a

b) nepocházeli z hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů, v níž dochází k jakémukoliv neobjasněnému zvýšenému úhynu.

Tento odstavce se vztahuje i na nákazy a k nim vnímavé druhy, které nejsou uvedeny v části II přílohy IV.

2. Odchylně od odst. 1 písm. b) mohou členské státy povolit uvedení na trh na základě zhodnocení rizik, pokud živočiškové pocházejí z takové části hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů, která je nezávislá na epidemiologické jednotce, v níž došlo ke zvýšenému úhynu.

3. Členské státy zajistí, aby živočiškové pocházející z akvakultury určené pro likvidaci nebo usmrcování v souladu s opatřeními ke tlumení nákaz stanovenými v kapitole V nebyli uvedeni na trh za účelem chovu a doplnění stavů.

4. Živočiškové pocházející z akvakultury mohou být vypouštěni do volné přírody za účelem doplnění stavů nebo do rybářských oblastí vysazování a slovu, pokud:

a) odpovídají požadavkům podle odstavce 1

a

b) pocházejí z hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů, jejichž nakažový status uvedený v části A přílohy III je přinejmenším stejný jako nakažový status vod, do nichž mají být vypuštěni.

Členské státy však mohou rozhodnout, že živočiškové pocházející z akvakultury musejí pocházet z oblasti nebo jednotky prohlášených v souladu s články 49 nebo 50 za prosté nákazy. Členské státy se mohou rovněž rozhodnout použít tento odstavce na programy vypracované a uplatňované podle článku 43.

Článek 16

Vpouštění živočichů pocházejících z akvakultury náležejících k druhům vnímavým ke specifickým nakažám do oblastí prostých nakažy

1. Aby mohli být živočiškové pocházející z akvakultury náležející k vnímavým druhům vpouštěni za účelem chovu nebo doplnění stavů do členského státu, oblasti nebo jednotky, které byly prohlášeny za prosté konkrétní nakažy v souladu s články 49 či 50, musejí pocházet z jiného členského státu, oblasti nebo jednotky, které byly také prohlášeny za prosté dané nakažy.

2. Pokud lze vědecky odůvodnit, že vnímavé druhy v určitých životních stádiích tuto nakažu nepřenášejí, odstavce 1 se na tato životní stadia nepoužije.

Postupem podle čl. 62 odst. 2 se přijme a v zájmu zohlednění vědeckotechnologického rozvoje případně změni seznam druhů a životních stádií, na něž se může první pododstavec vztahovat.

Článek 17

Vpouštění živých živočichů pocházejících z akvakultury náležejících k druhům přenašečů do oblastí prostých nakažy

1. Pokud vědecké údaje nebo praktické zkušenosti dokazují, že druhy, které nejsou uvedeny v části II přílohy IV, mohou být jako přenašeči zodpovědné za přenos konkrétních nakaž, musí členské státy zajistit, aby tyto druhy přenašečů, při vpouštění do členského státu, oblasti nebo jednotky prohlášených za prosté dané konkrétní nakažy v souladu s články 49 nebo 50 za účelem chovu nebo doplnění stavů:

a) pocházely z jiného členského státu, oblasti nebo jednotky prohlášených za prosté této určité nakažy

nebo

b) byly drženy v karanténních zařízeních ve vodě prosté příslušných patogenních původců po náležitou dobu, jež je na základě vědeckých poznatků a praktických zkušeností prokázána jako dostatečná ke snížení rizika přenosu dané nakažy na úroveň přijatelnou k zabránění přenosu dotyčné nakažy.

2. Postupem podle čl. 62 odst. 2 se přijme a v zájmu zohlednění vědeckotechnologického rozvoje případně změni seznam druhů, které přenášejí nakažy, a životních stádií těchto druhů, na něž se vztahuje tento článek, a případně podmínek, za nichž tyto druhy mohou nakažy přenášet.

3. Až do možného začlenění druhů uvedených na seznamu podle odstavce 2 může Komise postupem podle čl. 62 odst. 3 rozhodnout, že povolí členským státům uplatňovat ustanovení uvedená v odstavci 1.

ODDÍL 3

Živočichové pocházející z akvakultury a produkty z nich získané, kteří jsou určeni k lidské spotřebě

Článek 18

Živočichové pocházející z akvakultury a produkty z nich získané, kteří jsou uváděni na trh k dalšímu zpracování před lidskou spotřebou

1. Členské státy zajistí, aby živí živočichové pocházející z akvakultury náležející k druhům vnímavým k jedné nebo více neexotickým nálezům uvedeným v části II přílohy IV a produkty z nich získané mohli být v členském státě, oblasti nebo jednotce prohlášených v souladu s článkem 49 nebo 50 za prosté těchto nálezů uvedeni na trh k dalšímu zpracování, pouze pokud vyhovují jedné z následujících podmínek:

- a) pocházejí z jiného členského státu, oblasti nebo jednotky prohlášených za prosté dané nákazy;
- b) jsou zpracováni v oprávněném zpracovatelském zařízení za podmínek zabraňujících šíření nákazy;
- c) co se týče ryb, jsou usmrčeny a zbaveny vnitřností před odesláním,

nebo
- d) co se týče měkkýšů a koryšů, jsou odesíláni jakožto nezpracované nebo zpracované produkty.

2. Členské státy zajistí, aby živí živočichové pocházející z akvakultury náležející k druhům vnímavým k jedné nebo více neexotickým nálezům uvedeným v části II přílohy IV a produkty z nich získané, kteří jsou uváděni na trh k dalšímu zpracování v členském státě, oblasti nebo jednotce prohlášených v souladu s článkem 49 nebo 50 za prosté těchto nálezů, mohli být v místě zpracování dočasně skladováni pouze tehdy, pokud:

- a) pocházejí z jiného členského státu, oblasti nebo jednotky prohlášených za prosté dané nákazy

nebo
- b) jsou dočasně drženi ve střediscích pro odesílání, střediscích pro čištění nebo podobných podnicích vybavených systémem čištění odpadních vod, který ničí příslušné patogenní původce, nebo pokud jsou odpadní vody ošetřeny jiným způsobem, který snižuje riziko přenosu nákazy do přírodních vod na přijatelnou úroveň.

Článek 19

Živočichové pocházející z akvakultury a produkty z nich získané, kteří jsou uváděni na trh k lidské spotřebě bez dalšího zpracování

1. Tento oddíl se nepoužije v případech, kdy jsou živočichové pocházející z akvakultury náležející k druhům vnímavým k jedné nebo více nálezům uvedeným v části II přílohy IV nebo produkty z nich získané uváděni na trh k lidské spotřebě bez dalšího zpracování, ovšem pod podmínkou, že jsou zabalení v obalech pro maloobchodní prodej, jež splňují ustanovení o balení a označování stanovená v nařízení (ES) č. 853/2004.

2. Pokud jsou živí měkkýši nebo koryši náležející k druhům vnímavým k jedné nebo více nálezům uvedeným v části II přílohy IV dočasně sádkováni ve vodách Společenství nebo umístěni do středisek pro odesílání, středisek pro čištění či podobných podniků, musí splňovat požadavky čl. 18 odst. 2.

ODDÍL 4

Volně žijící vodní živočichové

Článek 20

Vypuštění volně žijících vodních živočichů v členských státech, oblastech nebo jednotkách prohlášených za prosté nákazy

1. Volně žijící vodní živočichové druhů vnímavých k jedné nebo více nálezům uvedeným v části II přílohy IV, ulovení v členském státě nebo oblasti či jednotce, které nebyly v souladu s články 49 nebo 50 prohlášené za prosté nákazy, musejí před tím, než mohou být vypuštěny do hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů umístěných v členském státě, oblasti nebo jednotce prohlášených v souladu s články 49 nebo 50 za prosté dané nákazy, být umístěni pod dozorem příslušného orgánu do karantény ve vhodných zařízeních na dobu dostatečně dlouhou k tomu, aby se riziko přenosu nákazy snížilo na přijatelnou úroveň.

2. Členské státy mohou povolit tradiční extenzivní postupy akvakultury na mělčinách bez karantény podle odstavce 1 za předpokladu, že bude provedeno zhodnocení rizika a že příslušné riziko není považováno za vyšší, než je riziko předpokládané při použití odstavce 1.

ODDÍL 5

Okrasní vodní živočichové

Článek 21

Uvádění okrasných vodních živočichů na trh

1. Členské státy zajistí, aby uvádění okrasných vodních živočichů na trh neohrozilo nálezový status vodních živočichů, pokud jde o nákazy uvedené v části II přílohy IV.

2. Tento článek se vztahuje také na nákazy, které nejsou uvedeny v části II přílohy IV.

KAPITOLA IV

VPOUŠTĚNÍ ŽIVOČICHŮ POCHÁZEJÍCÍCH Z AKVAKULTURY A PRODUKTŮ Z NICH ZÍSKANÝCH DO SPOLEČENSTVÍ ZE TŘETÍCH ZEMÍ

Článek 22

Obecné požadavky na vpuštění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných ze třetích zemí

Členské státy zajistí, aby živočichové pocházející z akvakultury a produkty z nich získané byly do Společenství vpuštěny pouze ze třetích zemí nebo z částí třetích zemí, které jsou uvedené na seznamu sestaveném a aktualizovaném postupem podle čl. 62 odst. 2.

Článek 23

Seznamy třetích zemí a částí třetích zemí, z nichž je povoleno vpuštění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných

1. Třetí země nebo část třetí země se uvede na seznamu podle článku 22 pouze tehdy, pokud hodnocení této země nebo této části třetí země Společenstvím prokázalo, že příslušný orgán poskytuje dostatečné záruky týkající se plnění příslušných veterinárních požadavků právních předpisů Společenství.

2. Komise může rozhodnout, zda je pro dokončení hodnocení třetí země nebo části třetí země podle odstavce 1 nutná kontrola podle čl. 58 odst. 2.

3. Při sestavování nebo aktualizaci seznamu podle článku 22 se přihlíží zejména:

- a) k právním předpisům třetí země;
- b) k organizaci příslušného orgánu a jeho útvarů kontroly ve třetí zemi, pravomocem těchto útvarů, doзору, jemuž podléhají, a prostředkům, včetně lidských zdrojů, které mají k dispozici pro účinné uplatňování právních předpisů příslušné země;
- c) k platným veterinárním předpisům vztahujícím se na vodní živočichy, které se týkají produkce, výroby, manipulace, skladování a odesílání živých živočichů pocházejících z akvakultury určených pro Společenství;
- d) k zárukám, jež může příslušný orgán třetí země poskytnout ohledně souladu nebo rovnocennosti s příslušnými veterinárními požadavky na vodní živočichy;

e) k jakékoliv zkušenosti s prodejem živých živočichů pocházejících z akvakultury ze třetí země a k výsledkům jakýchkoliv provedených dovozních kontrol;

f) k výsledkům hodnocení Společenství, zejména výsledkům hodnocení příslušných orgánů dotčené třetí země nebo, pokud to Komise vyžaduje, ke zprávě podané příslušnými orgány třetí země o jakýchkoliv provedených kontrolách;

g) k nakažovému statusu chovaných a volně žijících vodních živočichů ve třetí zemi, se zvláštním zřetelem na exotické nákazy živočichů a na jakékoliv aspekty nakažové situace v zemi, které by mohly představovat riziko pro zdravotní stav vodních živočichů ve Společenství;

h) k pravidelnosti, rychlosti a přesnosti, s jakou třetí země poskytuje informace o výskytu nekontagiozních nebo kontagiozních nakaž vodních živočichů na svém území, zejména o výskytu nakaž, které se povinně ohlašují a které jsou uvedeny na seznamu Světové organizace pro zdraví zvířat (OIE),

a

i) k předpisům týkajícím se prevence a tlumení nakaž vodních živočichů, které platí ve třetí zemi, a k jejich provádění, včetně předpisů vztahujících se na dovozy z jiných zemí.

4. Komise zajistí, aby aktuální verze všech seznamů byly sestaveny nebo aktualizovány v souladu s článkem 22 a aby byly k dispozici veřejnosti.

5. Seznamy sestavené v souladu s článkem 22 mohou být sloučeny s jinými seznamy sestavenými pro veterinární a hygienické účely.

Článek 24

Dokumenty

1. K zásilkám živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných musí být při vstupu do Společenství přiložen dokument obsahující osvědčení o zdraví zvířat.

2. Osvědčení o zdraví zvířat musí potvrzovat, že zásilka splňuje:

a) požadavky stanovené pro příslušnou komoditu touto směrnicí

a

b) jakékoliv zvláštní dovozní podmínky stanovené v souladu s čl. 25 písm. a).

3. Dokument může obsahovat údaje požadované podle jiných ustanovení hygienických a veterinárních předpisů Společenství.

Článek 25

Podrobnější pravidla

V případě potřeby mohou být postupem podle čl. 62 odst. 2 stanovena podrobnější pravidla k provádění této kapitoly. Tato pravidla se mohou týkat zejména:

- a) zvláštních dovozních podmínek pro jednotlivé třetí země, jejich části nebo pro skupinu třetích zemí;
- b) kritérií klasifikace třetích zemí a jejich částí z hlediska nákaz vodních živočichů;
- c) používání elektronických dokumentů;
- d) vzorů osvědčení o zdraví zvířat a jiných dokumentů
  - a
- e) postupů a osvědčení pro tranzit.

KAPITOLA V

OHLAŠOVÁNÍ A MINIMÁLNÍ OPATŘENÍ KE TLUMENÍ NÁKAZ VODNÍCH ŽIVOČICHŮ

ODDÍL 1

Ohlašování nákaz

Článek 26

Ohlašování na vnitrostátní úrovni

1. Členské státy zajistí, aby:
  - a) v případě existence jakýchkoliv důvodů k podezření na výskyt nákazy, která je uvedena v části II přílohy IV, nebo v případě, že je potvrzena přítomnost takové nákazy u vodních živočichů, bylo takové podezření nebo potvrzení ihned ohlášeno příslušnému orgánu
    - a
  - b) v případě výskytu zvýšeného úhynu živočichů pocházejících z akvakultury byl úhyn ihned ohlášen příslušnému orgánu nebo soukromému veterinárnímu lékaři za účelem dalšího šetření.
2. Členské státy zajistí, aby povinnosti ohlašovat skutečnosti uvedené v odstavci 1 podléhali:
  - a) vlastník a jakákoliv osoba, která se stará o vodní živočichy;
  - b) jakákoliv osoba provádějící živočichy pocházející z akvakultury při přepravě;
  - c) praktičtí veterinární lékaři a další pracovníci zabývající se zdravím vodních živočichů;

- d) úřední veterinární lékaři, vedoucí pracovníci veterinárních nebo jiných úředních nebo soukromých laboratoří

a

- e) jakákoliv jiná osoba s profesním vztahem k vodním živočichům vnímavých druhů nebo k produktům z takových živočichů získaným.

Článek 27

Ohlašování ostatním členským státům, Komisi a členským státům ESVO

Členské státy ohlásí ostatním členským státům, Komisi a členským státům ESVO v případě potvrzení do 24 hodin:

- a) exotickou nákazu uvedenou v části II přílohy IV;
- b) neexotickou nákazu uvedenou v části II přílohy IV, pokud dotyčný členský stát, oblast nebo jednotka byly prohlášeny za prosté dané nákazy.

ODDÍL 2

Podezření na nákazu uvedenou na seznamu – Epizootologické šetření

Článek 28

Počáteční opatření pro tlumení nákazy

Členské státy zajistí, aby v případě podezření na exotickou nákazu uvedenou v části II přílohy IV nebo v případě podezření na neexotickou nákazu uvedenou v části II přílohy IV v členských státech, oblastech nebo jednotkách s nákazovým statutem kategorie I nebo III podle části A přílohy III pro danou nákazu:

- a) byly odebrány a v laboratoři určené v souladu s článkem 57 vyšetřeny příslušné vzorky;
- b) před obdržení výsledku vyšetření podle písm. a):
  - i) byl v hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů, kde existuje podezření na nákazu, zaveden úřední dozor a aby byla přijata patřičná opatření na tlumení nákazy, aby se zamezilo šíření nákazy na další vodní živočichy,
  - ii) žádným živočichům pocházejícím z akvakultury nebylo umožněno opustit hospodářství nebo chovnou oblast měkkýšů, kde existuje podezření na nákazu, nebo do nich vstoupit, pokud to příslušný orgán nepovolí,
  - iii) bylo zahájeno epizootologické šetření podle článku 29.

Článek 29

Epizootologické šetření

1. Členské státy zajistí, aby bylo zahájeno epizootologické šetření podle čl. 28 písm. b) bodu iii) v případě, že vyšetření v souladu s čl. 28 písm. a) prokáže přítomnost:

a) exotické nákazy uvedené v části II přílohy IV v jakémkoliv členském státě

nebo

b) neexotické nákazy uvedené v části II přílohy IV v členském státě, oblasti nebo jednotce s nálezovým statusem kategorie I nebo III podle části A přílohy III pro danou nákazu.

2. Epizootologické šetření podle odstavce 1 se zaměří na:

a) zjištění možného původu a zdrojů kontaminace;

b) prověření toho, zda živočichové pocházející z akvakultury neopustili hospodářství nebo chovnou oblast měkkýšů v průběhu příslušného období předcházejícího ohlášení podezření stanovené čl. 26 odst. 1;

c) prověření, zda nebyla nakažena jiná hospodářství.

3. Pokud epizootologické šetření podle odstavce 1 prokáže, že nákaza mohla být zavlečena do jednoho nebo více hospodářství, chovných oblastí měkkýšů nebo volných vod, dotčené členské státy zajistí, aby byla v těchto hospodářstvích, chovných oblastech měkkýšů nebo volných vodách použita opatření stanovená v článku 28.

V případě velkých povodí nebo pobřežních oblastí může příslušný orgán rozhodnout o omezení použití článku 28 na území menšího rozměru v okolí hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů podezřelých z nákazy, pokud usoudí, že toto území menšího rozměru je dostatečně velké, aby zaručilo zamezení šíření nákazy.

4. V případě potřeby je nutno o podezření na případ nákazy informovat příslušné orgány sousedních členských států nebo třetích zemí.

V tomto případě přijmou příslušné orgány dotčených členských států příslušné kroky nutné k použití opatření podle tohoto článku na jejich území.

Článek 30

Zrušení omezení

Příslušný orgán zruší omezení stanovená v čl. 28 písm. b), pokud vyšetření podle písmene a) uvedeného článku neprokáže přítomnost nákazy.

ODDÍL 3

Minimální opatření na tlumení nákazy v případě potvrzení exotických nákaz živočichů pocházejících z akvakultury

Článek 31

Úvodní ustanovení

Tento oddíl se použije v případě potvrzení exotické nákazy uvedené v části II přílohy IV u živočichů pocházejících z akvakultury.

Článek 32

Obecná opatření

Členské státy zajistí, aby:

a) hospodářství nebo chovná oblast měkkýšů byly úředně prohlášeny za zamořené;

b) okolo hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů, které byly prohlášeny za zamořené, byla vytvořena uzavřená oblast přiměřená dané nákaze, která obsahuje ochranné pásmo a pásmo dozoru;

c) bez povolení příslušného orgánu nedocházelo k žádnému doplňování stavu nebo přesunu živočichů pocházejících z akvakultury do uzavřené oblasti, v jejím rámci nebo z ní,

a

d) byla prováděna veškerá dodatečná opatření nezbytná k tomu, aby se zabránilo dalšímu šíření nákazy.

Článek 33

Sběr a další zpracování

1. Živočichové pocházející z akvakultury, kteří dosáhli tržní velikosti a nevykazují žádné klinické příznaky nákazy, mohou být pod dozorem příslušného orgánu použiti k lidské spotřebě nebo dalšímu zpracování.

2. Sběr, umístování do středisek pro odesílání nebo středisek pro čištění, další zpracování a další související činnosti spojené s přípravou živočichů pocházejících z akvakultury na zapojení do potravního řetězce se provádějí za podmínek, které brání šíření patogenního původce způsobujícího příslušnou nákazu.

3. Střediska pro odesílání, střediska pro čištění nebo podobné podniky musejí být vybaveny systémem čištění odpadních vod, který zneškodní patogenního původce nákazy, nebo musí být s odpadními vodami naloženo jiným způsobem, který sníží riziko přenosu nález do přírodních vod na přijatelnou úroveň.

4. Další zpracování se provádí v oprávněných zpracovatelských zařízeních.

Článek 34

Odstranění a likvidace

1. Členské státy zajistí, aby mrtvé ryby a koryši, jakož i živé ryby a koryši vykazující klinické příznaky nákazy byli odstraněni a zlikvidováni pod dozorem příslušného orgánu v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 z 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu⁽¹⁾, v co nejkratší možné době v souladu s pohotovostním plánem podle článku 47 této směrnice.

2. Živočichové pocházející z akvakultury, kteří nedosáhli tržní velikosti a nevykazují klinické příznaky nákazy, musejí být v přiměřené lhůtě podle typu produkce a rizika, které takoví živočichové představují pro další šíření nákazy, odstraněni a zlikvidováni pod dozorem příslušného orgánu v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002 a pohotovostním plánem podle článku 47 této směrnice.

Článek 35

Ponechání ladem

Je-li to možné, musí být zamořené hospodářství nebo chovná oblast měkkýšů poté, co byly vyklizeny a případně vyčištěny a vydezinfikovány, ponechány přiměřenou dobu ladem.

V případě hospodářství a chovných oblastí měkkýšů chovajících živočichy pocházející z akvakultury, kteří nejsou vnímaví k dané naze, bude rozhodnutí o ponechání ladem záviset na posouzení rizika.

Článek 36

Ochrana vodních živočichů

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zabránění šíření nález na další vodní živočichy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 208/2006 (Úř. věst. L 36, 8.2.2006, s. 25).

Článek 37

Zrušení opatření

Opatření stanovená v tomto oddílu zůstanou v platnosti, dokud:

- a) nejsou provedena opatření k eradikaci nález stanovená v tomto oddílu;
- b) v uzavřené oblasti není v závislosti na dané naze a druhu postiženého produkčního podniku akvakultury proveden s negativními výsledky odběr vzorků a dozor.

ODDÍL 4

Minimální opatření na tlumení nález v případě potvrzení neexotických nález živočichů pocházejících z akvakultury

Článek 38

Obecná ustanovení

1. V případě potvrzení neexotické nález uvedené v části II přílohy IV v členském státě, oblasti nebo jednotce prohlášených za prosté této nález dotčený členský stát buď

- a) použije opatření stanovená v oddílu 3, aby mohl získat zpět příslušný status území prostého nález,

nebo

- b) vypracuje eradikační program podle čl. 44 odst. 2.

2. Odchylně od čl. 34 odst. 2 může členských stát, pokud se rozhodne uplatňovat opatření uvedená v oddílu 3, umožnit, aby klinicky zdraví živočichové dosáhli před usmrcením pro lidskou spotřebu tržní velikosti nebo aby byli přemístěni do jiné zamořené oblasti či jednotky. V těchto případech se přijmou opatření, jež sníží další šíření nález, a pokud možno mu zabrání.

3. V případě, že si členský stát nepřeje získat zpět status území prostého nález, použije se článek 39.

Článek 39

Opatření k zamezení šíření nález

V případě potvrzení neexotické nález uvedené v části II přílohy IV v členském státě, oblasti nebo jednotce, které nejsou prohlášené za prosté dané nález, přijme dotčený členský stát opatření k zamezení šíření nález.

Tato opatření spočívají přinejmenším:

- a) v prohlášení hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů za zamořené;
- b) v tom, že okolo hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů, které byly prohlášeny za zamořené, je vytvořena uzavřená oblast přiměřená dané nákaze, která obsahuje ochranné pásmo a pásmo dozoru;
- c) v omezení přesunu živočichů pocházejících z akvakultury z uzavřené oblasti tak, aby takoví živočichové směli být pouze:
  - i) vpouštění do hospodářství nebo chovných oblastí měkkýšů v souladu s čl. 12 odst. 2
  - nebo
  - ii) sebrání a usmrcení k lidské spotřebě v souladu s čl. 33 odst.1;
- d) v odstranění a likvidaci mrtvých ryb a korýšů pod dozorem příslušného orgánu v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002 v přiměřené lhůtě podle typu produkce a rizika, které takoví mrtví živočichové představují pro další šíření nákazy.

ODDÍL 5

Minimální opatření na tlumení nákazy v případě potvrzení nákaz uvedených v části II přílohy IV u volně žijících vodních živočichů

Článek 40

Tlumení nákaz uvedených v části II přílohy IV u volně žijících vodních živočichů

1. Pokud jsou volně žijící vodní živočichové nakaženi exotickými nákazami uvedenými v části II přílohy IV nebo pokud existuje podezření, že jsou těmito nákazami nakaženi, musí příslušný členský stát sledovat situaci a přijmout opatření, aby se nákaza omezila a pokud možno se zabránilo jejímu dalšímu šíření.
2. Pokud jsou v členském státě, oblasti nebo jednotce prohlášených za prosté nákazy volně žijící vodní živočichové nakaženi neexotickými nákazami uvedenými v části II přílohy IV nebo pokud existuje podezření, že jsou těmito nákazami nakaženi, musí příslušný členský stát taktéž sledovat situaci a přijmout opatření pro snížení a pokud možno zabránění dalšímu šíření nákazy.

3. O opatřeních přijatých v souladu s odstavci 1 a 2 informuje členský stát Komisi a ostatní členské státy v rámci výboru podle čl. 62 odst. 1.

ODDÍL 6

Opatření na tlumení nákazy v případě nově se objevujících nákaz

Článek 41

Nově se objevující nákazy

1. Pokud může nově se objevující nákaza ohrozit nakažový status vodních živočichů, podniknou členské státy přiměřená opatření ke tlumení nově se objevující nákazy a k zabránění jejímu dalšímu šíření.
2. V případě výskytu nově se objevující nákazy informuje dotčený členský stát bez prodlení členské státy, Komisi a členské státy ESVO, pokud mají zjištění epizootologický význam pro jiný členský stát.
3. Během čtyř týdnů, kdy jsou v souladu s odstavcem 2 informovány ostatní členské státy, Komise a členské státy ESVO, bude věc předložena výboru uvedenému v čl. 62 odst. 1. Opatření přijatá dotčeným členským státem podle odstavce 1 mohou být prodloužena, změněna nebo zrušena postupem podle čl. 62 odst. 2.
4. Postupem podle čl. 62 odst. 2 se seznam uvedený v části II přílohy IV případně upraví, aby do něj mohla být zahrnuta příslušná nově se objevující nákaza nebo nový hostitelský druh vnímavý k naze již uvedené v této příloze.

ODDÍL 7

Alternativní opatření a vnitrostátní předpisy

Článek 42

Postup přijímání epizootologických opatření ad hoc v případě nákaz uvedených v části II přílohy IV

Postupem podle čl. 62 odst. 2 může být přijato rozhodnutí, kterým se na omezené časové období a za podmínek odpovídajících epizootologické situaci povoluje provádění opatření *ad hoc*, pokud:

- a) opatření stanovená v této kapitole nejsou vhodná pro danou epizootologickou situaci
- nebo
- b) se nákaza šíří navzdory opatřením přijatým v souladu s touto kapitolou.

Článek 43

Ustanovení pro omezení dopadu nálezů neuvedených v části II přílohy IV

1. Pokud představuje nákaza, jež není uvedena v části II přílohy IV, významné riziko pro zdravotní stav živočichů pocházejících z akvakultury nebo pro volně žijící vodní živočichy v členském státě, může dotčený členský stát přijmout opatření pro prevenci zavlečení nebo tlumení této nákazy.

Členské státy zajistí, aby tato opatření nepřekračovala rámec toho, co je vhodné a nezbytné pro prevenci zavlečení nebo tlumení této nákazy.

2. Členské státy oznámí Komisi veškerá opatření podle odstavce 1, která mohou mít vliv na obchod mezi členskými státy. Tato opatření podléhají schválení postupem podle čl. 62 odst. 2.

3. Schválení podle odstavce 2 se udělí pouze tehdy, je-li zavedení omezení obchodu uvnitř Společenství nezbytné v zájmu prevence zavlečení nebo tlumení této nákazy, přičemž se zohlední ustanovení podle kapitol II, III, IV a V.

KAPITOLA VI

PROGRAMY PRO TLUMENÍ A OČKOVÁNÍ

ODDÍL 1

Programy pro dozor a eradikaci

Článek 44

Vypracování a schvalování programů pro dozor a eradikaci

1. Pokud členský stát, který není znám jako zamořený, ale který není prohlášen za prostý (kategorie III podle části A přílohy III) jedné nebo více neexotických nálezů uvedených v části II přílohy IV, vypracuje program dozoru za účelem dosažení statusu území prostého nálezů pro jednu nebo více takových nálezů, předloží tento program ke schválení postupem podle čl. 62 odst. 2.

Tyto programy mohou být také změněny či ukončeny v souladu s tímto postupem.

Konkrétní požadavky ohledně dozoru, odběru vzorků a diagnostiky jsou stejné jako v čl. 49 odst. 3.

Pokud se však program podle tohoto odstavce má týkat jednotlivých jednotek nebo oblastí, které zahrnují méně než 75 % území dotyčného členského státu, a tato oblast nebo jednotka sestává z povodí, které není sdíleno s jiným členským státem

nebo třetí země, použije se pro jakékoliv schválení, změnu či ukončení takového programu postup podle čl. 50 odst. 2.

2. Pokud členský stát, který je znám jako zamořený (kategorie V podle části A přílohy III) jednou nebo více neexotickými nálezami uvedenými na seznamu v části II přílohy IV, vypracuje program eradikace pro jednu nebo více těchto nálezů, předloží tento program ke schválení postupem podle čl. 62 odst. 2.

Tyto programy mohou být také změněny či ukončeny v souladu s uvedeným postupem.

3. Přehled programů schválených v souladu s odstavcem 1 a 2 tohoto článku se zpřístupní na úrovni Společenství postupem podle článku 51.

4. Ode dne schválení programů uvedených v tomto článku se požadavky a opatření podle článku 14, kapitoly III oddílů 2, 3, 4, a 5, kapitoly V oddílů 2 a čl. 38 odst. 1 ve vztahu k územím prohlášeným za prostá nálezů použijí také na území, na něž se vztahují tyto programy.

Článek 45

Obsah programů

Programy se neschválí, pokud neobsahují přinejmenším:

- a) popis epizootologické situace nálezů před dnem zahájení programu;
- b) analýzu odhadovaných nákladů a předpokládaných přínosů programu;
- c) pravděpodobnou dobu trvání programu a cíl, jehož má být dosaženo k datu ukončení programu,

a

- d) popis a vymezení zeměpisné a správní oblasti, v níž má být program uplatňován.

Článek 46

Období uplatňování programů

1. Programy jsou uplatňovány, dokud:

- a) nejsou splněny požadavky stanovené v příloze V a členský stát, oblast nebo jednotka nejsou prohlášený za prosté nálezů

nebo

- b) program není odvolán příslušným orgánem dotyčného členského státu nebo Komisí, protože už nadále neplní svůj účel.

2. Pokud je program odvolán podle odst. 1 písm. b), použije členský stát ode dne odvolání programu opatření k zamezení šíření nákazy podle článku 39.

ODDÍL 2

Pohotovostní plán pro nově se objevující a exotické nákazy

Článek 47

Pohotovostní plán pro nově se objevující a exotické nákazy

1. Každý členský stát vypracuje pohotovostní plán, který stanoví vnitrostátní opatření potřebná pro udržování vysoké úrovně informovanosti o nálezích a připravenosti na ně a pro zajištění ochrany životního prostředí.

2. Pohotovostní plán:

a) propůjčí příslušnému orgánu pravomoci a prostředky umožňující přístup ke všem zařízením, vybavení, personálu a dalším příslušným materiálům nezbytným pro rychlou a účinnou eradikaci ohniska;

b) zajistí koordinaci a kompatibilitu se sousedními členskými státy a podpoří spolupráci se sousedními třetími zeměmi

a

c) případně přesně uvede požadavky na očkovací látku a podmínky očkování považované za nezbytné pro případ nouzového očkování.

3. Členské státy musejí při vypracovávání pohotovostních plánů dodržovat kritéria a požadavky stanovené v příloze VII.

4. Členské státy předloží pohotovostní plány ke schválení postupem podle čl. 62 odst. 2.

Všechny členské státy musejí každých pět let své pohotovostní plány aktualizovat a předkládat aktualizované plány ke schválení výše uvedeným postupem.

5. Pohotovostní plán se použije v případě vzplanutí ohniska nově se objevujících nálezích a exotických nálezích uvedených v části II přílohy IV.

ODDÍL 3

Očkování

Článek 48

Očkování

1. Členské státy zajistí, aby očkování proti exotickým nálezích uvedeným v části II přílohy IV bylo zakázáno vyjma případů, kdy je takové očkování schváleno v souladu s články 41, 42 nebo 47.

2. Členské státy zajistí, aby očkování proti neexotickým nálezích uvedeným v části II přílohy IV bylo zakázáno na všech částech jejich území, které jsou prohlášeny za prosté dotyčné nález v souladu s články 49 nebo 50, nebo na něž se vztahuje program pro dozor schválený v souladu s čl. 44 odst. 1.

Členské státy mohou takové očkování povolit v těch částech svého území, které nejsou prohlášeny za prosté dotyčné nález, nebo v případě, že je očkování součástí programu pro eradikaci schváleného v souladu s čl. 44 odst. 2.

3. Členské státy zajistí, aby používané vakcíny byly zaregistrovány v souladu se směrnicí 2001/82/ES a s nařízením (ES) č. 726/2004.

4. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na vědecké studie sloužící vývoji a testování očkovacích látek za kontrolovaných podmínek.

V průběhu takových studií členské státy zajistí, aby byla přijata vhodná opatření na ochranu ostatních vodních živočichů před jakýmkoliv nepříznivými vlivy očkování prováděného v rámci těchto studií.

KAPITOLA VII

STATUS ÚZEMÍ PROSTÉHO NÁKAZY

Článek 49

Členský stát prostý nález

1. Členský stát je postupem podle čl. 62 odst. 2 prohlášen za prostý jedné nebo více neexotických nálezích uvedených v části II přílohy IV, pokud je splněn požadavek odstavce 2 tohoto článku a:

a) na jeho území se nevyskytují žádné druhy vnímavé k uvedeným nálezím

nebo

b) je známo, že patogenní původce nemůže v členském státě a jeho vodních zdrojích přežít,

nebo

c) členský stát splňuje podmínky stanovené v příloze V části I.

2. V případě, že sousední členské státy nebo povodí sdílená se sousedními členskými státy nejsou prohlášeny za prosté nález, vytvoří členský stát na svém území vhodné nárazníkové zóny. Nárazníkové zóny musejí být vymezeny tak, aby členský stát prostý nález chránil před pasivním zavlečením dané nález.

3. Konkrétní požadavky na metody dozoru, nárazníkové zóny, metody odběru vzorků a diagnostické metody, které mají členské státy používat za účelem přiznání statusu území prostého nákazy v souladu s tímto článkem, se přijmou postupem podle čl. 62 odst. 2.

Článek 50

Oblast nebo jednotka prosté nákazy

1. Členský stát může některou oblast nebo jednotku na svém území prohlásit za prostou jedné nebo více neexotických nákaz uvedených v části II přílohy IV, pokud:

a) se v oblasti nebo jednotce a případně v jejich vodních zdrojích nevyskytují žádné vnímavé živočichové

nebo

b) je známo, že patogenní původce nemůže v oblasti nebo jednotce a případně v jejich vodních zdrojích přežít,

nebo

c) oblast nebo jednotka splňuje podmínky stanovené v příloze V části II.

2. Členský stát učiní prohlášení podle článku 1 Stálému výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat v souladu s tímto postupem:

a) prohlášení je podpořeno důkazem ve formě, která se stanoví postupem podle čl. 62 odst. 2, a je v elektronické podobě přístupné Komisi a členskými státy v souladu s požadavky článku 59;

b) Komise přidá oznámení o prohlášení jako informační bod k pořadu příštího zasedání výboru uvedeného v čl. 62 odst. 1. Prohlášení nabývá účinku 60 dnů od data konání tohoto zasedání,

c) během této doby mohou Komise nebo členské státy požadovat vysvětlení nebo dodatečné informace o podpůrném důkazu od členského státu, jež činí prohlášení;

d) předloží-li alespoň jeden členský stát nebo Komise v době uvedené v písmenu b) písemné připomínky vyjadřující významné objektivní obavy, pokud jde o podpůrné důkazy, Komise a dotčené členské státy společně prověří předložené důkazy s cílem dané obavy vyřešit. V tomto případě lze dobu uvedenou v písmenu b) prodloužit o 30 dní. Tyto připomínky se předkládají členskému státu, jenž se prohlašuje za prostý nákazy, a Komisi;

e) v případě, že smířící řízení podle odst. 2 písm. d) je neúspěšné, Komise se může rozhodnout, že provede na místě kontrolu v souladu s článkem 58, aby ověřila, zda podané prohlášení splňuje kritéria stanovená odstavcem 1, pokud členský stát podávající prohlášení toto prohlášení nestáhne;

f) v nutných případech s ohledem na dosažené výsledky se přijme rozhodnutí v souladu s postupem podle čl. 62 odst. 2, aby bylo vlastní prohlášení o území nebo jednotce prosté nákazy staženo.

3. Pokud oblast (oblasti) nebo jednotka (jednotky) podle odstavce 1 zahrnují více než 75 % území členského státu, nebo pokud oblast nebo jednotka sestávají z povodí sdíleného s jiným členským státem nebo třetí zemí, nahradí se postup podle odstavce 2 postupem podle čl. 62 odst. 2.

4. Konkrétní požadavky na metody dozoru a odběru vzorků a diagnostické metody používané členskými státy za účelem získání statusu území prostého nákazy v souladu s tímto článkem se přijmou postupem podle čl. 62 odst. 2.

Článek 51

Seznamy členských států, oblastí nebo jednotek prostých nákazy

1. Každý členský stát sestaví a provede aktualizovaný seznam oblastí a jednotek prohlášených za prosté nákazy v souladu s čl. 50 odst. 2. Tyto seznamy budou zpřístupněny veřejnosti.

2. Komise sestaví a aktualizuje seznam členských států, oblastí a jednotek prohlášených za prosté nákazy v souladu s článkem 49 nebo čl. 50 odst. 3 a tento seznam zpřístupní veřejnosti.

Článek 52

Zachování statusu území prostého nákazy

Členský stát, který je v souladu s článkem 49 prohlášen za prostý jedné nebo více neexotických nákaz uvedených v části II přílohy IV, může ukončit cílený dozor a zachovat si status území prostého nákazy, pokud existují podmínky podporující vznik klinických projevů příslušné nákazy a pokud jsou uplatňována příslušná ustanovení této směrnice.

Avšak v případě oblastí nebo jednotek prostých nákazy v členských státech, které nejsou prohlášeny za prosté nákazy, a vždy tehdy, kdy neexistují podmínky podporující vznik klinických projevů nákazy, musí cílený dozor pokračovat v souladu s metodami stanovenými v čl. 49 odst. 3 nebo čl. 50 odst. 4, ovšem na úrovni přiměřené míře rizika.

Článek 53

Pozastavení a obnovení statusu území prostého nákazy

1. Pokud se členský stát důvodně domnívá, že byla porušena jakákoliv z podmínek pro zachování jeho statusu členského státu, oblasti nebo jednotky prostých nákazy, pozastaví takový členský stát okamžitě obchod s vnímavými druhy a druhy, které jsou přenašeči, směřující do ostatních členských států, oblastí nebo jednotek s vyšším nakažovým statusem ve vztahu k dané nakažce, jak je uvedeno v části A přílohy III, a použije ustanovení kapitoly V oddílů 2 a 4.

2. Pokud epizootologické šetření podle čl. 29 odst. 1 potvrdí, že k domnělému porušení podmínek nedošlo, status členského státu, oblasti nebo jednotky prostých nákazy se obnoví.

3. Pokud epizootologické šetření potvrdí vysokou pravděpodobnost výskytu infekce, status členského státu, oblasti nebo jednotky prostých nákazy se odvolá postupem, podle kterého byl status vyhlášen. Před obnovením statusu území prostého nákazy musí být splněny požadavky stanovené v příloze V.

KAPITOLA VIII

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY A LABORATOŘE

Článek 54

Obecné povinnosti

1. Každý členský stát určí příslušné orgány pro účely této směrnice a oznámí je Komisi.

Příslušné orgány fungují a vykonávají své povinnosti v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004.

2. Každý členský stát zajistí, aby mezi příslušnými orgány, které určí pro účely této směrnice, a jakýmkoliv jinými orgány podílejícími se na úpravě záležitostí souvisejících s akvakulturou, vodními živočichy a potravinami a krmivými pocházejícími z akvakultury byla ustanovena účinná a trvalá spolupráce založená na volné výměně informací souvisejících s prováděním této směrnice.

Výměna informací probíhá v nezbytné míře také mezi příslušnými orgány různých členských států.

3. Každý členský stát zajistí, aby příslušné orgány měly přístup k odpovídajícím laboratorním službám a k nejnovějším poznatkům v oblastech analýzy rizik a epizootologie a aby probíhala volná výměna veškerých informací souvisejících s prováděním této směrnice mezi příslušnými orgány a laboratořemi.

Článek 55

Referenční laboratoře Společenství

1. Referenční laboratoře Společenství pro nákazy vodních živočichů, na něž se vztahuje tato směrnice, se určují postupem podle čl. 62 odst. 2 na časové období stanovené tímto postupem.

2. Referenční laboratoře Společenství pro nákazy vodních živočichů vykonávají pravomoci a povinnosti stanovené v příloze VI části I.

3. Komise přezkoumá nejpozději do konce období podle odstavce 1 určení referenčních laboratořích Společenství z hlediska toho, jak tyto laboratoře naplňují pravomoci a povinnosti podle odstavce 2.

Článek 56

Národní referenční laboratoře

1. Členské státy zajistí určení národních referenčních laboratořích pro každou z referenčních laboratořích Společenství podle článku 55.

Členské státy mohou určit laboratoř umístěnou v jiném členském státě nebo v členském státě ESVO a jedna laboratoř může být národní referenční laboratoř pro více než jeden členský stát.

2. Členské státy oznámí název a adresu každé určené národní referenční laboratoře a jakékoliv příslušné aktualizace těchto údajů Komisi, příslušné referenční laboratoři Společenství a ostatním členským státům.

3. Národní referenční laboratoř je ve spojení s příslušnou referenční laboratoř Společenství podle článku 55.

4. Aby byla zajištěna účinná diagnostická služba na celém území členského státu v souladu s požadavky této směrnice, spolupracuje národní referenční laboratoř s jakoukoliv laboratoř určenou v souladu s článkem 57 nacházející se na území téhož členského státu.

5. Členské státy zajistí, aby všechny národní referenční laboratoře na jejich území byly dostatečně vybaveny a personálně obsazeny potřebným počtem vyškolených zaměstnanců tak, aby mohly provádět laboratorní šetření požadovaná v souladu s touto směrnicí a vykonávat pravomoci a povinnosti stanovené v příloze VI části II.

Článek 57

Diagnostické služby a metody

Členské státy zajistí, aby

- a) laboratorní vyšetření pro účely této směrnice byla prováděna v laboratořích určených k tomuto účelu příslušným orgánem;
  - b) laboratorní vyšetření v případě podezření a k potvrzení výskytu nálezů uvedených v části II přílohy IV byla prováděna diagnostickými metodami, které se stanoví postupem podle čl. 62 odst. 2,
- a
- c) laboratoře určené pro diagnostické služby v souladu s tímto článkem vykonávaly pravomoci a povinnosti stanovené v příloze VI části III.

KAPITOLA IX

KONTROLY, ELEKTRONICKÝ PŘENOS DAT A SANKCE

Článek 58

Kontroly a audity Společenství

1. Znalci Komise mohou ve spolupráci s příslušnými orgány členských států provádět kontroly na místě, včetně auditů, jsou-li tyto kontroly nezbytné z hlediska jednotného provádění této směrnice.

Členské státy, na jejichž území jsou takové kontroly a audity prováděny, poskytnou znalcům Komise veškerou pomoc potřebnou pro výkon jejich povinností.

Komise informuje příslušný orgán o výsledcích veškerých takových kontrol a auditů.

2. Znalci Komise také mohou ve třetích zemích ve spolupráci s příslušnými orgány dotčené třetí země provádět kontroly na místě, včetně auditů, za účelem ověření souladu nebo rovnocennosti s veterinárními předpisy Společenství týkajícími se vodních živočichů.

3. Pokud je v průběhu kontroly Komise zjištěno závažné riziko pro zdraví živočichů, přijme dotčený členský stát okamžitě veškerá opatření nezbytná pro ochranu zdraví živočichů.

Pokud taková opatření nejsou přijata, nebo pokud jsou považována za nedostatečná, přijmou se opatření nezbytná pro ochranu zdraví živočichů postupem podle čl. 62 odst. 3 a dotčený členský stát je o těchto opatřeních informován.

Článek 59

Elektronický přenos dat

1. Členské státy zajistí, aby veškeré postupy a formality týkající se poskytování informací podle článku 6, čl. 50 odst. 2, čl. 51 odst. 1 a čl. 56 odst. 2 elektronickými prostředky, byly zavedeny nejpozději do 1. srpna 2008.

2. Komise přijme postupem podle čl. 62 odst. 2 prováděcí pravidla k odstavci 1, aby umožnila interoperabilitu informačních systémů a používání postupů pomocí elektronických prostředků mezi členskými státy.

Článek 60

Sankce

Členské státy stanoví předpisy týkající se sankcí za porušení vnitrostátních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby byly prováděny. Stanovené sankce musejí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy uvědomí o takových předpisech Komisi nejpozději do dne uvedeného v čl. 65 odst. 1 a neprodleně ji informují také o jakýchkoliv pozdějších změnách těchto předpisů.

KAPITOLA X

ZMĚNY, PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA A POSTUP PROJEDNÁVÁNÍ VE VÝBORU

Článek 61

Změny a prováděcí pravidla

1. Ustanovení čl. 50 odst. 2 může být změněno postupem podle čl. 62 odst. 2.

2. Přílohy této směrnice mohou být změněny postupem podle čl. 62 odst. 2.

3. Opatření k provádění této směrnice mohou se přijímat postupem podle čl. 62 odst. 2.

Článek 62

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je 15 dní.

4. Výbor přijme svůj jednací řád.

KAPITOLA XI

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 63

Zrušovací ustanovení

1. Směrnice 91/67/EHS, 93/53/EHS a 95/70/ES se zrušují s účinností od 1. srpna 2008.

2. Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou stanovenou v příloze VIII.

3. Pro účely této směrnice však zůstává i nadále v platnosti rozhodnutí Komise 2004/453/ES, a to až do přijetí potřebných ustanovení podle článku 43 této směrnice, která se přijmou nejpozději do tří let po vstupu této směrnice v platnost.

Článek 64

Přechodná ustanovení

Postupem podle čl. 62 odst. 2 mohou být na dobu čtyř let od 14. prosince 2006.

Článek 65

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 14. prosince 2008, avšak nikoliv později než do 1. května 2008. Neprodleně o nich informují Komisi.

Tyto předpisy budou členské státy používat od 1. srpna 2008.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblastech upravených touto směrnicí.

Článek 66

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 67

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Lucemburku dne 24. října 2006.

Za Radu
předseda

E. KORKEAOJA

PŘÍLOHA I

DEFINICE

Kromě definic uvedených v článku 3 se použijí tyto technické definice:

- a) „Jednotkou“ se rozumí jedno nebo více hospodářství v rámci společného systému biologické bezpečnosti obsahující populaci vodních živočichů s jednoznačným nálezovým statusem ve vztahu ke konkrétní nálezce.
- b) „Společným systémem biologické bezpečnosti“ se rozumí, že jsou uplatňována stejná opatření týkající se dozoru nad zdravím vodních živočichů, prevence a tlumení nálezce.
- c) „Uzavřenou oblastí“ se rozumí oblast okolo zamořeného hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů, kde jsou uplatňována opatření ke tlumení nálezce s cílem zabránit šíření nálezce.
- d) „Nálezce“ se rozumí klinická nebo klinicky se neprojevující infekce vodních živočichů jedním nebo více etiologickými činiteli.
- e) „Oblastí nebo jednotkou prostými nálezce“ se rozumí oblasti nebo jednotky prohlášené za prosté nálezce podle článků 49 nebo 50.
- f) „Nově se objevující nálezce“ se rozumí nově zjištěná závažná nálezce, jejíž příčina může, ale nemusí být známa, a jež má potenciál rozšířit se v rámci populace nebo mezi populacemi, například prostřednictvím obchodu s vodními živočichy a/nebo produkty získanými z vodních živočichů. Rovněž se tímto rozumí nálezce uvedená v seznamu a zjištěná u nového hostitelského druhu, který ještě není uveden v části II přílohy IV jako vnímavý druh.
- g) „Epizootologickou jednotkou“ se rozumí skupina vodních živočichů v dané lokalitě, kteří sdílejí přibližně stejné riziko vystavení patogennímu původci. Toto riziko může být způsobeno tím, že živočichové sdílejí stejné vodní prostředí, nebo tím, že v důsledku řídicích postupů je pravděpodobné, že by se patogenní původci rychle šířili z jedné skupiny živočichů na druhou.
- h) „Ponecháním ladem“ se pro účely potírání nálezce rozumí postup, kdy jsou z hospodářství odstraněni živočichové pocházející z akvakultury, kteří jsou vnímaví k příslušné nálezce nebo o nichž je známo, že mohou přenášet patogenního původce, a kdy je z hospodářství odstraněna i chovná voda, je-li to uskutečnitelné.
- i) „Dalším zpracováním“ se rozumí zpracování živočichů pocházejících z akvakultury před lidskou spotřebou pomocí všech druhů opatření a technik, které postihují anatomickou celistvost, jako například vykrcení, zbavování vnitřností/kuchání, oddělování hlav od těla, plátkování a filetování, jež produkuje odpad nebo vedlejší produkty a jež by mohlo způsobit riziko rozšíření nálezce.
- j) „Zvýšeným úhynem“ se rozumí nevysvětlený úhyn výrazně převyšující úroveň, kterou lze za převažujících podmínek považovat za běžnou pro dané hospodářství nebo chovnou oblast měkkýšů; o tom, co je považováno za zvýšený úhyn, musí společně rozhodnout hospodářství příslušný orgán.
- k) „Infekcí“ se rozumí přítomnost množícího se nebo jinak se vyvíjejícího nebo skrytého patogenního původce v hostiteli nebo na hostiteli.
- l) „Zamořenou oblastí nebo jednotkou“ se rozumí oblasti nebo jednotky, o nichž je známo, že se v nich vyskytuje infekce.
- m) „Karanténou“ se rozumí držení skupiny vodních živočichů v izolaci mimo jakýkoliv přímý nebo nepřímý kontakt s jinými vodními živočichy za účelem pozorování po stanovené časové období a, pokud to je vhodné, jejich vyšetření a ošetření včetně vhodné úpravy odpadních vod.
- n) „Vnímavým druhem“ se rozumí jakýkoliv druh, u něhož se projevila infekce patogenním původcem, a to buď přirozená nebo experimentální, jež napodobuje přirozené cesty infekce.

- o) „Přenašečem“ se rozumí druh, který není vnímavý k nákaze, ale může šířit infekci přenášením patogenů z jednoho hostitele na druhého.
- p) „Oblastí“ se rozumí přesně zeměpisně vymezená oblast s jednotným hydrologickým systémem sestávajícím z části povodí od pramene (pramenů) až po přírodní nebo umělou překážku zabraňující migraci vodních živočichů z níže položených úseků povodí proti proudu, celé povodí od pramene (pramenů) až k ústí do moře nebo více než jedno povodí, včetně příslušných ústí do moře, v důsledku epizootologické souvislosti mezi povodími prostřednictvím ústí.
-

PŘÍLOHA II

Informace požadované v úředním registru produkčních podniků akvakultury a oprávněných zpracovatelských zařízení

ČÁST I

Oprávněný produkční podnik akvakultury

1. Příslušný orgán vede v registru podle článku 6 přinejmenším následující informace o každém produkčním podniku akvakultury:
  - a) název a adresy produkčního podniku akvakultury a kontaktní údaje (telefon, fax, e-mail);
  - b) registrační číslo a údaje týkající se vydaného oprávnění (tj. data zvláštních oprávnění, identifikační kódy nebo čísla, zvláštní podmínky produkce, jakékoliv další údaje týkající se oprávnění);
  - c) zeměpisnou polohu hospodářství vymezenou vhodným systémem souřadnic veškerých hospodářství (je-li to možné, souřadnicemi geografického informačního systému – GIS);
  - d) účel, druh (tj. druh systému chovu nebo zařízení, jako například pozemní zařízení, klece v moři, rybníky) a, je-li regulován, maximální objem produkce;
  - e) v případě kontinentálních hospodářství, středisek pro odesílání a středisek pro čištění: údaje o zdrojích a vypouštění vody;
  - f) druhy živočichů pocházejících z akvakultury chovaných v hospodářství (v případě hospodářství chovajících více druhů nebo hospodářství chovajících živočichy pro okrasné účely musí být registrována alespoň skutečnost, zda je o některém z druhů známo, že je vnímavý k některé z nálezů uvedených v části II přílohy IV, nebo zda je o něm známo, že je jejím přenašečem);
  - g) aktualizované informace o nálezovém statusu (tj. je-li hospodářství prosté nálezů (ve vztahu k členskému státu, oblasti nebo jednotce), je-li v hospodářství uplatňován program směřující k získání takového statusu, nebo je-li hospodářství prohlášeno za zamořené nálezem uvedenou v příloze IV).
2. Je-li vydáno oprávnění chovné oblasti měkkýšů v souladu s čl. 4 odst. 1 druhým pododstavcem, zaznamenají se údaje požadované v bodě 1 písm. a) této části pro všechny produkční podniky akvakultury působící uvnitř chovné oblasti měkkýšů. Údaje požadované v bodě 1 písm. b) až g) této části se zaznamenají na úrovni chovné oblasti měkkýšů.

ČÁST II

Oprávněná zpracovatelská zařízení

Příslušný orgán vede v registru podle článku 6 přinejmenším následující informace o každém oprávněném zpracovatelském zařízení:

- a) název a adresy oprávněného zpracovatelského zařízení a kontaktní údaje (telefon, fax, e-mail);
- b) registrační číslo a údaje týkající se vydaného oprávnění (tj. data zvláštních oprávnění, identifikační kódy nebo čísla, zvláštní podmínky produkce, jakékoliv další údaje týkající se oprávnění);
- c) zeměpisnou polohu zpracovatelského zařízení vymezenou vhodným systémem souřadnic (je-li to možné, souřadnicemi geografického informačního systému – GIS);
- d) podrobnosti o zařízeních na úpravu odpadních vod oprávněného zpracovatelského zařízení;
- e) druhy živočichů pocházejících z akvakultury, s nimiž je v oprávněném zpracovatelském zařízení zacházeno.

ČÁST A

Nákazový status oblasti nebo jednotky akvakultury, jež je třeba zvážit pro použití článku 12

Živočiškové pocházející z akvakultury určení k chovu a doplnění stavů

Kategorie	Nákazový status	Může přijmout živočichy z	Zdravotní osvědčení		Může odeslat zvířata do
			Přijetí	Odeslání	
I	Oblast prostá nákazy (článek 49 nebo článek 50)	pouze kategorie I	ANO	NE, pokud jde o odeslání do kategorie III nebo V ANO, pokud jde o odeslání do kategorie I, II nebo IV	všech kategorií
II	Program dozoru (čl. 44 odst. 1)	pouze kategorie I	ANO	NE	kategorie III a V
III	Nedefinovaný (oblast není zamořená, ale není zařazena do programu k získání statusu oblasti prosté nákazy)	kategorie I, II nebo III	NE	NE	kategorie III a V
IV	Program eradikace (čl. 44 odst. 2)	pouze kategorie I	ANO	ANO	pouze kategorie V
V	Zamořená oblast (článek 39)	všech kategorií	NE	ANO	pouze kategorie V

ČÁST B

Doporučený dozor a kontroly v hospodářstvích a chovných oblastech měkkýšů

Přítomné druhy	Náказový status podle části A	Úroveň rizika	Dozor	Doporučená četnost kontrol příslušným orgánem (článek 7)	Doporučená četnost kontrol odbornými pracovníky zabývajícími se zdravím vodních živočichů(článek 10)	Konkrétní požadavky pro kontroly, odběr vzorků a dozor nezbytné k zachování daného náказového statusu	Poznámky
Žádný druh vnímavý k náказám uvedeným v příloze IV	kategorie I oblast prohlášená za prostou náказy v souladu s čl. 49 odst. 1 písm a) nebo b) nebo čl. 50 odst. 1 písm a) nebo b)	nížká	pasivní	1 za 4 roky	1 za 4 roky	konkrétní požadavky na zachování statusu oblasti prosté náказy podle článku 52	Doporučená četnost kontrol se použije, aniž jsou dotčeny konkrétní požadavky uvedené u každého náказového statusu.
Druhy vnímavé k jedné nebo více náказám uvedeným v příloze IV	kategorie I oblast prohlášená za prostou náказy v souladu s čl. 49 odst. 1 písm c) nebo čl. 50 odst. 1 písm c)	vysoká	aktivní, cílený nebo pasivní	1 ročně	1 ročně	konkrétní požadavky podle čl. 44 odst. 1	Nicméně tam, kde je to možné, by měly být tyto kontroly a odběry vzorků kombinovány s kontrolami požadovanými podle článků 7 a 10.
		střední		1 za 2 roky	1 za 2 roky		
		nížká		1 za 4 roky	1 za 2 roky		
	kategorie II oblast neprohlášená za prostou náказy, ale podléhající programu dozoru schválenému podle čl. 44 odst. 1	vysoká	cílený	1 ročně	1 ročně		Cílem kontrol prováděných příslušnými orgány je ověřit soulad s touto směrnici a podle článku 7.
		střední		1 za 2 roky	1 za 2 roky		
		nížká		1 za 4 roky	1 za 2 roky		
	kategorie III oblast, která není zamořená, ale ani nepodléhá programu dozoru za účelem získání statusu oblasti prosté náказy	vysoká	aktivní	1 ročně	3 ročně		Cílem kontrol prováděných odbornými pracovníky zabývajícími se zdravím vodních živočichů je ověřit náказový status živočichů, poskytovat poradenství provozovatelům produkčních podniků akvakultury v otázkách týkajících se zdraví vodních živočichů a případně přijmout nutná veterinární opatření.
		střední		1 ročně	2 ročně		
		nížká		1 za 2 roky	1 ročně		
	kategorie IV zamořená oblast, ale podléhající programu eradikace schválenému podle čl. 44 odst. 2	vysoká	cílený	1 ročně	1 ročně		konkrétní požadavky podle čl. 44 odst. 2
		střední		1 za 2 roky	1 za 2 roky		
		nížká		1 za 4 roky	1 za 2 roky		
kategorie V zamořená oblast. Podléhá minimálním kontrolním opatřením podle kapitoly V	vysoká	pasivní	1 za 4 roky	1 ročně	konkrétní požadavky podle kapitoly V		
	střední		1 za 4 roky	1 za 2 roky			
	nížká		1 za 4 roky	1 za 4 roky			

Úrovně rizika

Hospodářství nebo chovná oblast měkkýšů s *vysokým rizikem* je hospodářství nebo chovná oblast měkkýšů,

- a) u nichž je vysoké riziko šíření či zavlečení nákaz do jiných či z jiných hospodářství či populací volně žijících živočichů;
- b) které fungují za chovných podmínek, které by mohly s ohledem na přítomné druhy zvýšit riziko vzplanutí ohniska nákazy (velké množství biomasy, nízká jakost vody);
- c) které prodávají živé vodní živočichy k dalšímu chovu nebo doplňování stavu.

Hospodářství nebo chovná oblast měkkýšů se *středním rizikem* je hospodářství nebo chovná oblast měkkýšů,

- a) u nichž je středně vysoké riziko šíření či zavlečení nákaz do jiných či z jiných hospodářství či populací volně žijících živočichů;
- b) které fungují za podmínek, které by s ohledem na přítomné druhy nutně nemusely zvýšit riziko vzplanutí ohniska nákazy (střední množství biomasy a střední jakost vody);
- c) které prodávají živé vodní živočichy zejména k lidské spotřebě.

Hospodářství nebo chovná oblast měkkýšů s *nízkým rizikem* je hospodářství nebo chovná oblast měkkýšů,

- a) u nichž je nízké riziko šíření či zavlečení nákaz do jiných či z jiných hospodářství či populací volně žijících živočichů;
- b) které fungují za podmínek, které by s ohledem na přítomné druhy nezvýšily riziko vzplanutí ohniska nákazy (nízké množství biomasy, dobrá jakost vody);
- c) které prodávají živé vodní živočichy pouze k lidské spotřebě.

Druhy dozoru nad zdravím

Pasivní dozor zahrnuje povinné okamžité hlášení výskytu určených nákaz či podezření na ně nebo zvýšený úhyn. V takovém případě je vyžadováno šetření v souladu s kapitolou V oddílem 2.

Aktivní dozor zahrnuje:

- a) rutinní kontrolu příslušným orgánem nebo jinými kvalifikovanými zdravotnickými službami pověřenými příslušnými orgány;
- b) prohlídku populace živočichů pocházejících z akvakultury v hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů, zaměřenou na klinické nákazy;
- c) odběr diagnostických vzorků během kontroly v případě podezření na nákazu uvedenou na seznamu nebo pozorovaného zvýšeného úhynu;
- d) povinné okamžité hlášení výskytu stanovených nákaz či podezření na ně nebo jakéhokoliv zvýšeného úhynu.

Cílený dozor zahrnuje:

- a) rutinní kontrolu příslušným orgánem nebo jinými kvalifikovanými zdravotnickými službami pověřenými příslušnými orgány;
- b) odběr předepsaných vzorků živočichů pocházejících z akvakultury a jejich vyšetření na specifického patogenního původce (specifické patogenní původce) stanovenými metodami;
- c) povinné okamžité hlášení výskytu stanovených nákaz či podezření na ně nebo jakéhokoliv zvýšeného úhynu.

PŘÍLOHA IV

Seznamy nález

ČÁST I

Kritéria pro zařazení nález na seznam

- A. Exotické nález musejí splňovat kritéria stanovená v bodě 1 a v bodě 2 nebo 3.
1. Nález je z hlediska Společenství exotická, tj. nevyskytuje v akvakultuře Společenství a o patogenním původci není známo, že by se vyskytoval ve vodách Společenství.
  2. V případě zavlečení do Společenství by mohla mít značný hospodářský dopad buď způsobením produkčních ztrát v akvakultuře Společenství, nebo omezením potenciálu obchodu s živočichy pocházejícími z akvakultury a produkty z nich získanými.
  3. V případě zavlečení do Společenství by mohla mít ničivý dopad na životní prostředí, který postihuje populace volně žijících vodních živočichů náležejícím k druhům, které představují bohatství, jež má cenu chránit právem Společenství nebo mezinárodními předpisy.
- B. Neexotické nález musí splňovat kritéria stanovená v bodech 1, 4, 5, 6, 7 a v bodě 2 nebo 3.
1. Několik členských států nebo regionů v několika členských státech je prostých dané nález.
  2. V případě zavlečení do členského státu prostého dané nález by mohla mít značný hospodářský dopad buď způsobením produkčních ztrát, přičemž roční náklady spojené s takovou nálezou a jejím tlumením převyšují 5 % hodnoty produkce vnímavých druhů živočichů pocházejících z akvakultury v daném regionu, nebo omezením potenciálu mezinárodního obchodu s živočichy pocházejícími z akvakultury a produkty z nich získanými.
  3. Ze zkušeností z oblasti výskytu je známo, že pokud je nález zavlečena do členského státu prostého nález, má ničivý dopad na životní prostředí, který postihuje populace volně žijících vodních živočichů náležejících k druhům, které představují bohatství, jež má cenu chránit právem Společenství nebo mezinárodními předpisy.
  4. Na úrovni hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů lze nález bez použití přísných opatření pro tlumení a obchodních omezení jen obtížně zdolávat a zabránit jejímu šíření.
  5. Nález lze účinně tlumit na úrovni členského státu, jelikož je z minulé zkušenosti známo, že je možné vytvořit a udržovat oblasti nebo jednotky prosté nález a že udržování takových jednotek je z hlediska nákladů efektivní.
  6. Při uvádění živočichů pocházejících z akvakultury na trh existuje riziko, že se nález objeví v dříve nezamořené oblasti.
  7. Jsou k dispozici spolehlivé a jednoduché testy pro nakažené vodní živočichy. Testy musí být specifické a citlivé a metoda vyšetření musí být harmonizována na úrovni Společenství.

ČÁST II

Seznam nákaz

EXOTICKÉ NÁKAZY		
	NÁKAZA	VNÍMAVÉ DRUHY
RYBY	Epizootická nekróza krvetvorné tkáně	Pstruh duhový (<i>Oncorhynchus mykiss</i>) a okoun říční (<i>Perca fluviatilis</i>)
	Epizootický vředový syndrom	Rody: <i>Catla</i> , <i>Channa</i> , <i>Labeo</i> , <i>Mastacembelus</i> , <i>Mugil</i> , <i>Puntius</i> a <i>Trichogaster</i> .
MĚKKÝŠI	Bonamióza (<i>Bonamia exitiosa</i>)	Ústřice <i>Ostrea angasi</i> a <i>Ostrea chilensis</i>
	Perkinsóza (<i>Perkinsus marinus</i>)	<i>Crassostrea gigas</i> a <i>Crassostrea virginica</i>
	Mikrocytóza (<i>Mikrocytos mackini</i>)	<i>Crassostrea gigas</i> , <i>Crassostrea virginica</i> , <i>Ostrea conchaphila</i> a <i>Ostrea edulis</i>
KORÝŠI	Syndrom Taura	Garnáti <i>Penaeus setiferus</i> , <i>Penaeus stylirostris</i> a <i>Penaeus vannamei</i> .
	Žlutohlavost (<i>Yellowhead disease</i>)	Garnáti <i>Penaeus aztecus</i> , <i>Penaeus duorarum</i> , <i>Penaeus japonicus</i> , <i>Penaeus monodon</i> , <i>Penaeus setiferus</i> , <i>Penaeus stylirostris</i> a <i>Penaeus vannamei</i> .
NEEXOTICKÉ NÁKAZY		
	NÁKAZA	VNÍMAVÉ DRUHY
RYBY	Jarní virémie kaprů (SVC)	Tostolobec pestrý (<i>Aristichthys nobilis</i>), karas stříbřitý (<i>Carassius auratus</i>), karas obecný (<i>Carassius carassius</i>), amur bílý (<i>Ctenopharyngodon idellus</i>), kapr obecný a kapr koi (<i>Cyprinus carpio</i>), tostolobik bílý (<i>Hypophthalmichthys molitrix</i>), sumec velký (<i>Silurus glanis</i>) a lín obecný (<i>Tinca tinca</i>).
	Virová hemoragická septicémie (VHS)	Sled (<i>Clupea</i> spp.), síh (<i>Coregonus</i> sp.), štika obecná (<i>Esox lucius</i>), treska skvrnitá (<i>Gadus aeglefinus</i>), treska (<i>Gadus macrocephalus</i>), treska obecná (<i>Gadus morhua</i>), <i>Oncorhynchus</i> spp., pstruh duhový (<i>Oncorhynchus mykiss</i>), treska hlubinná (<i>Onosmustelus</i>), pstruh obecný (<i>Salmo trutta</i>), pakambala velká (<i>Scophthalmus maximus</i>), šprot (<i>Sprattus sprattus</i>) a lipan podhorní (<i>Thymallus thymallus</i>).
	Infekční nekróza krvetvorné tkáně (IHN)	Losos keta (<i>Oncorhynchus keta</i>), losos kisuč (<i>Oncorhynchus kisutch</i>), losos masu (<i>Oncorhynchus masou</i>), pstruh duhový nebo migrující (<i>Oncorhynchus mykiss</i>), losos nerka (<i>Oncorhynchus nerka</i>), losos pacifický rodurus (<i>Oncorhynchus rhodurus</i>), losos čavyča (<i>Oncorhynchus tshawytscha</i>) a losos obecný (<i>Salmo salar</i>).
	Herpesviróza koi (KHV)	Kapr obecný a kapr koi (<i>Cyprinus carpio</i>).
	Nakažlivá chudokrevnost lososů (ISA)	Pstruh duhový (<i>Oncorhynchus mykiss</i>), losos obecný (<i>Salmo salar</i>) a pstruh obecný (<i>Salmo trutta</i>).
MĚKKÝŠI	Marteilióza (<i>Marteilia refringens</i>)	<i>Ostrea angasi</i> , <i>Ostrea chilensis</i> , <i>Ostrea edulis</i> , <i>Ostrea puelchana</i> , slávka jedlá (<i>Mytilus edulis</i>) a slávka středomořská (<i>Mytilus galloprovincialis</i>)
	Bonamióza (<i>Bonamia ostreae</i>)	<i>Ostrea angasi</i> , <i>Ostrea chilensis</i> , <i>Ostrea conchaphila</i> , <i>Ostrea denselammellosa</i> , ústřice jedlá (<i>Ostrea edulis</i>) a <i>Ostrea puelchana</i> .
KORÝŠI	Běloskvrnitost (<i>White spot disease</i>)	Všichni desetinozí korýši (řád Decapoda).

PŘÍLOHA V

Požadavky na vyhlášení členského státu, oblasti nebo jednotky prostých nákazy

ČÁST I

Členský stát prostý nákazy

1. Na základě předchozího vývoje

1.1 Členský stát, v němž se vyskytují vnímavé druhy, ale v němž nebyl po dobu nejméně 10 let před datem uplatnění statusu oblasti prosté nákazy zaznamenán výskyt nákazy navzdory podmínkám napomáhajícím jejímu klinickému projevu, může být považován za prostý nákazy, pokud:

- a) existovaly nepřetržitě po dobu nejméně 10 let před uplatněním statusu oblasti prosté nákazy základní podmínky pro zajištění biologické bezpečnosti;
- b) nebyla zjištěna infekce u volně žijících populací;
- c) jsou obchodní a dovozní podmínky bránící zavlečení nákazy do členského státu účinně prováděny.

Členský stát, který si přeje užívat výhod statusu území prostého nákazy podle tohoto bodu, musí podat žádost v souladu s článkem 49 do 1. listopadu 2008. Po tomto datu je možno udělit status oblasti prosté nákazy pouze v souladu s částí I.2.

1.2 Základní opatření pro zajištění biologické bezpečnosti podle bodu 1.1 písm. a) jsou přinejmenším tyto:

- a) existuje ohlašovací povinnost výskytu nákazy příslušnému orgánu, včetně hlášení podezření;
- b) na celém území členského státu funguje systém včasné detekce umožňující příslušnému orgánu provádět účinné nakažové šetření a podávání zpráv a zajišťující zejména:
  - i) rychlé rozpoznání klinických příznaků odpovídajících podezření na nákazu, rychlé rozpoznání nově se objevujících nákazy nebo nevysvětleného úhynu v hospodářstvích a chovných oblastech měkkýšů a ve volné přírodě,
  - ii) rychlé ohlašování události příslušnému orgánu s cílem co možná nejrychleji vyvolat diagnostické šetření.

1.3 Systém včasné detekce podle bodu 1.2 písm. b) musí zahrnovat přinejmenším toto:

- a) širokou osvětu mezi personálem zaměstnaným v podnicích akvakultury nebo v oblasti zpracování živočichů pocházejících z akvakultury, pokud jde o jakékoliv příznaky odpovídající výskytu nákazy a odbornou přípravu veterinárních lékařů nebo odborníků na nákazy vodních živočichů zaměřenou na rozpoznávání a hlášení výskytu neobvyklých onemocnění;
- b) veterinární lékaře nebo odborníky na nákazy vodních živočichů školené v rozpoznávání a hlášení výskytu podezřelých onemocnění;
- c) přístup příslušného orgánu k laboratorům vybaveným pro diagnostiku a diferenciální diagnostiku nakaž uvedených na seznamu a nově se objevujících nakaž.

2. Na základě cíleného dozoru

Členský stát, v němž byl zaznamenán poslední klinický výskyt během období 10 let před uplatněním statusu oblasti prosté nákazy nebo v němž nebyl znám nálezový status před zahájením cíleného dozoru například z důvodu absence podmínek napomáhajících klinickému projevu, může být považován za prostý specifické nákazy, pokud:

- a) členský stát splňuje základní podmínky pro tlumení nákazy stanovené v bodě 1.2

a

- b) cílený dozor v souladu s metodami přijatými na základě čl. 49 odst. 3 probíhal po dobu nejméně dvou let, aniž byl v jakémkoliv hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů chovájící jakékoliv vnímavé druhy zjištěn patogenní původce.

Pokud existují části členského státu, v nichž je omezený počet hospodářství nebo chovných oblastí měkkýšů, a v nichž tedy cílený dozor neposkytuje dostačující epizootologické údaje, ale v nichž se vyskytují volně žijící populace některých vnímavých druhů, musejí být tyto volně žijící populace zahrnuty do cíleného dozoru.

ČÁST II

Oblasti nebo jednotky prosté nákazy

1. Oblasti

1.1 Oblast může sestávat z:

- a) celého povodí od pramene k ústí do moře

nebo

- b) části povodí od pramene (pramenů) až po přírodní nebo umělou překážku zabraňující migraci vodních živočichů z níže položených úseků povodí proti proudu

nebo

- c) více než jednoho povodí, včetně příslušných ústí do moře, v důsledku epizootologické souvislosti mezi povodími prostřednictvím ústí.

Zeměpisné vymezení oblasti musí být jasně vyznačeno na mapě.

- 1.2 Pokud oblast přesahuje území jednoho členského státu, může být prohlášena za oblast prostou nákazy pouze tehdy, vztahují-li se podmínky uvedené v bodech 1.3, 1.4 a 1.5 na všechny části této oblasti. V takovém případě všechny dotčené členské státy požádají o schválení té části oblasti, která se nachází na jejich území.

- 1.3 Oblast, v níž se vyskytují vnímavé druhy, ale v níž nebyl po dobu nejméně 10 let před uplatněním statusu oblasti prosté nákazy zaznamenán výskyt nákazy navzdory podmínkám napomáhajícím jejímu klinickému projevu, může být považována za prostou nákazy, pokud splňuje přiměřeně požadavky stanovené v části I.1.

Členský stát, který si přeje užívat výhod statusu území prostého nákazy, musí svůj záměr oznámit v souladu s čl. 50 odst. 2 do 1. listopadu 2008. Po tomto datu je možno udělit status oblasti prosté nákazy pouze v souladu s částí I.2.

- 1.4 Oblast, v níž byl zaznamenán poslední klinický výskyt během období 10 let před uplatněním statusu oblasti prosté nákazy nebo v níž nebyl znám nálezový status před zahájením cíleného dozoru například z důvodu absence podmínek napomáhajících klinickému projevu, může být považována za prostou nákazy, pokud splňuje přiměřeně požadavky stanovené v části I.2.

- 1.5 Pokud je to vhodné, musí být vytvořena nárazníková zóna pro provádění monitorovacího programu. Nárazníkové zóny musejí být vymezeny tak, aby oblast prostou nákazy chránily před pasivním zavlečením dané nákazy.

2. Jednotky sestávající z jednoho nebo více hospodářství či chovných oblastí měkkýšů, ve kterých nálezový status týká se specifické nákazy závisí na nálezovém statusu okolních přírodních vod
  - 2.1 Jednotka může sestávat z jednoho nebo více hospodářství, skupiny nebo seskupení hospodářství nebo z chovné oblasti měkkýšů, které mohou být považovány za jednu epizootologickou jednotku vzhledem k zeměpisnému umístění a vzdálenosti od ostatních skupin nebo seskupení hospodářství nebo chovných oblastí měkkýšů, pokud všechna hospodářství tvořící jednotku podléhají společnému systému biologické bezpečnosti. Zeměpisné vymezení jednotky musí být jasně vyznačeno na mapě.
  - 2.2 Jednotka, v níž se vyskytují vnímavé druhy, ale v níž nebyl po dobu nejméně 10 let před uplatněním statusu oblasti prosté nákazy zaznamenán výskyt nákazy navzdory podmínkám napomáhajícím jejímu klinickému projevu, může být považována za prostou nákazy, pokud splňuje přiměřeně požadavky stanovené v části I.1 této přílohy.

Členské státy, které si přejí užívat výhod tohoto ustanovení, musejí svůj záměr oznámit v souladu s čl. 50 odst. 2 do 1. listopadu 2008. Po tomto datu je možno udělit status oblasti prosté nákazy pouze v souladu s částí I.2.
  - 2.3 Jednotka, v níž byl zaznamenán poslední klinický výskyt během 10 let před uplatněním statusu oblasti prosté nákazy nebo v níž nebyl znám nálezový status v jednotce chovu nebo ve vodách v okolí této jednotky před zahájením cíleného dozoru, např. z důvodu absence podmínek napomáhajících klinickému projevu, může být považována za prostou nákazy, pokud splňuje přiměřeně požadavky stanovené v části I.2.
  - 2.4 Je-li to považováno za nutné pro ochranu před zavlečením nákazy, musí každé hospodářství nebo chovná oblast měkkýšů v jednotce podléhat dalším opatřením ukládaným příslušným orgánem. Taková opatření mohou zahrnovat vytvoření nárazníkové zóny, ve které se provádí monitorovací program, okolo jednotky a zavedení další ochrany proti vniknutí případných nosičů nebo přenašečů patogenních původců.
3. Jednotky sestávající z jednoho nebo více jednotlivých hospodářství, v nichž je nálezový status nezávislý na nálezovém statusu okolních přírodních vod.
  - 3.1 Jednotka může sestávat z:
    - a) jednotlivého hospodářství, které může být považováno za jedinou epizootologickou jednotku, jelikož není ovlivněna nálezovým statusem v okolních vodách,

nebo
    - b) více než jednoho hospodářství, pokud každé hospodářství v jednotce splňuje kritéria stanovená v bodě 3.1 písm. a) a v bodech 3.2 až 3.6, přičemž vzhledem k extenzivnímu přesunu živočichů mezi hospodářstvími musí být všechna hospodářství považována za jedinou epizootologickou jednotku za předpokladu, že všechna hospodářství podléhají společnému systému biologické bezpečnosti.
  - 3.2 Jednotka musí být zásobována vodou:
    - a) přes čistírnu vod, která zneškodní příslušného patogenního původce, aby se snížilo riziko zavlečení nákazy na přijatelnou úroveň,

nebo
    - b) přímo ze studny, vrtu nebo pramene. Pokud se takový vodní zdroj nachází mimo pozemky hospodářství, musí být voda přiváděna přímo do hospodářství a musí být vedena potrubím.
  - 3.3 Vniknutí vodních živočichů z okolních vodních toků do jednotek musí bránit přirozené nebo umělé překážky.
  - 3.4 V případě potřeby musí být jednotka chráněna proti zaplavení a infiltraci vody z okolních vodních toků.
  - 3.5 Jednotka musí přiměřeně vyhovovat požadavkům stanoveným v části I.2.

- 3.6 Je-li to považováno za nutné pro ochranu před zavlečením nákazy, musí jednotka podléhat dalším opatřením ukládaným příslušným orgánem. Taková opatření mohou zahrnovat zavedení další ochrany proti vniknutí případných nosičů nebo přenašečů patogenních původců.
- 3.7 Přijetí opatření týkajících se bodu 3.2. písm. a) se stanoví v souladu s postupem uvedeným v čl. 62 odst. 2.
4. Zvláštní ustanovení týkající se jednotlivých hospodářství zahajujících nebo obnovujících činnost
- 4.1 Nové hospodářství, které splňuje požadavky stanovené v bodě 3.1 písm. a) a bodech 3.2 až 3.6, ale které zahajuje činnost s živočichy pocházejícími z akvakultury dodanými z jednotky považované za prostou nákazy, může být prohlášeno za prosté nákazy, aniž by se podrobilo odběru vzorků požadovanému pro schválení.
- 4.2 Hospodářství, které po přestávce obnovuje činnost s živočichy pocházejícími z akvakultury dodanými z jednotky považované za prostou nákazy a které splňuje požadavky stanovené v bodě 3.1 písm. a) a bodech 3.2 až 3.6, může být prohlášeno za prosté nákazy, aniž by se podrobilo odběru vzorků požadovanému pro schválení, pokud:
- příslušný orgán zná zdravotní záznamy hospodářství za poslední čtyři roky jeho provozu; jestliže však bylo dotčené hospodářství v provozu po dobu kratší než čtyři roky, bere se v úvahu skutečné období, po které bylo hospodářství v provozu;
  - se na hospodářství nevztahovala veterinární opatření, pokud jde o nákazy uvedené v části II přílohy IV a pokud nebyly v tomto hospodářství zaznamenány žádné předcházející výskyty těchto nákaz;
  - před vpuštěním živočichů pocházejících z akvakultury, jiker nebo gamet došlo k vyčištění a dezinfekci hospodářství, načež bylo hospodářství v případě potřeby ponecháno ladem.
-

PŘÍLOHA VI

Pravomoci a povinnosti laboratoří

ČÁST I

Referenční laboratoře společenství

1. Aby mohly být určeny referenční laboratoří Společenství v souladu s článkem 55, musí laboratoře splňovat tyto podmínky. Musí:
  - a) mít k dispozici pracovníky s vhodnou kvalifikací a s odpovídajícím výškolením v oboru diagnostických a analytických technik používaných v oblasti jejich působnosti a rovněž mít k dispozici výškolené pracovníky pro mimořádné situace ve Společenství;
  - b) disponovat vybavením a výrobky potřebnými pro provádění úkolů, které jim byly přiděleny;
  - c) mít odpovídající správní infrastrukturu;
  - d) zajistit, aby jejich pracovníci respektovali důvěrný charakter určitých témat, výsledků či sdělení;
  - e) mít dostatečné znalosti mezinárodních norem a praxe;
  - f) mít podle potřeby k dispozici aktualizovaný seznam dostupných referenčních látek a činidel a aktualizovaný seznam výrobců a dodavatelů těchto referenčních látek a činidel;
  - g) zohledňovat výzkum na vnitrostátní úrovni a na úrovni Společenství.
2. Komise může nicméně určit jen laboratoře, které fungují a jsou hodnoceny a akreditovány v souladu s následujícími evropskými normami s přihlédnutím ke kritériím pro různé metody vyšetření stanovené v této směrnici:
  - a) EN ISO/IEC 17025 „Všeobecné požadavky na způsobilost zkušebních a kalibračních laboratoří“;
  - b) EN 45002 „Všeobecná kritéria pro posuzování zkušebních laboratoří“;
  - c) EN 45003 „Systém akreditace kalibračních a zkušebních laboratoří – Všeobecné požadavky na jeho správu a uznání“.
3. Akreditace a hodnocení zkušebních laboratoří podle odstavce 2 se může týkat jednotlivých testů nebo skupin testů.
4. Referenční laboratoře Společenství mohou pro jednu nebo více nákaz, za něž jsou zodpovědné, používat dovedností a kapacity laboratoří v jiných členských státech nebo v členských státech ESVO, pokud dotyčné laboratoře splňují požadavky stanovené v bodech 1, 2 a 3 této přílohy. Jakýkoliv záměr využívat takové spolupráce musí tvořit součást informací poskytnutých jako podklad pro určení v souladu s čl. 55 odst. 1. Referenční laboratoř Společenství však zůstane kontaktním místem pro národní referenční laboratoře v členských státech a pro Komisi.
5. Referenční laboratoře Společenství:
  - a) ve shodě s Komisí koordinují metody používané v členských státech pro diagnostiku dané nákazy, zejména:
    - i) typizací, uchováváním a případně předáváním kmenů patogenního původce dané nákazy za účelem usnadnění diagnostické služby ve Společenství,
    - ii) pokud jsou vyžadovány sérologické testy, předáváním referenčních sér a jiných referenčních činidel národním referenčním laboratořím ke standardizaci testů a činidel používaných v jednotlivých členských státech,

- iii) pravidelným pořádáním srovnávacích testů (kroužkových testů) diagnostických postupů na úrovni Společenství s národními referenčními laboratořemi určenými členskými státy za účelem poskytnutí informací o používaných diagnostických metodách a výsledcích testů prováděných ve Společenství,
- iv) poskytnutím znalostí znalců o patogenním původci dané nákazy a jiných příslušných patogenních původců pro umožnění rychlé diferenciální diagnostiky;
- b) aktivně pomáhají při diagnostice ohnisek příslušné nákazy v členských státech přijímáním izolátů patogenních původců pro potvrzování diagnóz, popis a epizootologické studie;
- c) podporují základní školení či doškolování odborníků v laboratorní diagnostice s cílem harmonizovat diagnostické techniky ve Společenství;
- d) v oblasti metod diagnostiky nálezů zvířat, které spadají do oblasti jejich působnosti, spolupracují s příslušnými laboratořemi ve třetích zemích, v nichž jsou tyto nákazy rozšířeny;
- e) spolupracují s příslušnými referenčními laboratořemi OIE v oblasti exotických nálezů uvedených v části II přílohy IV, které spadají do jejich oblasti působnosti;
- f) sbírají a předávají informace o exotických a zoonotických nálezích, které by se mohly objevit v akvakultuře Společenství.

ČÁST II

Národní referenční laboratoře

1. Národní referenční laboratoře určené podle článku 56 odpovídají za koordinaci diagnostických norem a metod v oblasti působnosti v daném členském státě. Tyto národní referenční laboratoře musí:
  - a) se zavázat, že budou bezodkladně informovat příslušný orgán, jakmile se laboratoř dozví o podezření na jakoukoliv nákazu uvedenou v příloze IV;
  - b) koordinovat ve shodě s příslušnou referenční laboratoří Společenství metody používané v členských státech pro diagnostiku daných nálezů, které spadají do jejich oblasti působnosti;
  - c) aktivně pomáhat při diagnostice ohnisek příslušné nákazy přijímáním izolátů patogenních původců pro potvrzování diagnóz, popis a epizootologické studie;
  - d) podporovat základní školení a doškolování odborníků v laboratorní diagnostice s cílem harmonizovat diagnostické techniky ve Společenství;
  - e) zajistit potvrzování pozitivních výsledků všech ohnisek exotických nálezů uvedených v části II přílohy IV a primárních ohnisek neexotických nálezů uvedených v téže příloze;
  - f) pořádat srovnávací testy (kroužkové testy) diagnostických postupů na vnitrostátní úrovni s laboratořemi určenými členskými státy v souladu s článkem 57 za účelem poskytnutí informací o používaných diagnostických metodách a výsledcích testů prováděných v daném členském státě;
  - g) spolupracovat s referenční laboratoří Společenství podle článku 55 a podílet se na srovnávacích testech pořádaných referenčními laboratořemi Společenství;
  - h) zajistit pravidelný a otevřený dialog s vnitrostátními příslušnými orgány;
  - i) fungovat a být hodnoceny a akreditovány v souladu s následujícími evropskými normami s přihlédnutím ke kritériím pro různé metody vyšetření stanovené v této směrnici:
    - i) EN ISO/IEC 17025 „Všeobecné požadavky na způsobilost zkušebních a kalibračních laboratoří“,
    - ii) EN 45002 „Všeobecná kritéria pro posuzování zkušebních laboratoří“,
    - iii) EN 45003 „Systém akreditace kalibračních a zkušebních laboratoří – Všeobecné požadavky na jeho správu a uznání“.

2. Akreditace a hodnocení zkušebních laboratoří podle odst. 1 písm. i) se může týkat jednotlivých testů nebo skupin testů.
3. Členské státy mohou určit národní referenční laboratoře, které nesplňují požadavky uvedené v bodu 1 písm. i) podbodu i) této části, pokud je fungování podle normy EN ISO/IEC 17025 v praxi obtížné, ovšem za předpokladu, že laboratoř funguje v souladu se systémem managementu jakosti, který odpovídá obecným zásadám normy ISO 9001.
4. Členské státy mohou národní referenční laboratoři nacházející se na jejich území povolit, aby pro jednu nebo více nálezů, které spadají do její oblasti působnosti, používala dovednosti a kapacity jiných laboratoří určených v souladu s článkem 57, ovšem za předpokladu, že tyto laboratoře vyhovují příslušným požadavkům této části. Národní referenční laboratoř však zůstane kontaktním místem pro ústřední příslušný orgán členského státu a pro referenční laboratoř Společenství.

ČÁST III

Určení laboratoře v členských státech

1. Příslušný orgán členského státu určí pro diagnostické služby podle článku 57 pouze ty laboratoře, které splňují následující požadavky. Tyto laboratoře musí:
  - a) zavázat se, že budou bezodkladně informovat příslušný orgán, jakmile se laboratoř dozví o podezření na jakoukoliv nákazu v příloze IV;
  - b) zavázat se k účasti ve srovnávacích testech (kroužkových testech) diagnostických postupů pořádaných národní referenční laboratoří;
  - c) fungovat a být hodnoceny a akreditovány v souladu s následujícími evropskými normami s přihlédnutím ke kritériím pro různé metody vyšetření stanovené v této směrnici:
    - i) EN ISO/IEC 17025 „Všeobecné požadavky na způsobilost zkušebních a kalibračních laboratoří“,
    - ii) EN 45002 „Všeobecná kritéria pro posuzování zkušebních laboratoří“,
    - iii) EN 45003 „Systém akreditace kalibračních a zkušebních laboratoří – Všeobecné požadavky na jeho správu a uznání“.
2. Akreditace a hodnocení zkušebních laboratoří podle odst. 1 písm. c) se může týkat jednotlivých testů nebo skupin testů.
3. Členské státy mohou určit laboratoře, které nesplňují požadavky uvedené v bodu 1 písm. c) podbodu i) této části, pokud je fungování podle normy EN ISO/IEC 17025 v praxi obtížné, ovšem za předpokladu, že laboratoř funguje v souladu se systémem managementu jakosti, který odpovídá obecným zásadám normy ISO 9001.
4. Příslušný orgán zruší určení, jestliže již nejsou naplňovány podmínky stanovené v této příloze.

PŘÍLOHA VII

KRITÉRIA A POŽADAVKY PRO POHOTOVOSTNÍ PLÁNY

Členské státy zajistí, aby pohotovostní plány splňovaly přinejmenším tyto požadavky:

1. Musí být přijato ustanovení, které zajistí právní způsobilost potřebnou pro provádění pohotovostních plánů a realizaci rychlé a úspěšné eradikační kampaně.
2. Musí být přijato ustanovení, které zajistí přístup k nouzovým fondům, rozpočtovým prostředkům a finančním zdrojům, aby byla zohledněna všechna hlediska boje proti exotickým nálezům uvedeným v části II přílohy IV.
3. Musí být stanoven hierarchický řetězec k zajištění rychlého a účinného rozhodovacího postupu proti exotickým nálezům uvedeným v příloze IV nebo nově se objevujícím nálezům. Hlavní řízení strategií pro tlumení musí mít za úkol ústřední rozhodovací jednotka.
4. Členské státy musejí mít vypracovány podrobné plány, které jim v případě vzplanutí ohniska exotických nálezů uvedených v části II přílohy IV nebo nově se objevujících nálezů umožní pohotovově zřídit místní pohotovostní nálezová střediska pro provádění opatření ke tlumení nákazy a opatření na ochranu životního prostředí na místní úrovni.
5. Členské státy musí zajistit spolupráci mezi příslušnými orgány a příslušnými orgány a subjekty ochrany životního prostředí pro náležitou koordinaci veterinárních činností a činností ochrany životního prostředí.
6. Musí být přijato ustanovení, které zajistí přiměřené zdroje, včetně personálu, vybavení a laboratorní kapacity, aby byla zajištěna rychlá a účinná kampaň.
7. Musí být k dispozici aktuální pracovní příručka s podrobným, obsáhlým a praktickým popisem všech činností, postupů, pokynů a opatření pro tlumení používaných pro zvládnutí exotických nálezů uvedených v části II přílohy IV nebo nově se objevujících nálezů.
8. Případně musí být k dispozici podrobné plány pro nouzové očkování.
9. Personál se musí pravidelně účastnit školení v otázkách klinických příznaků, epizootologického šetření a tlumení epizootií, cvičných poplachů prováděných v reálném čase a školení komunikačních dovedností pro zajištění trvalých kampaní připravenosti na nález pro orgány, hospodářství a veterinární lékaře.
10. Při přípravě pohotovostních plánů musí být zohledněny zdroje potřebné pro tlumení velkého počtu ohnisek, která vzniknou v krátké době.
11. Aniž jsou dotčeny veterinární požadavky stanovené v nařízení (ES) č. 1774/2002, musejí být pohotovostní plány připraveny tak, aby zajistily, že v případě vzplanutí ohniska nálezů budou mrtvá těla vodních živočichů a odpady z vodních živočichů hromadně odstraňovány bez ohrožení zdraví zvířat a lidí za použití postupů nebo metod, které předcházejí všem zamezitelným škodám na životním prostředí, a zejména:
  - i) s minimálním rizikem pro půdu, vzduch, povrchové a podzemní vody a pro rostliny a živočichy,
  - ii) s minimálním působením hluku nebo zápachu,
  - iii) s minimálními nepříznivými vlivy na přírodu nebo na místa zvláštního zájmu.
12. Tyto plány musejí obsahovat údaje o vhodných místech a podnicích pro zpracování nebo odstranění živočišných mrtvých těl a odpadů v případě vzplanutí ohniska v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002.

PŘÍLOHA VIII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Tato směrnice	Zrušené směrnice		
	91/67/EHS	93/53/EHS	95/70/ES
Čl. 1 odst. 1 písm. a)	Čl. 1 první pododstavec	—	—
Čl. 1 odst. 1 písm. b)	—	—	—
Čl. 1 odst. 1 písm. c)	—	Článek 1	Článek 1
Čl. 1 odst. 2	—	Čl. 20 odst. 2	Čl. 12 odst. 2
Čl. 2 odst. 1	—	—	—
Čl. 2 odst. 2	—	—	—
Čl. 2 odst. 3	Čl. 1 druhý pododstavec	—	—
Článek 3	Článek 2	Článek 2	Článek 2
Článek 4	—	—	—
Článek 5	—	—	—
Článek 6	—	—	—
Článek 7	—	—	—
Čl. 8 odst. 1	—	Čl. 3 odst. 2	Čl. 3 odst. 2
Čl. 8 odst. 2	—	—	—
Čl. 8 odst. 3	—	—	—
Čl. 8 odst. 4	—	—	—
Článek 9	—	—	—
Článek 10	—	—	Článek 4
Článek 11	—	—	—
Článek 12	—	—	—
Čl. 13 odst. 1	Čl. 4 první pododstavec	—	—
Čl. 13 odst. 2	Čl. 4 druhý pododstavec	—	—
Čl. 14 odst. 1 písm. a)	Čl. 7 odst. 1, čl. 8 odst. 1	—	—
Čl. 14 odst. 1 písm. b)	—	—	—
Čl. 14 odst. 2	Čl. 16 odst. 1	—	—
Čl. 14 odst. 3	Čl. 16 odst. 1	—	—
Čl. 14 odst. 4	—	—	—
Čl. 15 odst. 1	Čl. 3 odst. 1 písm. a) a odst. 2	—	—
Čl. 15 odst. 2	—	—	—
Čl. 15 odst. 3	Čl. 3 odst. 1 písm. b) a odst. 2	—	—
Čl. 15 odst. 4	—	—	—

Tato směrnice	Zrušené směrnice		
	91/67/EHS	93/53/EHS	95/70/ES
Čl. 16 odst. 1	Čl. 7 odst. 1 písm. a) první věta Čl. 7 odst. 1 písm. b) Čl. 8 odst. 1 písm. a) Čl. 8 odst. 1 písm. b)	—	—
Čl. 16 odst. 2	—	—	—
Článek 17	—	—	—
Čl. 18 odst. 1	Článek 9	—	—
Čl. 18 odst. 2	—	—	—
Čl. 19 odst. 1	—	—	—
Čl. 19 odst. 2	Čl. 9 odst. 2	—	—
Článek 20	Čl. 14 odst. 3	—	—
Článek 21	—	—	—
Článek 22	Čl. 19 odst. 1	—	—
Čl. 23 odst. 1	—	—	—
Čl. 23 odst. 2	Článek 22	—	—
Čl. 23 odst. 3	Čl. 19 odst. 2	—	—
Čl. 23 odst. 4	Čl. 19 odst. 3	—	—
Čl. 23 odst. 5	—	—	—
Článek 24	Článek 21	—	—
Čl. 25 písm. a)	Článek 20	—	—
Čl. 25 písm. b)	—	—	—
Čl. 25 písm. c)	—	—	—
Čl. 25 písm. d)	Čl. 21 odst. 2	—	—
Čl. 25 písm. e)	—	—	—
Článek 26	—	Článek 4	Čl. 5 odst. 1
Článek 27	—	—	Čl. 5 odst. 5
Čl. 28 písm. a)	—	Čl. 5 odst. 1 Čl. 10 odst. 1 písm. a)	Čl. 5 odst. 2 písm. a)
Čl. 28 písm. b)	—	Čl. 5 odst. 2 písm. b) Čl. 10 odst. 1 písm. c)	Čl. 5 odst. 2 písm. b)
Čl. 29 odst. 1	—	Čl. 5 odst. 2 písm. h) Čl. 6 písm. a) sedmá odrážka Čl. 8 odst. 1 Čl. 9 odst. 1 první věta Čl. 10 odst. 1 písm. b)	Čl. 4 odst. 1 třetí podod- stavec třetí odrážka, čl. 5 odst. 4 první a čtvrtý pododstavec

Tato směrnice	Zrušené směrnice		
	91/67/EHS	93/53/EHS	95/70/ES
Čl. 29 odst. 2	—	Čl. 5 odst. 2 písm. i)	Čl. 5 odst. 4 druhý a čtvrtý pododstavec
Čl. 29 odst. 3	—	Čl. 6 písm. b) Čl. 6 písm. d) Čl. 8 odst. 2 Čl. 8 odst. 3 Čl. 9 odst. 2	—
Čl. 29 odst. 4	—	Čl. 5 odst. 2 písm. i) druhá odrážka	—
Článek 30	—	Čl. 5 odst. 4	Čl. 5 odst. 3
Článek 31	—	—	—
Článek 32	—	Čl. 5 odst. 2, článek 6	Čl. 4 odst. 1 třetí pododstavec druhá odrážka, čl. 5 odst. 2 písm. b), čl. 5 odst. 4 třetí a čtvrtý pododstavec
Čl. 33 odst. 1	Čl. 3 odst. 3	Čl. 6 písm. a) čtvrtá odrážka	—
Čl. 33 odst. 2	—	Čl. 6 písm. a) čtvrtá odrážka	—
Čl. 33 odst. 3	—	—	—
Čl. 33 odst. 4	—	—	—
Čl. 34 odst. 1	—	Čl. 5 odst. 2 písm. c) Čl. 6 písm. a) první a třetí odrážka	—
Čl. 34 odst. 2	—	Čl. 6 písm. a) čtvrtá odrážka	—
Článek 35	—	Čl. 6 písm. a) druhá, pátá a šestá odrážka	—
Článek 36	—	—	—
Čl. 37 písm. a)	—	—	—
Čl. 37 písm. b)	—	—	Čl. 5 odst. 3
Čl. 38 odst. 1	—	Čl. 9 odst. 1 druhá věta	—
Čl. 38 odst. 2	—	Čl. 9 odst. 3	—
Čl. 38 odst. 3	—	—	—
Čl. 39 písm. a)	—	Čl. 10 odst. 1 písm. c)	Čl. 4 odst. 1 třetí pododstavec první odrážka
Čl. 39 písm. b)	—	—	—
Čl. 39 písm. c)	—	Čl. 10 odst. 1 písm. c)	—
Čl. 39 písm. d)	—	—	—
Článek 40	—	Článek 7	—

Tato směrnice	Zrušené směrnice		
	91/67/EHS	93/53/EHS	95/70/ES
Článek 41	—	—	—
Článek 42	—	—	—
Článek 43	—	—	—
Čl. 44 odst. 1	Článek 10	Čl. 10 odst. 2	—
Čl. 44 odst. 2	Článek 10	Čl. 10 odst. 2	—
Článek 45	Čl. 10 odst. 1	—	—
Článek 46	—	—	—
Článek 47	—	Čl. 6 písm. a) první odrážka Článek 15	—
Čl. 48 odst. 1	—	Čl. 14 odst. 1	—
Čl. 48 odst. 2	—	Čl. 14 odst. 1	—
Čl. 48 odst. 3	—	—	—
Čl. 48 odst. 4	—	—	—
Čl. 49 odst. 1	Čl. 5 odst. 1	—	—
Čl. 49 odst. 2	—	—	—
Čl. 49 odst. 3	Článek 15	—	—
Čl. 50 odst. 1	Čl. 5 odst. 1 Čl. 6 odst. 1	—	—
Čl. 50 odst. 2	—	—	—
Čl. 50 odst. 3	Čl. 5 odst. 1	—	—
Čl. 50 odst. 4	Článek 15	—	—
Čl. 51 odst. 1	—	—	—
Čl. 51 odst. 2	Čl. 5 odst. 2	—	—
Článek 52	—	—	—
Čl. 53 odst. 1	—	—	—
Čl. 53 odst. 2	—	—	—
Čl. 53 odst. 3	—	Čl. 9 odst. 1 druhá věta	—
Čl. 54 odst. 1	—	—	—
Čl. 54 odst. 2	—	Čl. 6 písm. d) Čl. 8 odst. 3	—
Čl. 54 odst. 3	—	—	—
Čl. 55 odst. 1	—	Čl. 13 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 55 odst. 2	—	Čl. 13 odst. 2	Čl. 7 odst. 2
Čl. 55 odst. 3	—	—	—
Čl. 56 odst. 1	—	Čl. 12 odst. 1 Čl. 12 odst. 4	Čl. 6 odst. 2 Čl. 6 odst. 3
Čl. 56 odst. 2	—	—	—
Čl. 56 odst. 3	—	Čl. 12 odst. 6	Čl. 6 odst. 5
Čl. 56 odst. 4	—	—	—
Čl. 56 odst. 5	—	Čl. 12 odst. 1 Čl. 12 odst. 3	Čl. 6 odst. 2

Tato směrnice	Zrušené směrnice		
	91/67/EHS	93/53/EHS	95/70/ES
Čl. 57 písm. a)	—	Čl. 11 odst. 2	—
Čl. 57 písm. b)	—	Čl. 11 odst. 1	Čl. 6 odst. 1
Čl. 57 písm. c)	—	—	—
Čl. 58 odst. 1	Článek 17	Článek 16	Článek 8
Čl. 58 odst. 2	Článek 22	—	—
Čl. 58 odst. 3	Článek 17	—	—
Článek 59	—	—	—
Článek 60	—	—	—
Čl. 61 odst. 1	—	—	—
Čl. 61 odst. 2	Článek 25	Článek 18	Článek 9
Čl. 61 odst. 3	Čl. 9 odst. 3 Čl. 17 odst. 2	Čl. 18 písm. a)	Čl. 4 odst. 2 Čl. 5 odst. 4 čtvrtý pod- odstavec Čl. 8 odst. 4
Článek 62	Článek 26 Článek 27	Článek 19	Článek 10
Článek 63	—	—	—
Článek 64	—	—	—
Článek 65	Článek 29	Článek 20	Článek 12
Článek 66	—	—	Článek 13
Článek 67	Článek 30	Článek 21	Článek 14

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 24. října 2006,

kterým se mění rozhodnutí 90/424/EHS o některých výdajích ve veterinární oblasti

(2006/782/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Rady 90/424/EHS ze dne 26. června 1990 o některých výdajích ve veterinární oblasti ⁽³⁾ stanoví, že Společenství může členským státům poskytnout finanční příspěvek na eradikaci některých chorob zvířat. V současné době uvedené rozhodnutí rovněž umožňuje poskytnout finanční příspěvek Společenství na eradikaci nakažlivé chudokrevnosti lososů (ISA) a infekční nekrózy krvetvorné tkáně (IHN), které postihují lososovité ryby.
- (2) Opatření pro tlumení chorob ISA a IHN jsou způsobilá pro finanční příspěvky Společenství pouze podle nařízení Rady (ES) č. 2792/1999 ze dne 17. prosince 1999 o pravidlech a podmínkách pro strukturální pomoc Společenství v odvětví rybolovu ⁽⁴⁾.
- (3) S ohledem na přijetí směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy

pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů ⁽⁵⁾ je vhodné změnit rozhodnutí 90/424/EHS, aby finanční příspěvek Společenství bylo možné poskytnout rovněž na eradikační opatření členských států, jejichž účelem je potírat ostatní choroby živočichů pocházejících z akvakultury, s výhradou opatření Společenství pro tlumení.

- (4) Členské státy mohou obdržet finanční příspěvky na podporu svých vnitrostátních odvětví rybolovu a akvakultury podle nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 ze dne 27. července 2006 o Evropském rybářském fondu ⁽⁶⁾. Podle článku 32 uvedeného nařízení jsou členské státy oprávněny přidělovat finanční prostředky na eradikaci chorob v akvakultuře podle rozhodnutí 90/424/EHS.
- (5) Finanční prostředky na eradikaci chorob živočichů pocházejících z akvakultury by měly být přidělovány v rámci operačních programů zavedených podle nařízení (ES) č. 1198/2006, jejichž rozpočet je stanoven na začátku programovacího období.
- (6) Finanční příspěvky Společenství určené na opatření pro tlumení chorob živočichů pocházejících z akvakultury by měly být přezkoumány, pokud jde o soulad s kontrolními opatřeními podle směrnice 2006/88/ES, a to v souladu se stejnými postupy, které se uplatňují při přezkoumání a tlumení v případě některých chorob suchozemských zvířat.
- (7) Je proto vhodné uplatnit postupy pro finanční příspěvky podle rozhodnutí 90/424/EHS rovněž na finanční příspěvek na tlumení chorob živočichů pocházejících z akvakultury podle nařízení (ES) č. 1198/2006.
- (8) Je vhodné, aby se toto rozhodnutí použilo od stejného dne jako směrnice 2006/88/ES.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 27. dubna 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 88, 11.4.2006, s. 13. Stanovisko vydané na základě nepovinné konzultace.

⁽³⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 19. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2006/53/ES (Úř. věst. L 29, 2.2.2006, s. 37).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 337, 30.12.1999, s. 10. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 485/2005 (Úř. věst. L 81, 30.3.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Viz strana 14 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 223, 15.8.2006, s. 1.

- (9) Rozhodnutí 90/424/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 90/424/ES se mění takto:

1. V čl. 3 odst. 1 se doplňují nové odrážky, které znějí:

- „— epizootická nekróza krvetvorné tkáně u ryb (EHN),
- epizootický vředový syndrom (EUS),
- bonamióza (*Bonamia exitiosa*),
- perkinsusóza (*Perkinsus marinus*),
- mikrocytosóza (*Mikrocytos mackini*),
- syndrom Taura u koryšů,
- yellowhead disease u koryšů.“

2. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3b

Postupem podle čl. 3 odst. 3, 4 a 5 tohoto rozhodnutí mohou členské státy přidělit v rámci operačních programů stanovených v souladu s článkem 17 nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 ze dne 27. července 2006 o Evropském rybářském fondu (*) finanční prostředky na eradikaci exotických chorob živočichů pocházejících z akvakultury uvedených v čl. 3 odst. 1 tohoto rozhodnutí, pokud jsou dodržena minimální opatření pro tlumení a eradikaci podle oddílu 3 kapitoly V směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých chorob vodních živočichů (**).

(*) Úř. věst. L 223, 15.8.2006, s. 1.

(**) Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14.“

3. V článku 5 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Postupem podle článku 41 může být seznam uvedený v čl. 3 odst. 1 doplněn podle vývoje situace, aby zahrnoval choroby, jež musí být hlášeny podle směrnice Rady 82/894/EHS ze dne 21. prosince 1982 o hlášení chorob zvířat ve Společenství (*), a choroby přenosné na živočichy

pocházející z akvakultury. Seznam může být rovněž pozměněn nebo zkrácen, aby byl zohledněn pokrok dosažený prostřednictvím opatření přijatých na úrovni Společenství pro tlumení některých chorob.

(*) Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 58. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 2004/216/ES (Úř. věst. L 67, 5.3.2004, s. 27).“

4. V článku 24 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„13. Členské státy mohou přidělit finanční prostředky v rámci operačních programů připravených podle článku 17 nařízení (ES) č. 1198/2006 pro eradikaci chorob živočichů pocházejících z akvakultury uvedených v příloze.

Finanční prostředky se přidělují v souladu s postupy podle tohoto článku s následujícími úpravami:

- a) míra podpory musí být v souladu s mírou stanovenou v nařízení (ES) č. 1198/2006;
- b) nepoužijí se odstavce 8 a 9 tohoto článku.

Eradikace se provádí v souladu s čl. 38 odst. 1 směrnice 2006/88/ES nebo podle eradikačního programu sestaveného, schváleného a prováděného v souladu s čl. 44 odst. 2 uvedené směrnice.“

5. V příloze, skupině I, se doplňují nové odrážky, které znějí:

- „— jarní viróza kaprů (SVC),
- virová hemoragická septikémie (VHS),
- herpesviróza koi (KHV),
- bonamióza (*Bonamia ostreae*),
- marteilióza (*Marteilia refringens*),
- běloskvrnitost u koryšů.“

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. srpna 2008.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členskými státním.

V Lucemburku dne 24. října 2006.

Za Radu
předseda
J. KORKEAOJA

(Akty přijaté podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii)

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2006/783/SVV

ze dne 6. října 2006

o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 1 písm. a) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět Dánského království ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská rada na zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 zdůraznila, že zásada vzájemného uznávání by se měla stát základním kamenem soudní spolupráce v občanskoprávních i trestních věcech v Unii.

(2) Podle odstavce 51 závěrů ze zasedání Evropské rady v Tampere tvoří praní peněz jádro organizované trestné činnosti a mělo by být vymýceno, kdekoli se objeví; Evropská rada je rozhodnuta zajistit přijetí konkrétních opatření vedoucích k vysledování, zmrazení, zajištění a konfiskaci výnosů z trestné činnosti. V souvislosti s tím Evropská rada v odstavci 55 závěrů vyzývá ke sblížení hmotných i procesních trestněprávních předpisů o praní peněz (například vysledování, zmrazení a konfiskace prostředků).

(3) Všechny členské státy ratifikovaly Úmluvu Rady Evropy ze dne 8. listopadu 1990 o praní, vysledování, zajištění a konfiskaci výnosů z trestné činnosti (dále jen „úmluva z roku 1990“). Úmluva zavazuje signatáře k uznávání a výkonu rozhodnutí o konfiskaci vydaného jinou stranou nebo k podání žádosti příslušným orgánům této

strany, aby dosáhly vydání rozhodnutí o konfiskaci, a pokud je vydáno, zavazuje je k jeho provedení. Strany mohou odmítnout žádost o konfiskaci mimo jiné tehdy, pokud by trestný čin, na který se vztahuje žádost, podle práva dožádané strany nebyl trestným činem nebo pokud právní řád dožádané strany neobsahuje možnost konfiskace pro druh trestného činu, na který se žádost vztahuje.

(4) Dne 30. listopadu 2000 přijala Rada program opatření k provádění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí ve věcech trestních, jehož hlavní prioritou (opatření 6 a 7) je přijetí nástroje pro uplatňování zásady vzájemného uznávání ve vztahu k zajištění důkazních prostředků a majetku. Kromě toho je cílem tohoto programu podle odstavce 3.3 zlepšovat, v souladu se zásadou vzájemného uznávání, výkon příkazů ke konfiskaci, jež byly vydány v jednom členském státě, v jiném členském státě, mezi jiným za účelem odškodnění oběti trestného činu a brát přitom v úvahu existenci úmluvy z roku 1990. S ohledem na dosažení tohoto cíle zužuje toto rámcové rozhodnutí v oblasti své působnosti důvody k odmítnutí výkonu a zakazuje jakýkoli systém, podle něž by se mezi členskými státy převáděla příkazy ke konfiskaci na vnitrostátní příkazy ke konfiskaci.

(5) Rámcové rozhodnutí Rady 2001/500/SVV ⁽³⁾ obsahuje ustanovení o praní peněz, identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a konfiskaci nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní. Podle výše uvedeného rámcového rozhodnutí mají členské státy rovněž povinnost nečinat ani nezachovávat žádné výhrady k článku 2 úmluvy z roku 1990, pokud lze za trestný čin uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující svobodu s horní hranicí sazby přesahující jeden rok.

(6) Dne 22. července 2003 přijala Rada rámcové rozhodnutí 2003/577/SVV o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 2.8.2002, s. 8.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 20. listopadu 2002 (Úř. věst. C 25 E, 29.1.2004, s. 205).

⁽³⁾ Úř. věst. L 182, 5.7.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 45.

- (7) Hlavním motivem organizované trestné činnosti je finanční prospěch. Aby byly veškeré snahy v oblasti prevence a potírání této trestné činnosti účinné, musí se zaměřit na vysledování, zmrazení, zajišťování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti. Nestačí zajistit v rámci Evropské unie pouhé vzájemné uznávání prozatímních opatření, jako je zmrazení a zajištění; účinný boj s hospodářskou trestnou činností vyžaduje i vzájemné uznávání příkazů ke konfiskaci výnosů z trestné činnosti.
- (8) Účelem tohoto rámcového rozhodnutí je usnadnit spolupráci mezi členskými státy při vzájemném uznávání a výkonu příkazů ke konfiskaci majetku tak, aby byl členský stát povinen na svém území uznávat a vykonávat příkazy ke konfiskaci vydané příslušným trestním soudem jiného členského státu. Toto rámcové rozhodnutí navazuje na rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti ⁽¹⁾. Účelem uvedeného rámcového rozhodnutí je zajistit, aby všechny členské státy měly účinná pravidla, jimiž se řídí konfiskace výnosů z trestné činnosti, mezi jiným i ve vztahu k důkaznímu břemenu týkajícímu se zdroje majetku osoby odsouzené pro trestný čin související s organizovanou trestnou činností.
- (9) Spolupráce mezi členskými státy, založená na zásadě vzájemného uznávání a bezprostředního výkonu soudních rozhodnutí, předpokládá důvěru v to, že rozhodnutí, která mají být uznána a vykonána, budou vždy přijímána v souladu se zásadami zákonitosti, subsidiarity a proporcionality. Rovněž předpokládá, že budou zachována práva udělená zúčastněným osobám nebo třetím osobám zúčastněným v dobré víře. V souvislosti s tím by se mělo patřičně zvážit, jak zabránit úspěšnému uplatnění nepoctivých nároků právnických nebo fyzických osob.
- (10) Řádné uplatňování tohoto rámcového rozhodnutí v praxi vyžaduje těsnou vazbu mezi zúčastněnými příslušnými vnitrostátními orgány, zejména v případech souběžného výkonu příkazu ke konfiskaci ve více než jednom členském státě.
- (11) Výrazy „výnosy“ a „nástroje“ používané v tomto rámcovém rozhodnutí jsou dostatečně široce vymezeny, aby podle potřeby zahrnovaly předměty trestné činnosti.
- (12) Pokud existují pochybnosti o místě, kde se nachází majetek, jenž je předmětem příkazu ke konfiskaci, měl by členský stát ke správnému určení tohoto místa využít všech dostupných prostředků, včetně dostupných informačních systémů.
- (13) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a zachovává zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii, které jsou vyjádřeny i v Listině základních práv Evropské unie, zejména v kapitole VI uvedené listiny. Nic v tomto rámcovém rozhodnutí nelze vykládat tak, že zakazuje odmítnout provést konfiskaci majetku, na který byl vydán příkaz ke konfiskaci, jestliže existují důvody se domnívat, že příkaz ke konfiskaci byl vydán za účelem stíhat nebo potrestat určitou osobu z důvodu jejího pohlaví, rasy, náboženství, etnického původu, státní příslušnosti, jazyka, politického přesvědčení nebo sexuální orientace nebo že by této osobě mohla být z kterékoli z těchto příčin způsobena újma.
- (14) Toto rámcové rozhodnutí nebrání členskému státu v tom, aby uplatňoval své ústavní zásady týkající se práva na spravedlivý proces, svobody sdružování, svobody tisku a svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích.
- (15) Toto rámcové rozhodnutí neřeší vrácení majetku jeho právoplatnému majiteli.
- (16) Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčeno, pro jaký účel členské státy použijí částky získané jeho uplatňováním.
- (17) Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčen výkon povinností členských států v souvislosti s udržováním práva a pořádku a při ochraně vnitřní bezpečnosti podle článku 33 Smlouvy o Evropské unii,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Účel

1. Účelem tohoto rámcového rozhodnutí je stanovení pravidel, podle nichž členský stát na svém území uznává a vykonává příkaz ke konfiskaci vydaný příslušným trestním soudem jiného členského státu.

2. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii a veškeré povinnosti vyplývající z postavení soudních orgánů v této souvislosti zůstávají nedotčeny.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 68, 15.3.2005, s. 49.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí:

- a) „vydávajícím státem“ se rozumí členský stát, v němž soud v rámci trestního řízení vydal příkaz ke konfiskaci;
- b) „vykonávajícím státem“ se rozumí členský stát, jemuž byl příkaz ke konfiskaci předán pro účely jeho výkonu;
- c) „příkazem ke konfiskaci“ se rozumí pravomocný trest nebo opatření nařízené soudem následující po řízení, které se týká jednoho nebo více trestných činů a které vede k trvalému odnětí majetku;
- d) „majetkem“ se rozumí jakýkoli majetek, hmotný nebo nehmotný, movitý nebo nemovitý, a právní listiny a dokumenty dokládající nárok na tento majetek nebo právo k tomuto majetku, o kterém soud vydávajícího státu rozhodl, že
- i) je výnosem z trestného činu nebo celkově nebo částečně hodnotě takového výnosu odpovídá,
- nebo
- ii) je nástrojem takového trestného činu,
- nebo
- iii) podléhá konfiskaci vyplývajícímu z toho, že vydávající stát použije některou z rozšířených konfiskačních pravomocí uvedených v čl. 3 odst. 1 a 2 rámcového rozhodnutí 2005/212/SVV,
- nebo
- iv) podléhá konfiskaci podle jiných ustanovení vztahujících se k rozšířeným konfiskačním pravomocím podle práva vydávajícího státu;
- e) „výnosy“ se rozumí všechny ekonomické výhody pocházející z trestných činů. Tato výhoda může spočívat ve veškerém majetku v jakékoli podobě;
- f) „nástroji“ se rozumí jakýkoli majetek zcela nebo částečně použitý nebo určený k použití libovolným způsobem pro spáchání jednoho nebo více trestných činů;
- g) „kulturní statky, jež jsou součástí národního kulturního dědictví“ se vymezují podle čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 93/7/EHS ze dne 15. března 1993 o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu ⁽¹⁾;

- h) pokud trestní řízení vedoucí k příkazu ke konfiskaci zahrnuje základní trestný čin a rovněž praní peněz, rozumí se „trestným činem“ podle čl. 8 odst. 2 písm. f) základní trestný čin.

Článek 3

Určení příslušných orgánů

1. Každý členský stát uvědomí generální sekretariát Rady, který orgán nebo orgány jsou podle jeho práva příslušné pro účely tohoto rámcového rozhodnutí, je-li tento členský stát:

— vydávajícím státem

nebo

— vykonávajícím státem.

2. Bez ohledu na čl. 4 odst. 1 a 2 může každý členský stát, je-li to nezbytné s ohledem na jeho vnitřní organizační uspořádání, určit jeden nebo více ústředních orgánů, které jsou pověřeny správním doručováním a přebíráním příkazů ke konfiskaci a poskytováním pomoci příslušným orgánům.

3. Generální sekretariát Rady zpřístupní obdržené informace všem členským státům a Komisi.

Článek 4

Předávání příkazů ke konfiskaci

1. Příkaz ke konfiskaci spolu s osvědčením podle odstavce 2, jehož jednotný formulář je uveden v příloze, může být v případě příkazu ke konfiskaci týkajícího se peněžité částky předán příslušnému orgánu členského státu, kde má příslušný orgán vydávajícího státu přiměřené důvody se domnívat, že má fyzická nebo právnická osoba, proti níž byl příkaz ke konfiskaci vydán, majetek nebo příjmy.

Pokud se příkaz ke konfiskaci týká specificky určených věcí tvořících součást majetku, může být příkaz ke konfiskaci i osvědčení předáno příslušnému úřadu členského státu, ve kterém má příslušný orgán vydávajícího státu přiměřené důvody se domnívat, že se nachází majetek, na nějž byl vydán příkaz ke konfiskaci.

Pokud nemá vydávající stát přiměřené důvody k určení členského státu, jemuž by bylo možné předat příkaz ke konfiskaci, lze předat příkaz ke konfiskaci příslušnému orgánu členského státu, v němž má fyzická osoba, proti které je příkaz ke konfiskaci vydán, obvyklé bydliště nebo právnická osoba, proti níž je příkaz ke konfiskaci vydán, sídlo.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 74, 27.3.1993, s. 74. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/38/ES (Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 43).

2. Příkaz ke konfiskaci nebo jeho ověřený opis spolu s osvědčením předá příslušný orgán vydávajícího státu přímo orgánu vykonávajícího státu, který je příslušný k jeho výkonu, a to způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu a za podmínek, jež vykonávajícímu státu umožňují přesvědčit se o jeho pravosti. Originál příkazu ke konfiskaci nebo jeho ověřený opis a originál osvědčení se na požádání předávají vykonávajícímu státu. Veškerý úřední styk probíhá přímo mezi uvedenými příslušnými orgány.

3. Osvědčení musí být podepsáno a správnost jeho obsahu ověřena příslušným orgánem vydávajícího státu.

4. Není-li orgán příslušný k výkonu příkazu ke konfiskaci příslušnému orgánu vydávajícího státu znám, provede příslušný orgán vydávajícího státu veškerá nezbytná šetření, včetně šetření prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě, aby získal informace od vykonávajícího státu.

5. Nemá-li orgán vykonávajícího státu, který obdrží příkaz ke konfiskaci, pravomoc jej uznat a přijmout nezbytná opatření pro jeho výkon, postoupí je z moci úřední orgánu příslušnému pro jeho výkon a uvědomí o tom příslušný orgán vydávajícího státu.

Článek 5

Předání příkazu ke konfiskaci jednomu nebo více vykonávajícím státům

1. S výhradou odstavců 2 a 3 lze příkaz ke konfiskaci předat podle článku 4 vždy pouze jednomu vykonávajícímu státu.

2. Příkaz ke konfiskaci, který se týká specificky určených věcí tvořících součást majetku, lze současně předat více vykonávajícím státům v případech, kdy:

- má příslušný orgán vydávajícího státu přiměřené důvody předpokládat, že se různé věci tvořící součást majetku, na něž byl příkaz ke konfiskaci vydán, nacházejí v různých vykonávajících státech,

nebo

- konfiskace specificky určené věci tvořící součást majetku, na něž byl příkaz ke konfiskaci vydán, zahrnuje soudní řízení ve více než jednom vykonávajícím státě,

nebo

- příslušný orgán vydávajícího státu má přiměřené důvody předpokládat, že se specificky určená věc tvořící součást majetku, na něž byl příkaz ke konfiskaci vydán, nachází v jednom ze dvou nebo více uvedených vykonávajících států.

3. Příkaz ke konfiskaci týkající se peněžité částky lze současně předat více vykonávajícím státům, pokud se příslušný orgán vydávajícího státu domnívá, že existuje zvláštní potřeba tak učinit, například pokud:

- předmětný majetek nebyl zajištěn na základě rámcového rozhodnutí Rady 2003/577/SVV

nebo

- hodnota majetku, který může být ve vydávajícím státě a v kterémkoli vykonávajícím státě konfiskován, nebude patrně stačit k získání celé částky, na niž byl příkaz ke konfiskaci vydán.

Článek 6

Trestné činy

1. Jestliže čin vedoucí k vydání příkazu ke konfiskaci naplňuje jednu nebo více z následujících skutkových podstat trestného činu, jak jsou vymezeny právem vydávajícího státu, a ve vydávajícím státě za něj lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí sazby nejméně tří let, vykoná se příkaz ke konfiskaci bez ověření oboustranné trestnosti:

- účast na zločinném spolčení,
- terorismus,
- obchod s lidmi,
- pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
- praní výnosů z trestné činnosti,
- padělání měny včetně eura,
- počítačová trestná činnost,
- trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nezákonného obchodování s ohroženými živočišnými druhy a ohroženými rostlinnými druhy a odrůdami,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
- vražda, těžké ublížení na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,

- únos, omezování osobní svobody a brání rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvodná jednání,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- padělání a pirátství výrobků,
- padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormony a jinými růstovými stimulanty,
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- žhárství,
- trestné činy, jejichž stíhání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

2. Rada může kdykoli po konzultaci s Evropským parlamentem na základě podmínek stanovených v čl. 39 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii jednomyslně rozhodnout o přidání dalších kategorií trestných činů na seznam uvedený v odstavci 1. Rada přezkoumá s přihlédnutím ke zprávě, kterou předloží Komise podle článku 22, zda by měl být tento seznam rozšířen nebo pozměněn.

3. U jiných činů, než na které se vztahuje odstavec 1, může vykonávající stát podmínit uznání a výkon příkazu ke konfiskaci tím, že čin, pro který byl příkaz ke konfiskaci vydán, je trestným činem umožňujícím konfiskaci podle práva vykonávajícího státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo popisu trestného činu podle práva vydávajícího státu.

Článek 7

Uznání a výkon

1. Příslušné orgány vykonávajícího státu uznají bez dalších formalit příkaz ke konfiskaci předaný v souladu s články 4 a 5 a neprodleně přijmou veškerá opatření nezbytná pro jeho výkon, neodvolají-li se na některý z důvodů k odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 8 nebo na některý z důvodů k odkladu podle článku 10.

2. Týká-li se žádost o konfiskaci specificky určené věci tvořící součást majetku, mohou se příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu dohodnout, je-li to podle práva těchto států možné, že konfiskace ve vykonávajícím státě bude spočívat v požadavku zaplatit peněžitou částku odpovídající hodnotě předmětného majetku.

3. Týká-li se příkaz ke konfiskaci peněžité částky a platba není obdržena, vykonají příslušné orgány vykonávajícího státu příkaz ke konfiskaci v souladu s odstavcem 1 u každé věci tvořící součást majetku, která je pro tento účel dostupná.

4. Týká-li se příkaz ke konfiskaci peněžité částky, přepočtou podle potřeby příslušné orgány vykonávajícího státu částku, která má být konfiskována, na měnu vykonávajícího státu za použití směnného kurzu platného v době, kdy je vydán příkaz ke konfiskaci.

5. Každý členský stát může v prohlášení uloženém na generálním sekretariátu Rady prohlásit, že jeho příslušné orgány nebudou uznávat a vykonávat příkazy ke konfiskaci za okolností, kdy byl příkaz ke konfiskaci majetku vydán na základě rozšířených konfiskačních pravomocí uvedených v čl. 2 písm. d) bodě iv). Toto prohlášení lze kdykoli stáhnout.

Článek 8

Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat a vykonat příkaz ke konfiskaci, pokud není předloženo osvědčení podle článku 4 nebo pokud není úplně nebo zjevně neodpovídá příkazu ke konfiskaci.

2. Příslušný justiční orgán vykonávajícího státu, jak je vymezen právem tohoto státu, může rovněž odmítnout uznat a vykonat příkaz ke konfiskaci, pokud se zjistí, že:

a) výkon příkazu ke konfiskaci by byl v rozporu se zásadou překážky věci pravomocně rozhodnuté;

b) v některém z případů podle čl. 6 odst. 3 se příkaz ke konfiskaci týká činu, který není trestným činem umožňujícím konfiskaci podle práva vykonávajícího státu; pokud se však příkaz ke konfiskaci týká daňových, celních a devizových věcí, nesmí být jeho výkon odmítnut z toho důvodu, že právní předpisy vykonávajícího státu neukládají stejný druh daně nebo poplatku nebo neobsahují stejná daňová, celní a devizová ustanovení jako právní předpisy vydávajícího státu;

c) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu nebo výsadu, která brání výkonu vnitrostátního příkazu ke konfiskaci předmětného majetku;

d) práva některé zúčastněné osoby včetně třetích osob v dobré víře neumožňují podle právních předpisů vykonávajícího státu výkon příkazu ke konfiskaci, včetně případu, kdy se jedná o následek použití právních prostředků podle článku 9;

e) podle osvědčení uvedeného v čl. 4 odst. 2 se dotyčná osoba osobně neúčastnila řízení, jehož výsledkem bylo vydání příkazu ke konfiskaci, ani v něm nebyla právně zastoupena, pokud se v osvědčení neuvádí, že tato osoba byla o řízení v souladu s právem vydávajícího státu vyrozuměna osobně nebo prostřednictvím zástupce určeného nebo přiděleného v souladu s vnitrostátním právem anebo že tato osoba dala najevo, že příkaz ke konfiskaci nenapadne;

f) příkaz ke konfiskaci se zakládá na trestním řízení ve věci trestných činů, které

— jsou podle práva vykonávajícího státu považovány za činy zcela nebo částečně spáchané na jeho území nebo na místě rovnocenném jeho území,

nebo

— byly spáchány mimo území vydávajícího státu a právo vykonávajícího státu nepřipouští soudní řízení ve věci těchto činů, jsou-li spáchány mimo jeho území;

g) podle názoru daného orgánu byl příkaz ke konfiskaci vydán za okolností, kdy byl příkaz ke konfiskaci majetku vydán na základě rozšířených konfiskačních pravomocí uvedených v čl. 2 písm. d) bodě iv);

h) výkon příkazu ke konfiskaci je podle zákonných lhůt vykonávajícího státu promlčen, pokud na základě trestního práva tohoto státu spadá daný čin do jeho soudní pravomoci.

3. Pokud se příslušnému orgánu vykonávajícího státu jeví, že:

— příkaz ke konfiskaci byl vydán za okolností, kdy byl příkaz ke konfiskaci vydán na základě rozšířených konfiskačních pravomocí uvedených v čl. 2 písm. d) bodě iii),

a

— příkaz ke konfiskaci je mimo oblast působnosti varianty, kterou vykonávající stát přijal podle čl. 3 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2005/212/SVV,

vykoná příkaz ke konfiskaci alespoň v rozsahu stanoveném pro podobné vnitrostátní případy v jeho právu.

4. Příslušné orgány vykonávajícího státu zvláště zváží možnost konzultovat vhodným způsobem příslušné orgány vydávajícího státu předtím, než se rozhodnou odmítnout uznání a výkon příkazu ke konfiskaci podle odstavce 2 anebo omezit jeho výkon podle odstavce 3. Konzultace je povinná, pokud se rozhodnutí může zakládat na:

— odstavci 1,

— odst. 2 písm. a), e), f) nebo g),

— odst. 2 písm. d) a nejsou poskytnuty informace podle čl. 9 odst. 3

nebo

— odstavci 3.

5. Není-li možné vykonat příkaz ke konfiskaci z důvodu, že majetek určený ke konfiskaci již byl konfiskován, ztratil se, byl zničen, nelze jej nalézt na místě uvedeném v osvědčení anebo místo, kde se nachází, nebylo uvedeno dostatečně přesně, a to ani po konzultaci s vydávajícím státem, je to neprodleně oznámeno příslušným orgánům vydávajícího státu.

Článek 9

Právní prostředky ve vykonávajícím státě proti uznání a výkonu

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, kterými zajistí, aby mohly všechny zúčastněné osoby včetně třetích osob v dobré víře podávat právní prostředky proti uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci na základě článku 7 k hájení svých práv. Právní prostředek se podává u soudu ve vykonávajícím státě v souladu s právem tohoto státu. Právní prostředek může mít podle práva vykonávajícího státu odkladný účinek.

2. Věcné důvody pro vydání příkazu ke konfiskaci nelze u soudu ve vykonávajícím státě napadnout.

3. Je-li u soudu ve vykonávajícím státě podán právní prostředek, je o tom uvědoměn příslušný orgán vydávajícího státu.

Článek 10

Odklad výkonu

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odložit výkon příkazu ke konfiskaci předaného v souladu s články 4 a 5:

- a) pokud se v případě příkazu ke konfiskaci týkajícího se určité peněžité částky domnívá, že hrozí nebezpečí, že celková hodnota získaná z jeho výkonu překročí částku uvedenou v příkazu ke konfiskaci vzhledem k současnému výkonu příkazu ke konfiskaci ve více členských státech;
- b) v případech právních prostředků uvedených v článku 9;
- c) pokud by výkon příkazu ke konfiskaci mohl narušit probíhající vyšetřování trestného činu nebo trestní řízení, na dobu, kterou považuje příslušný orgán za přiměřenou;
- d) pokud je považováno za nezbytné mít příkaz ke konfiskaci nebo jeho části přeloženy na náklady vykonávajícího státu, na dobu nutnou k pořízení překladu,

nebo

- e) je-li majetek již předmětem řízení o konfiskaci ve vykonávajícím státě.

2. Příslušný orgán vykonávajícího státu přijme na dobu trvání odkladu veškerá opatření, jež by přijal u podobného vnitrostátního případu, aby zamezil možnost, že majetek již nebude k dispozici pro výkon příkazu ke konfiskaci.

3. V případě odkladu podle odst. 1 písm. a) příslušný orgán vykonávajícího státu ihned uvědomí příslušný orgán vydávajícího státu způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu a příslušný orgán vydávajícího státu splní povinnosti uvedené v čl. 14 odst. 3.

4. V případech uvedených v odst. 1 písm. b), c), d) a e) předá příslušný orgán vykonávajícího státu zprávu o odkladu včetně důvodů tohoto odkladu a pokud možno i předpokládané délky jeho trvání neprodleně příslušnému orgánu vydávajícího státu způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

Jakmile důvod odkladu pomine, přijme příslušný orgán vykonávajícího státu neprodleně opatření nezbytná pro výkon příkazu ke konfiskaci a uvědomí o tom příslušný orgán vydávajícího státu způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

Článek 11

Více příkazů ke konfiskaci

Jestliže příslušné orgány vykonávajícího státu vyřizují:

- dva či více příkazy ke konfiskaci týkající se peněžité částky, jež byly vydány proti téže fyzické nebo právnické osobě,

a dotyčná osoba nemá ve vykonávajícím státě dostatek prostředků, jež by umožnily výkon všech příkazů ke konfiskaci,

nebo

- dva či více příkazy ke konfiskaci týkající se téže specificky určené věci tvořící součást majetku,

přijme rozhodnutí o tom, které z příkazů ke konfiskaci vykonat, příslušný orgán vykonávajícího státu v souladu s právem tohoto státu a po řádném zvážení všech okolností, k nimž patří vztah zajištěného majetku k trestnému činu, závažnost a místo spáchání trestného činu a data vydání a předání dotyčných příkazů ke konfiskaci.

Článek 12

Právo rozhodné pro výkon

1. Aniž je dotčen odstavec 3, řídí se výkon příkazu ke konfiskaci právem vykonávajícího státu a pouze jeho orgány jsou příslušné rozhodovat o postupech pro výkon příkazu ke konfiskaci a stanovit veškerá s tím související opatření.

2. Je-li dotyčná osoba schopna předložit důkaz o úplné nebo částečné konfiskaci v kterémkoli státě, konzultuje příslušný orgán vykonávajícího státu vhodným způsobem příslušný orgán vydávajícího státu. Každá dílčí částka, která se v případě konfiskace výnosů na základě příkazu ke konfiskaci vymůže v jiném než ve vykonávajícím státě, se v plné výši odečte od částky, která má být konfiskována ve vykonávajícím státě.

3. Příkaz ke konfiskaci vydaný proti právnické osobě se vykoná, i pokud vykonávající stát neuznává zásadu trestní odpovědnosti právnických osob.

4. Vykonávající stát nesmí na základě předání podle článků 4 a 5 uložit jako alternativu k příkazu ke konfiskaci žádná opatření, včetně trestu odnětí svobody nebo jiných opatření omezujících osobní svobodu, pokud k tomu vydávající stát nedá souhlas.

Článek 13

Amnestie, milost, přezkum příkazů ke konfiskaci

1. Amnestii nebo milost může udělit vydávající stát i vykonávající stát.

2. Pouze vydávající stát může rozhodnout o žádosti o přezkum příkazu ke konfiskaci.

Článek 14

Důsledky předání příkazů ke konfiskaci

1. Předání příkazu ke konfiskaci jednomu nebo více vykonávajícím státům podle článků 4 a 5 neomezuje právo vydávajícího státu na to, aby příkaz ke konfiskaci vykonal sám.

2. V případě předání příkazu ke konfiskaci týkajícího se peněžité částky jednomu nebo více vykonávajícím státům nesmí celková hodnota získaná z jeho výkonu přesáhnout maximální částku stanovenou v příkazu ke konfiskaci.

3. Příslušný orgán vydávajícího státu ihned způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu uvědomí příslušný orgán dotčeného vykonávajícího státu:

- a) domnívá-li se, například na základě informací, které mu sdělil vykonávající stát podle čl. 10 odst. 3, že existuje nebezpečí výkonu přesahujícího maximální stanovenou částku. V případě použití čl. 10 odst. 1 písm. a) uvědomí příslušný orgán vydávajícího státu co nejdříve příslušný orgán vykonávajícího státu, zda toto nebezpečí již pominulo;
- b) pokud byl příkaz ke konfiskaci zcela nebo zčásti vykonán ve vydávajícím státě nebo jiném vykonávajícím státě. Uvede se částka, u níž příkaz ke konfiskaci dosud nebyl vykonán;
- c) jestliže po předání příkazu ke konfiskaci podle článků 4 a 5 obdrží orgán vydávajícího státu jakoukoli peněžitou částku, kterou dotyčná osoba uhradila dobrovolně v souvislosti s příkazem ke konfiskaci. Použije se čl. 12 odst. 2.

Článek 15

Ukončení výkonu

Příslušný orgán vydávajícího státu neprodleně uvědomí způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu příslušný orgán vydávajícího státu o každém rozhodnutí nebo opatření, v jehož důsledku přestává být příkaz ke konfiskaci vykonatelný nebo má být z nějakého jiného důvodu z vykonávajícího státu stažen. Vykonávající stát ukončí výkon příkazu ke konfiskaci, jakmile jej o tomto rozhodnutí nebo opatření příslušný orgán vydávajícího státu uvědomí.

Článek 16

Nakládání s konfiskovaným majetkem

1. Vykonávající stát naloží s penězi získanými z výkonu příkazu ke konfiskaci takto:

- a) je-li částka získaná výkonem příkazu ke konfiskaci nižší než 10 000 EUR nebo této částce odpovídá, případně tato částka vykonávajícímu státu;

- b) v ostatních případech vykonávající stát poukáže 50 % částky získané z výkonu příkazu ke konfiskaci vydávajícímu státu.

2. S majetkem získaným výkonem příkazu ke konfiskaci jiným než penězi se naloží jedním ze dvou způsobů, o nichž vykonávající stát rozhodne:

- a) majetek lze prodat. V tom případě se s výnosem z prodeje naloží podle odstavce 1;
- b) majetek lze předat vydávajícímu státu. Zahrnuje-li příkaz ke konfiskaci peněžitou částku, lze majetek předat vydávajícímu státu pouze tehdy, dá-li k tomu tento stát souhlas;
- c) není-li možné použít písmena a) ani b), lze s majetkem naložit jiným způsobem v souladu s předpisy vykonávajícího státu.

3. Bez ohledu na odstavec 2 se od vykonávajícího státu nevyžaduje, aby prodal nebo vrátil specificky určené věci tvořící součást majetku uvedené v příkazu ke konfiskaci, které představují kulturní statky a které jsou součástí národního dědictví daného státu.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se použijí, není-li mezi vydávajícím a vykonávajícím státem dohodnuto jinak.

Článek 17

Informace o výsledku výkonu

Příslušný orgán vydávajícího státu uvědomí bez odkladu způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu příslušný orgán vykonávajícího státu:

- a) o předání příkazu ke konfiskaci příslušnému orgánu podle čl. 4 odst. 5,
- b) o rozhodnutí neuznat příkaz ke konfiskaci společně s důvody tohoto rozhodnutí,
- c) o úplném nebo částečném odmítnutí výkonu příkazu ke konfiskaci z důvodů uvedených v článku 11, čl. 12 odst. 1 a 2 a čl. 13 odst. 1,
- d) o provedení výkonu příkazu ke konfiskaci, jakmile je ukončeno,
- e) o použití alternativních opatření podle čl. 12 odst. 4.

Článek 18**Náhrada**

1. Aniž je dotčen čl. 9 odst. 2, pokud vykonávající stát podle svého práva odpovídá za škodu způsobenou některé ze zúčastněných osob zmíněných ve článku 9 výkonem příkazu ke konfiskaci předaného na základě článků 4 a 5, nahradí vydávající stát vykonávajícímu státu částku, kterou vykonávající stát na základě této odpovědnosti vyplatil jako náhradu škody uvedené osobě, s výjimkou případů, kdy je tato škoda nebo její část způsobena výhradně jednáním vykonávajícího státu, a v rozsahu, v jakém je tato škoda nebo její část způsobena výhradně jednáním vykonávajícího státu.

2. Odstavcem 1 není dotčeno právo členských států týkající se nároků fyzických nebo právnických osob na náhradu škody.

Článek 19**Jazyky**

1. Osvědčení musí být přeloženo do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu.

2. Každý členský stát může v okamžiku přijetí tohoto rámcového rozhodnutí nebo později uvést v prohlášení, které bude uloženo v generálním sekretariátu Rady, že bude přijímat překlad do jednoho nebo více dalších úředních jazyků orgánů Evropských společenství.

Článek 20**Náklady**

1. Aniž je dotčen článek 16, nesmějí členské státy vůči sobě uplatňovat nároky na náhradu nákladů vynaložených v souvislosti s použitím tohoto rámcového rozhodnutí.

2. Pokud vykonávajícímu státu vznikly výdaje, které pokládá za vysoké nebo mimořádné, může vydávajícímu státu navrhnout, aby se o ně podělily. Vydávající stát tento návrh zváží na základě podrobného výčtu předaného vykonávajícím státem.

Článek 21**Vztahy k jiným dohodám a ujednáním**

Toto rámcové rozhodnutí se nedotýká použití dvoustranných nebo mnohostranných dohod či ujednání mezi členskými státy,

pokud tyto dohody a ujednání pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy výkonu příkazu ke konfiskaci.

Článek 22**Provedení**

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 24. listopadu 2008.

2. Členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí. Na základě zprávy vypracované Komisí s pomocí těchto údajů ověří Rada nejpozději do 24. listopadu 2009, do jaké míry dosáhly členské státy souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

3. Generální sekretariát Rady oznámí členským státům a Komisi prohlášení učiněná podle čl. 7 odst. 5 a čl. 19 odst. 2.

4. Členský stát, který při vzájemném uznávání a výkonu příkazů ke konfiskaci opakovaně zaznamenal potíže nebo nedostatečnou činnost ze strany jiného členského státu, jež se dvoustrannými konzultacemi nepodařilo vyřešit, může uvědomit Radu za účelem vyhodnocení provádění tohoto rámcového rozhodnutí na úrovni členských států.

5. Členské státy jednající jako vykonávající státy oznámí na začátku kalendářního roku Radě a Komisi počet případů, u nichž se použilo čl. 17 písm. b), a shrnou důvody, které k tomu vedly.

Do 24. listopadu 2013 vypracuje Komise na základě obdržených informací zprávu společně s podněty, které pokládá za vhodné.

Článek 23**Vstup v platnost**

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 6. října 2006.

Za Radu

předseda

K. RAJAMÄKI

PŘÍLOHA

OSVĚDČENÍ

uvedené v článku 4 rámcového rozhodnutí Rady 2006/783/SVV o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci

a) Vydávající a vykonávající stát:

Vydávající stát: .....

Vykonávající stát: .....

b) Soud, který vydal příkaz ke konfiskaci:

Úřední název: .....

Adresa: .....

.....

Spisová značka: .....

Tel. č. (číslo země) (národní směrové číslo): .....

Č. faxu (číslo země) (národní směrové číslo): .....

E-mailová adresa (je-li k dispozici): .....

Jazyky, v nichž lze se soudem komunikovat: .....

.....

Kontaktní údaje o osobě nebo osobách, na které se lze obrátit v případě potřeby dalších informací pro účely výkonu příkazu ke konfiskaci nebo případně pro účely koordinace výkonu příkazu ke konfiskaci předaného dvěma nebo více vykonávajícím státům nebo pro účely předání peněz nebo majetku získaného výkonem příkazu ke konfiskaci do vydávajícího státu (jméno a příjmení, titul/funkce, tel. č., č. faxu a e-mailová adresa, je-li k dispozici):

.....

.....

.....

c) Orgán příslušný k výkonu příkazu ke konfiskaci ve vydávajícím státě (pokud je jiný než soud uvedený v písmenu b)):

Úřední název: .....

.....

Adresa: .....

.....

Tel. č. (číslo země) (národní směrové číslo): .....

Fax č. (číslo země) (národní směrové číslo): .....

E-mailová adresa (je-li k dispozici): .....

.....

Jazyky, v nichž lze s orgánem příslušným k výkonu příkazu ke konfiskaci komunikovat: .....

.....

.....

Kontaktní údaje o osobě nebo osobách, na které se lze obrátit v případě potřeby dalších informací pro účely výkonu příkazu ke konfiskaci nebo případně pro účely koordinace výkonu příkazu ke konfiskaci předaného dvěma nebo více vykonávajícím státům nebo pro účely předání peněz nebo majetku získaného výkonem příkazu ke konfiskaci do vydávajícího státu (jméno a příjmení, titul/funkce, tel. č., č. faxu a e-mailová adresa, je-li k dispozici): .....

.....

.....

d) Pokud je správním doručováním a přebíráním příkazů ke konfiskaci ve vydávajícím státě pověřen ústřední orgán:

Název ústředního orgánu: .....

.....

.....

Případná kontaktní osoba (titul/funkce, jméno a příjmení): .....

.....

Adresa: .....

.....

Spisová značka: .....

Tel. č. (číslo země) (národní směrové číslo): .....

Č. faxu (číslo země) (národní směrové číslo): .....

E-mailová adresa (je-li k dispozici): .....

e) Orgán nebo orgány, na které se lze obrátit (byla-li vyplněna písmena c) nebo d)):

- Na orgán uvedený v písmenu b)
se lze obrátit s dotazy ohledně: .....
- Na orgán uvedený v písmenu c)
se lze obrátit s dotazy ohledně: .....
- Na orgán uvedený v písmenu d)
se lze obrátit s dotazy ohledně: .....

f) V případě, že příkaz ke konfiskaci následuje po příkazu k zajištění předaném vykonávajícím státu podle rámcového rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii⁽¹⁾, uveďte odpovídající údaje týkající se příkazu k zajištění (datum vydání a předání příkazu k zajištění, orgán, jemuž bylo předáno, spisová značka, je-li k dispozici): .....

.....
.....

g) Pokud byl příkaz ke konfiskaci předán více vykonávajícím státům, uveďte tyto údaje:

1. Příkaz ke konfiskaci byl předán těmto dalším vykonávajícím státům (země a orgán): .....

.....
.....

2. Příkaz ke konfiskaci byl předán více vykonávajícím státům z tohoto důvodu (zaškrtněte vhodný rámeček):

2.1 Pokud se příkaz ke konfiskaci týká jedné nebo více věcí tvořících součást majetku:

- Má se za to, že se různé věci tvořící součást majetku, na něž byl příkaz ke konfiskaci vydán, nacházejí v různých vykonávajících státech.
- Konfiskace specificky určené věci tvořící součást majetku vyžaduje kroky ve více než jednom vykonávajícím státě.
- Má se za to, že se specificky určená věc tvořící součást majetku, na něž byl příkaz ke konfiskaci vydán, nachází v jednom ze dvou nebo více uvedených vykonávajících států.

2.2 Pokud se příkaz ke konfiskaci týká peněžité částky:

- Předmětný majetek nebyl zajištěn podle rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.
- Hodnota majetku, který může být ve vydávajícím státě a v kterémkoli vykonávajícím státě konfiskován, nebude patrně stačit k získání celé částky, na niž byl příkaz ke konfiskaci vydán.
- Jiné důvody (uveďte jaké): .....
- .....
.....

(¹) Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 45.

h) Údaje o fyzické nebo právnické osobě, proti níž byl příkaz ke konfiskaci vydán:

1. **V případě fyzické osoby:**

Příjmení: .....

Jméno (jména): .....

Případné rodné příjmení: .....

Případná další používaná jména: .....

Pohlaví: .....

Státní příslušnost: .....

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici): .....

Datum narození: .....

Místo narození: .....

Poslední známá adresa: .....

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí (jsou-li známy): .....

.....

1.1 Pokud se příkaz ke konfiskaci týká peněžité částky:

Příkaz ke konfiskaci se předává vykonávajícímu státu, jelikož (zaškrtněte vhodný rámeček):

- a) vydávající stát má přiměřené důvody se domnívat, že osoba, proti níž byl příkaz ke konfiskaci vydán, má majetek nebo příjmy ve vykonávajícím státě. Doplňte tyto údaje:

Důvody vedoucí k domněnce, že dotyčná osoba má majetek/příjmy: .....

.....

Popis majetku dotyčné osoby/zdroje příjmů: .....

.....

Místo, kde se nachází majetek/zdroje příjmů dotyčné osoby (není-li známo, pak poslední známé místo): .....

.....

- b) neexistují žádné přiměřené důvody podle písmene a), které by umožnily vydávajícímu státu určit členský stát, jemuž by bylo možné předat příkaz ke konfiskaci, ale osoba, proti které byl příkaz ke konfiskaci vydán, má obvyklé bydliště ve vykonávajícím státě. Doplňte tyto údaje:

Obvyklé bydliště ve vykonávajícím státě: .....

.....

.....

1.2 Týká-li se příkaz ke konfiskaci jedné nebo více věcí tvořících součást majetku:

Příkaz ke konfiskaci se předává vykonávajícímu státu, jelikož (zaškrtněte vhodný rámeček):

- a) jedna nebo více věcí tvořících součást majetku se nachází ve vykonávajícím státě (viz bod i),
- b) vydávající stát má přiměřené důvody se domnívat, že se veškerý majetek anebo věc tvořící součást majetku, na nějž byl příkaz ke konfiskaci vydán, nachází ve vykonávajícím státě. Doplňte tyto údaje:

Důvody vedoucí k domněnce, že jedna nebo více věcí tvořících součást majetku se nacházejí ve vykonávajícím státě:

.....

- c) neexistují žádné přiměřené důvody uvedené v písmenu b), které by umožnily vydávajícímu státu určit členský stát, jemuž by bylo možné předat příkaz ke konfiskaci, ale osoba, proti které byl příkaz ke konfiskaci vydán, má obvyklé bydliště ve vykonávajícím státě. Doplňte tyto údaje:

Obvyklé bydliště ve vykonávajícím státě: .....

.....

.....

2. V případě právnické osoby:

Název: .....

Forma právnické osoby: .....

Identifikační číslo (je-li k dispozici) ⁽¹⁾: .....

Sídlo (je-li k dispozici) ⁽¹⁾: .....

Adresa právnické osoby: .....

2.1 Týká-li se příkaz ke konfiskaci peněžité částky:

Příkaz ke konfiskaci se předává vykonávajícímu státu, jelikož (zaškrtněte vhodný rámeček):

- a) vydávající stát má přiměřené důvody se domnívat, že osoba, proti níž byl příkaz ke konfiskaci vydán, má ve vykonávajícím státě majetek nebo příjmy. Doplňte tyto údaje:

Důvody vedoucí k domněnce, že tato právnická osoba má majetek/příjmy: .....

.....

Popis majetku této právnické osoby/zdroje příjmů: .....

.....

Místo, kde se nachází majetek/zdroje příjmů této osoby (není-li známo, pak poslední známé místo): .....

.....

⁽¹⁾ Je-li rozhodnutí o propadnutí předáno vykonávajícímu státu proto, že právnická osoba, proti které bylo rozhodnutí vydáno, má v daném státě sídlo, musí být vyplněno identifikační číslo (IČO) a sídlo.

- b) neexistují žádné přiměřené důvody uvedené v písmenu a), které by umožnily vydávajícímu státu určit členský stát, jemuž by bylo možné předat příkaz ke konfiskaci, ale právnická osoba, proti které byl příkaz ke konfiskaci vydán, má sídlo ve vykonávajícím státě. Doplňte tyto údaje:

Sídlo ve vykonávajícím státě: .....

.....

.....

2.2 Týká-li se příkaz ke konfiskaci jedné nebo více věcí tvořících součást majetku:

Příkaz ke konfiskaci se předává vykonávajícímu státu, jelikož (zaškrtněte vhodný rámeček):

- a) jedna nebo více věcí tvořících součást majetku se nachází ve vykonávajícím státě (viz bod i)),
- b) vydávající stát má přiměřený důvod se domnívat, že se veškerý majetek anebo část majetku, na nějž byl příkaz ke konfiskaci vydán, nachází ve vykonávajícím státě. Doplňte tyto údaje:

Důvody vedoucí k domněnce, že jedna nebo více věcí tvořících součást majetku se nachází ve vykonávajícím

.....

.....

- c) neexistují žádné přiměřené důvody uvedené v písmenu b), které by umožnily vydávajícímu státu určit členský stát, jemuž by bylo možné předat příkaz ke konfiskaci, ale právnická osoba, proti které byl příkaz ke konfiskaci vydán, má sídlo ve vykonávajícím státě. Doplňte tyto údaje:

Sídlo ve vykonávajícím státě: .....

.....

.....

i) Příkaz ke konfiskaci

Příkaz ke konfiskaci byl vydán dne (datum): .....

.....

Příkaz ke konfiskaci nabyl právní moci dne (datum): .....

Spisová značka příkazu ke konfiskaci (je-li k dispozici): .....

1. Údaje o povaze příkazu ke konfiskaci

1.1 Uvedte (zaškrtnutím vhodného rámečku), zda se příkaz ke konfiskaci týká:

peněžité částky

Částka ke konfiskaci ve vykonávajícím státě s uvedením měny (číslly a slovy): .....

.....

Celková částka, na níž byl příkaz ke konfiskaci vydán, s uvedením měny (číslly a slovy): .....

.....

specificky určené věci nebo věci tvořících součást majetku

Popis specificky určené věci nebo věci tvořících součást majetku: .....

.....

Místo, kde se nachází specificky určená věc nebo věci tvořící součást majetku (není-li známo, poslední známé místo):

.....

.....

Jestliže konfiskace specificky určené věci nebo věci tvořících součást majetku vyžaduje kroky ve více než jednom vykonávajícím státě, popište kroky, jež je třeba učinit: .....

.....

1.2 Soud rozhodl, že majetek (zaškrtněte vhodný rámeček nebo rámečky):

i) je výnosem z trestného činu nebo odpovídá celkové nebo částečné hodnotě takového výnosu,

ii) je nástrojem trestného činu,

iii) podléhá konfiskaci na základě toho, že vydávající stát použil rozšířených konfiskačních pravomocí, jak je uvedeno v písmenech a), b) a c). Rozhodnutí vychází z toho, že soud je na základě určitých skutečností zcela přesvědčen, že předmětný majetek pochází z:

a) trestné činnosti odsouzené osoby v době před odsouzením za dotyčný trestný čin, již soud pokládá za přiměřenou vzhledem k okolnostem danému případu, nebo

b) podobné trestné činnosti odsouzené osoby v době před odsouzením za dotyčný trestný čin, již soud pokládá za přiměřenou vzhledem k okolnostem daného případu, nebo

c) trestné činnosti odsouzené osoby a bylo shledáno, že hodnota majetku není přiměřená zákonnému příjmu dané osoby,

- iv) podléhá konfiskaci podle jakýchkoli jiných ustanovení vztahujících se k rozšířeným konfiskačním pravomocím podle práva vydávajícího státu.

Pokud konfiskace zahrnuje dvě a více kategorií, podrobně uveďte, v rámci jaké kategorie je ten který majetek konfiskován: .....

.....

2. Údaje o trestném činu nebo trestných činech vedoucích k vydání příkazu ke konfiskaci

2.1 Shrnutí skutečností a popis okolností, za nichž byl spáchán trestný čin nebo trestné činy vedoucí k vydání příkazu ke konfiskaci, včetně času a místa:

.....
.....
.....
.....
.....

2.2 Povaha a právní kvalifikace trestného činu nebo trestných činů vedoucích k vydání příkazu ke konfiskaci a použitelné ustanovení právního předpisu, na jehož základě byl vydáno:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.3 Podle potřeby označte jeden nebo více následujících trestných činů, k nimž se trestný čin nebo činy uvedené v bodu 2.2 vztahují, pokud lze za trestný čin nebo trestné činy ve vydávajícím státě uložit trest odnětí svobody s horní hranicí sazby nejméně tři roky (zaškrtněte vhodný rámeček nebo rámečky):

- účast na zločinném spolčení,
- terorismus,
- obchod s lidmi,
- pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,

- praní výnosů z trestné činnosti,
- padělání měny včetně eura,
- počítačová trestná činnost,
- trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými živočišnými druhy a rostlinnými druhy a jejich plemeny a odrůdami,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
- vražda, těžké ublížení na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvodná jednání,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- padělání a pirátství výrobků,
- padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormony a jinými růstovými stimulatory,
- nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- žhářství,
- trestné činy, jejichž stíhání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

2.4 Jestliže bod 2.3 zcela nepokrývá trestný čin nebo činy uvedené v bodě 2.2 a vedoucí k vydání příkazu ke konfiskaci, uveďte úplný popis daného trestného činu nebo trestných činů (obsahující popis skutkového stavu, nikoli například právní kvalifikaci): .....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

j) Řízení vedoucí k vydání příkazu ke konfiskaci

Pokud jde o řízení vedoucí k vydání příkazu ke konfiskaci, uveďte následující (zaškrtněte vhodný rámeček nebo rámečky):

- a) Dotyčná osoba se účastnila řízení osobně.
- b) Dotyčná osoby se neúčastnila řízení osobně, ale zastupoval ji právní zástupce.
- c) Dotyčná osoba se neúčastnila řízení osobně ani ji nezastupoval právní zástupce. Tímto se potvrzuje, že:
- dotyčná osoba byla o řízení v souladu s právem vydávajícího státu vyrozuměna osobně nebo prostřednictvím zástupce určeného nebo přiděleného v souladu s vnitrostátním právem, nebo
- dotyčná osoba dala najevo, že v daném případě nenapadne příkaz ke konfiskaci.

k) Přepočet a předání majetku

1. Týká-li se příkaz ke konfiskaci specificky určené věci tvořící součást majetku, uveďte, zda vydávající stát připouští, aby konfiskace ve vykonávajícím státě spočívala v požadavku zaplatit peněžitou částku odpovídající hodnotě předmětného majetku:

- ano
 ne

2. Týká-li se příkaz ke konfiskaci peněžité částky, uveďte, zda lze do vydávajícího státu předat jiný majetek získaný výkonem příkazu ke konfiskaci, než je tato než peněžité částka:

- ano
 ne

l) Alternativní opatření, včetně trestu odnětí svobody

1. Uvedte, zda vydávající stát připouští, aby vykonávající stát použil alternativní opatření v případě, kdy není možné příkaz ke konfiskaci zcela anebo částečně vykonat:

ano

ne

2. Pokud ano, uveďte, jaké sankce je možné uplatnit (povaha a maximální výše sankcí):

Odnětí svobody (maximální délka): .....

Veřejně prospěšné práce (nebo rovnocenná činnost) (maximální délka): .....

Jiné sankce (popis): .....

.....

m) Jiné okolnosti významné pro daný případ (nepovinné údaje): .....

.....

.....

n) Příkaz ke konfiskaci je připojeno k osvědčení.

Podpis orgánu vydávajícího osvědčení nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje, že obsah tohoto osvědčení odpovídá skutečnosti:

.....

Jméno a příjmení: .....

Zastávané místo (titul/funkce): .....

Datum: .....

Úřední razítko (je-li k dispozici):